

Kvalitetssikring av naturtyper i Nedre og Øvre Eiker kommuner

Kim Abel

Ekstrakt

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Buskerud foretatt en kvalitetssikring av eksisterende naturtypelokaliteter i Nedre og Øvre Eiker kommuner.

Før prosjektets oppstart var det i kommunene registrert 248 naturtypelokaliteter i Naturbase. 61 av disse er vurdert gjennom dette prosjektet og resten er enten ikke prioritert kartlagt, godt beskrevet eller beliggende i verneområder. Det er i tillegg kartlagt 12 nye naturtypelokaliteter. Totalt er det gjennom dette prosjektet beskrevet 57 naturtypelokaliteter.

Det ble registrert 13 ulike arter oppført på rødlista fordelt på 27 ulike funn.

Nøkkelord

Buskerud
Nedre Eiker
Øvre Eiker
Naturtypekartlegging
Vegetasjonstyper
Verdisetting
Rødlistearter
Rødliste
Fremmede arter
Svarteliste
Biologisk mangfold

Omslag

Forsidebilder
Øvre (Glattstorpigg, NT)
Midtre (Naturbeitemark fra
Brekkebråtan)
Nedre (Gotjern)
Alle foto: Kim Abel

Layout (omslag)
Blindheim Grafisk

ISSN: 1504-6370

ISBN: 978-82-8209-546-4

BioFokus-rapport 2016-16

Tittel

Kvalitetssikring av naturtyper i Nedre og Øvre Eiker kommuner

Forfatter

Kim Abel

Dato

24.11.2016

Antall sider

55 sider + vedlegg

Publiseringstype

Digitalt dokument (Pdf). Som digitalt dokument inneholder denne rapporten "levende" linker.

Oppdragsgiver

Fylkesmannen i Buskerud

Tilgjengelighet

Dokumentet er offentlig tilgjengelig

Dokumentet refereres som: Abel, K. 2016. Kvalitetssikring av naturtyper i Nedre og Øvre Eiker kommuner. BioFokus-rapport 2016-16. ISBN 978-82-8209-546-4. Stiftelsen BioFokus. Oslo

Andre BioFokus rapporter kan lastes ned fra:
<http://biolitt.biofokus.no/rapporter/Litteratur.htm>

BioFokus: Gaustadalléen 21, 0349 OSLO
Telefon 99 55 02 57

E-post: post@biofokus.no Web: www.biofokus.no

Sammendrag

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Buskerud, Miljøvernavdelingen foretatt en kvalitetssikring av eksisterende naturtypelokaliteter i Nedre og Øvre Eiker kommuner.

Denne rapporten beskriver i korte trekk hva som er gjort, samt resultater fra registreringsarbeidet.

Før prosjektets oppstart var det registrert 248 naturtypelokaliteter i Naturbase i Nedre og Øvre Eiker kommuner. 61 av disse er vurdert gjennom dette prosjektet og resten er enten ikke prioritert kartlagt, godt beskrevet, beliggende i verneområder eller kartlagt gjennom andre prosjekter. Det er i tillegg kartlagt 12 nye naturtypelokaliteter. Totalt er det gjennom dette prosjektet beskrevet 57 naturtypelokaliteter (inkludert naturtyper kartlagt gjennom andre prosjekter, men som ikke tidligere er levert Naturbase).

Det ble registrert 13 ulike arter oppført på rødlista fordelt på 27 ulike funn.

Oslo, 24. nov 2016

Kim Abel

Rød skogfrue fra Bjørkedokk. Foto: Kim Abel.

Innholdsfortegnelse

1	INNLEDNING/OPPDRAK	6
2	GENERELL METODEDEL.....	6
2.1	ANNEN TILGJENGELIG DATA	6
3	GJENNOMFØRING	6
4	RESULTATER	8
4.1	OVERSIKT OVER KARTLAGTE NATURTYPER	8
4.2	REGISTRERTE RØDLISTEARTER.....	17
4.3	KARTLEGGINGSSTATUS	17
4.4	LOKALITETSBESKRIVELSER	19

1 Innledning/oppdrag

Stiftelsen BioFokus har på oppdrag fra Fylkesmannen i Buskerud, Miljøvernavdelingen kvalitetssikret naturtyper i Nedre og Øvre Eiker kommuner. Oppdraget skulle i all hovedsak fokusere på de eksisterende naturtypelokalitetene fra Naturbase, men nye lokaliteter kunne registreres i nærhet til eksisterende naturtypelokaliteter.

Tidligere registreringer av naturtyper i Øvre Eiker har stort sett basert seg på eldre rapporter fra nøkkelbiotopkartlegginger, delkartlegginger fra ulike temakartlegginger i regi av Fylkesmann og Miljødirektoratet som for eksempel edelløvskog, bekkekløfter, slåttemark, kalkskog og hul eik, samt forskjellige undersøkelser i forbindelse med reguleringsplaner. Det samme gjelder også Nedre Eiker, men der har det i tillegg vært gjennomført en noe mer utfyllende naturtypekartlegging som et ledd i en mastergradsoppgave for en student på UMB, Ås (Kristoffersen 2005). Generelt er kunnskapen om naturtyper er mangelfull i disse to kommunen. Metodikken og kriteriene for verdivurdering har også senere blitt vesentlig endret. En oppdatering av eksisterende lokaliteter er derfor i flere tilfeller nødvendig for å tilfredsstille Direktoratet for Naturforvaltning sine krav for publisering av naturtyper i Naturbase per 2015. Forvaltningen ønsker også en mer fullstendig og nøyaktig kartlegging i områder med stort arealpress slik at naturtypedata kan benyttes i planarbeid.

Åsmund Tysse har vært vår kontaktperson hos oppdragsgiver. Kim Abel har vært prosjektansvarlig hos BioFokus, og har stått for rapportering og feltarbeid. I tillegg har Sigve Reiso fra BioFokus bistått med feltarbeid.

Denne rapporten beskriver i korte trekk hva som er gjort, samt resultater fra feltarbeidet.

2 Generell metodedel

Metoden for kartlegging følger DNS håndbok 13, revidert utgave (Direktoratet for Naturforvaltning 2007). For en nærmere redegjørelse av metoden henvises det til håndboka og da spesielt kapitlene 1-4 og 6.

Det har frem til våren 2015 pågått et arbeid med å utarbeide nye faktaark for prioriterte naturtyper, et arbeid ledet av Miljødirektoratet og som skulle slutføres i 2015. Der faktaark eksisterer vurderes naturtypelokalitetene i henhold til disse forslagene til faktaark. Der det ikke foreligger nye forslag til faktaark følger verdisettingen DN-håndbok 13 (Direktoratet for Naturforvaltning 2007) og brev fra DN av 03.06.1999 om verdisetting av lokalt viktige områder. I tillegg til hovedretningslinjene i håndbok 13, bruker BioFokus erfaring og skjønn for å verdisette.

2.1 Annen tilgjengelig data

I tillegg til gjennomført feltarbeid er tilgjengelige databaser gjennomført for informasjon om området. Dette gjelder i første rekke Miljødirektoratet sin Naturbase (Miljødirektoratet 2016) og Artsdatabankens Artskart (Artsdatabanken & GBIF Norge 2016).

3 Gjennomføring

Feltarbeidet i dette prosjektet har vært gjennomført i løpet av sommer og høst 2015 med påfølgende rapportering vinteren-høst 2016. Tidspunktet for feltarbeid var i enkelte tilfeller noe sent for å fange opp tidlige karplanter, men gunstig i forhold til sopp, mose og lav og motsatt for andre lokaliteter. Soppsesongen 2015 var imidlertid noe svak i Nedre og Øvre Eiker så soppfloraen er bare sporadisk undersøkt. Ikke alle lokalitetene ble oppsøkt i 2015

grunnet at antallet naturtypelokaliteter var for stort i forhold til tilgjengelige prosjektmidler. I datasettet inngår også enkelte lokaliteter beskrevet gjennom andre prosjekter og konsulenter. Naturtypelokaliteter beliggende i naturreservater har ikke vært prioritert i denne omgang.

4 Resultater

4.1 Oversikt over kartlagte naturtyper

Før prosjektets oppstart var det registrert 248 naturtypelokaliteter i Naturbase i Nedre og Øvre Eiker kommuner. 61 av disse er vurdert gjennom dette prosjektet (enten slettet, slått sammen eller revidert) og resten er enten ikke prioritert kartlagt, godt beskrevet, beliggende i verneområder eller kartlagt gjennom andre prosjekter. Det er i tillegg kartlagt 12 nye naturtypelokaliteter gjennom dette prosjektet.

Totalt er det gjennom dette prosjektet beskrevet 57 naturtypelokaliteter (inkludert naturtyper kartlagt gjennom andre prosjekter, men som ikke tidligere er levert Naturbase). Se Tabell 1 og Tabell 2 for en oversikt over naturtypenes fordeling på verdi og type, samt figur 1 og 2 for verdifordeling på antall og areal. Tabell 3 lister opp registreringsstatus for de ulike naturtypelokalitetene i Nedre og Øvre Eiker kommuner og Tabell 4 lister opp de nye naturtypelokalitetene.

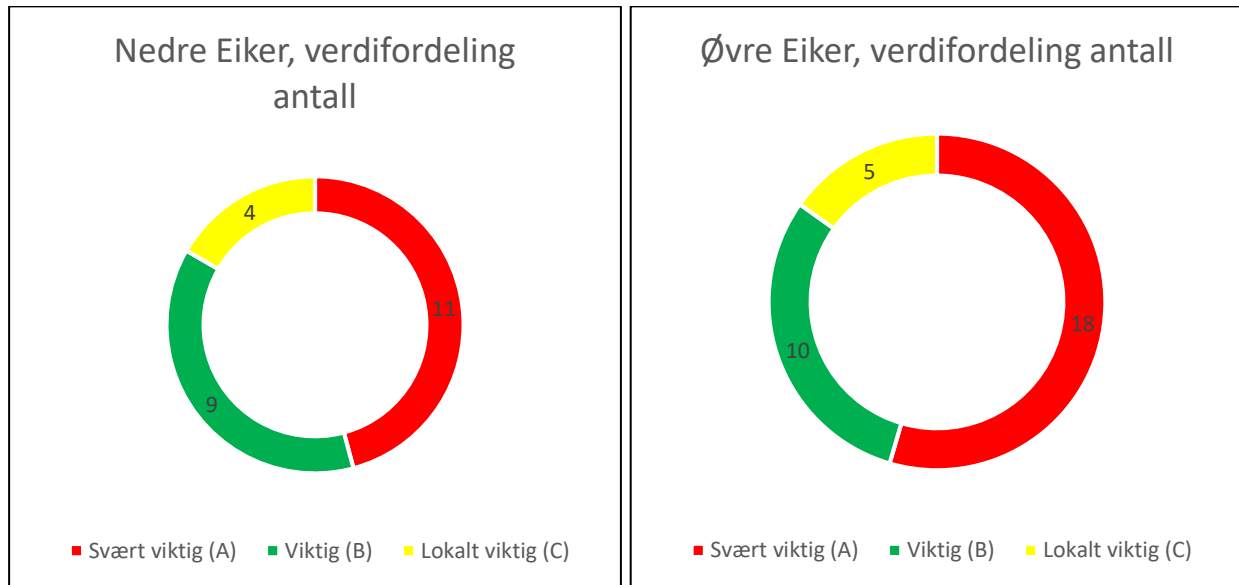
Tabell 1: Statistikk over de 24 beskrevne naturtypelokalitetene i Nedre Eiker kommune.

Naturtype	Utforming	Svært viktig (A)	Viktig (B)	Lokalt viktig (C)	Tot.
Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	1			1
Parklandskap	Kirkegårder			1	1
	Alléer		1	1	2
Slåttemark	Rik slåtteeeng	1			1
Naturbeitemark	Frisk næringsrik "gammeleng" beitet			1	1
	Kalkbeiteeng		1		1
	Rik beitetørreng	1			1
	Rik beiteeng	1			1
Hagemark	Rik hagemark med boreale trær			1	1
Store gamle trær	Alm		1		1
	Ask	1			1
	Spisslønn		1		1
Kalkbarskog	Ekstremtørr kalkfuruskog		1		1
	Kalkgranskog	2			2
	Tørr kalkgranskog	1	1		2
Låglandsmyr i innlandet	Annen låglandsmyr i innlandet		1		1
Slåttemyr	Rik slåttemyr	2	1		3
Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	1	1		2
Totalt		11	9	4	24

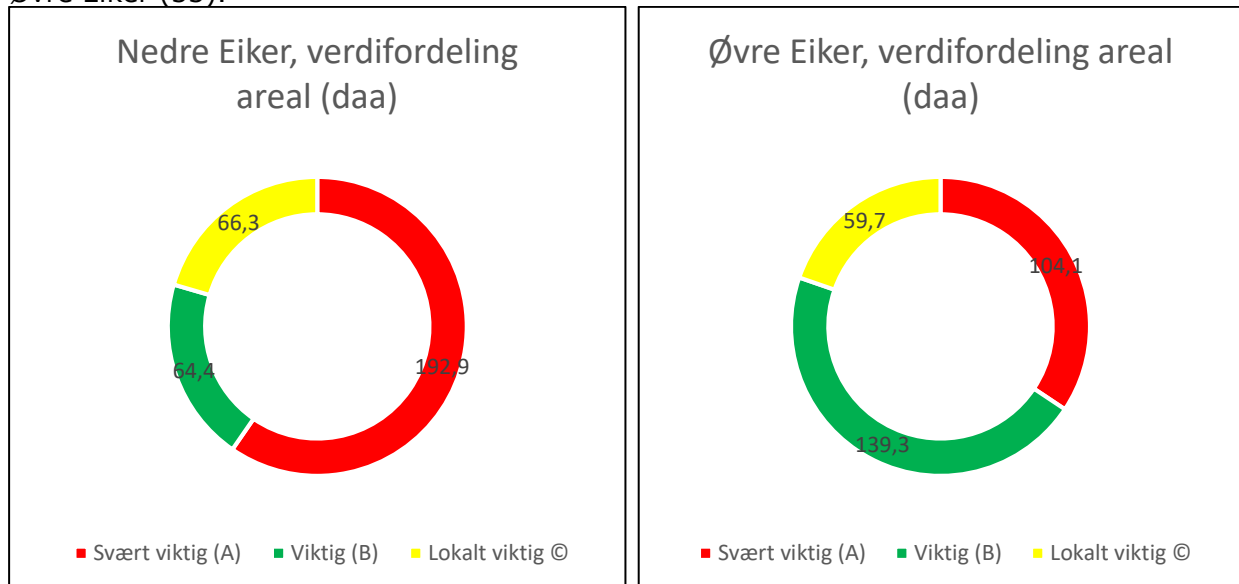
Tabell 2: Statistikk over de 33 beskrevne naturtypelokalitetene i Øvre Eiker kommune.

Naturtype	Utforming	Svært viktig (A)	Viktig (B)	Lokalt viktig (C)	Tot.
Engpregete erstatningsbiotoper	Veg- og jernbanekant			1	1
Erstatningsbiotoper på berg og åpen jord	Skjæringer i berg og grunnlendt mark	1		1	2
Viktig bekkedrag			1		1
	Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap			1	1
Dam			1		1
Slåttemark	Kalkslåtteeeng	1	3		4
Naturbeitemark	Frisk eller tørr, middels baserik eng beitet	1			1
	Kalkbeiteeng	1			1
Store gamle trær	Eik	1			1
Gråor- heggeskog	Flommarksskog		1		1
Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Rik løvsumpskog			1	1
	Boreal kildeskog	2			2
Gammel barskog	Gammel granskog			1	1
Skogsbekkekløft	Lavlands-granbekkekløft på Østlandet		1		1
Kalkbarskog	Urterik kalkfuruskog		1		1
	Ekstremtørr kalkfuruskog		1		1
	Sesongfuktig kalkfuruskog	1			1
	Kalkgranskog	1	1		2
Rikmyr	Åpen intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB/MB)	2			2
	Skog- og krattbevokst intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB)	4			4
	Åpen intermediær og rikmyr i lavlandet	1			1
Slåttemyr	Rik slåttemyr	2			2
Totalt		18	10	5	33

Figur 1 og Figur 2: Verdifordeling i antall lokaliteter for de 57 naturtypelokalitetene i Nedre Eiker (24) og Øvre Eiker (33).

Figur 3 og Figur 4: Verdifordeling i areal for de 57 naturtypelokalitetene i Nedre Eiker (24) og Øvre Eiker (33).

Tabell 3: Oversikt over alle naturtypene som ble sjekket i Nedre og Øvre Eiker kommuner, samt status for naturtypen etter endt oppdatering i 2015. Lokalteter uthevet i fet skrift er utvalgte naturtyper.

BN nummer	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Reg.dat	Status 2015
BN00023270	Mikkelsåsen	Kalkbarskog	Ekstremtørr kalkfurskog	B	02.07.2016	Oppdatert
BN00023271	Korvald Søndre	Store gamle trær	Alm	B	01.09.2015	Oppdatert
BN00023275	Åsen	Store gamle trær	Ask	A	31.08.2015	Oppdatert
BN00023276	Miletjern	Rik kulturlandskapssjø	Næringsrik utforming	A	01.09.2015	Oppdatert
BN00023281	Brekkebråtan	Slåttemark	Rik slåtteeeng	A	21.09.2015	Oppdatert
BN00023288	Nedre Eiker kirkegård	Parklandskap	Kirkegårder	C	13.10.2015	Oppdatert
BN00023292	Helgerudåsen	Kalkbarskog	Kalkgranskog	A	13.10.2015	Oppdatert
BN00023293	Lopperudmyra	Slåttemyr	Rik slåttemyr	A	31.08.2015	Oppdatert
BN00023294	Korvaldmyra	Slåttemyr	Rik slåttemyr	A	01.09.2015	Oppdatert
BN00023295	Korsgårdssetra	Naturbeitemark	Frisk næringsrik "gammeleng" beitet	C	31.08.2015	Oppdatert
BN00023299	Korpen N	Slåttemyr	Rik slåttemyr	B	31.08.2015	Oppdatert
BN00023303	Vikkollen	Kalkbarskog	Kalkgranskog	A	08.10.2015	Oppdatert
BN00023308	Killingrudalléen	Parklandskap	Alléer	B	21.09.2016	Oppdatert
BN00023314	Bjørkelund	Parklandskap		C	08.06.2004	Slettet. Lave kvaliteter
BN00023315	Nedre Krokstadbekken	Viktig bekkebeholdning		B	10.06.2004	Slettet. Lave kvaliteter
BN00023316	Prestealleen	Parklandskap	Alléer	C	13.10.2015	Oppdatert
BN00023318	Herstrømøya	Hagemark	Rik hagemark med boreale trær	C	13.10.2015	Oppdatert
BN00023319	Viksetermyra	Låglandsmyr i innlandet	Annen låglandsmyr i innlandet	B	31.08.2015	Oppdatert
BN00023321	Hagatjernveien V	Store gamle trær	Spissløn	B	31.08.2015	Oppdatert
BN00047346	Huldrebu SV	Kalkbarskog	Sesongfuktig kalkfurskog	A	12.10.2015	Oppdatert
BN00047347	Hamre, sørvest	Kalkbarskog	Kalkgranskog	B	12.10.2015	Oppdatert
BN00047348	Hamre, vest for	Kalkbarskog	Ekstremtørr kalkfurskog	B	12.10.2015	Oppdatert
BN00047350	Oseberg	Slåttemark	Kalkslåtteeeng	B	14.08.2012	Oppdatert
BN00047392	Gommerud	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Boreal kildeskog	A	01.09.2016	Oppdatert
BN00047393	Kleivkastet S	Slåttemyr	Rik slåttemyr	A	01.09.2016	Oppdatert
BN00047394	Møllabekken	Rik sumpskog, kildeskog og strandskog	Boreal kildeskog	A	01.09.2016	Oppdatert
BN00047395	Mellom Brattås og Røkebergstjern	Andre viktige forekomster		B	01.01.2001	Slettet. Gjengrodd og lave kvaliteter
BN00047396	Bryllupsmyr	Rikmyr	Åpen intermediaer- og rikmyr i låglandet (BN-SB/MB)	A	31.08.2016	Oppdatert
BN00047398	Røkebergstjern nordvest	Rikmyr	Skog- og krattbevokst intermediaer- og rikmyr i låglandet (BN-SB)	A	01.09.2015	Oppdatert
BN00047400	Ved Svingelen	Naturbeitemark		B	01.01.1997	Slettet. Lave kvaliteter
BN00047404	Krambudalen Ø	Rikmyr	Skog- og krattbevokst intermediaer- og rikmyr i låglandet (BN-SB)	A	31.08.2015	Oppdatert

- Kvalitetssikring av naturtyper i Nedre og Øvre Eiker kommuner -

BN nummer	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Reg.dat	Status 2015
BN00047405	Møllabekken S	Kalkskog		B	19.06.2001	Slettet. Lave kvaliteter
BN00047406	Flesaker SØ	Slåttemark	Kalkslåtteeng	B	14.08.2012	Oppdatert
BN00047407	Gortjern	Rikmyr	Åpen intermediaær- og rikmyr i låglandet (BN-SB/MB)	A	31.08.2015	Oppdatert
BN00047411	Hasselbakken	Slåttemark	Kalkslåtteeng	B	14.08.2012	Oppdatert
BN00047412	Ved Hamre, nedsiden av riksvegen	Andre viktige forekomster		C	18.09.1996	Slettet. Lave kvaliteter
BN00047414	Sandbekkbråten	Rik sumpskog, kildskog og strandskog	Rik løvsumpskog	C	08.10.2015	Oppdatert
BN00047415	Hoenselva ved Hoen	Viktig bekkeedrag	Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap	C	25.06.2013	Oppdatert
BN00047424	Kvennebrua - Mølla	Gråor-heggeskog		C	28.06.2005	Slettet. Erstattet av ny samlelok
BN00047430	Trollåsen nord II	Rikmyr	Skog- og krattbevokst intermediaær- og rikmyr i låglandet (BN-SB)	A	31.08.2015	Oppdatert
BN00047431	Svingelen	Naturbeitemark	Kalkbeiteeng	A	31.08.2015	Oppdatert
BN00047434	Igletjern V	Rikmyr	Skog- og krattbevokst intermediaær- og rikmyr i låglandet (BN-SB)	A	01.09.2015	Oppdatert
BN00047435	Halshaugen	Slåttemark	Kalkslåtteeng	A	14.08.2012	Oppdatert
BN00047436	Kulerudåsen, N for Røkebergstj.	Kalkskog		C	01.01.1992	Slettet. Hogd
BN00047437	Vest for Møllebekken, SØ f Gommer.	Kalkskog		C	01.01.1992	Slettet. Hogd, ungskog
BN00047441	Grasåsen, søkk øst for	Gammel barskog		B	10.06.1996	Slettet. Delvis hogd
BN00047460	Ertebekkdalen under Slettfjell	Gammel barskog	Gammel granskog	C	12.10.2015	Oppdatert
BN00047464	Spitelva	Skogsbekkekløft	Lavlands-granbekkekløft på Østlandet	B	08.10.2015	Oppdatert
BN00047465	Seteråsen, s.ø.-siden	Gammel barskog		B	12.09.1996	Slettet. Hogd
BN00047469	Brenna	Rik sump- og kildskog		C	22.04.2005	Slettet. Erstattet av ny samlelok
BN00047486	Spiten	Naturbeitemark	Frisk eller tørr, middels baserik eng beitet	A	08.10.2015	Oppdatert
BN00047486	Spiten	Naturbeitemark	Frisk eller tørr, middels baserik eng beitet	A	08.10.2015	Oppdatert
BN00047503	Søkk ml. Aretj. og Gamlevollen	Gammel barskog		B	28.08.1996	Slettet. Delvis hogd, ungskog
BN00047504	Hoenselva oppstøms Svensedammen	Viktig bekkeedrag		B	25.06.2013	Oppdatert
BN00047505	Svenseløkka - nord	Gråor-heggeskog		C	22.04.2005	Slettet. Erstattet av ny samlelok
BN00047507	Svensedammen i Hoenselva	Dam		B	25.06.2013	Oppdatert

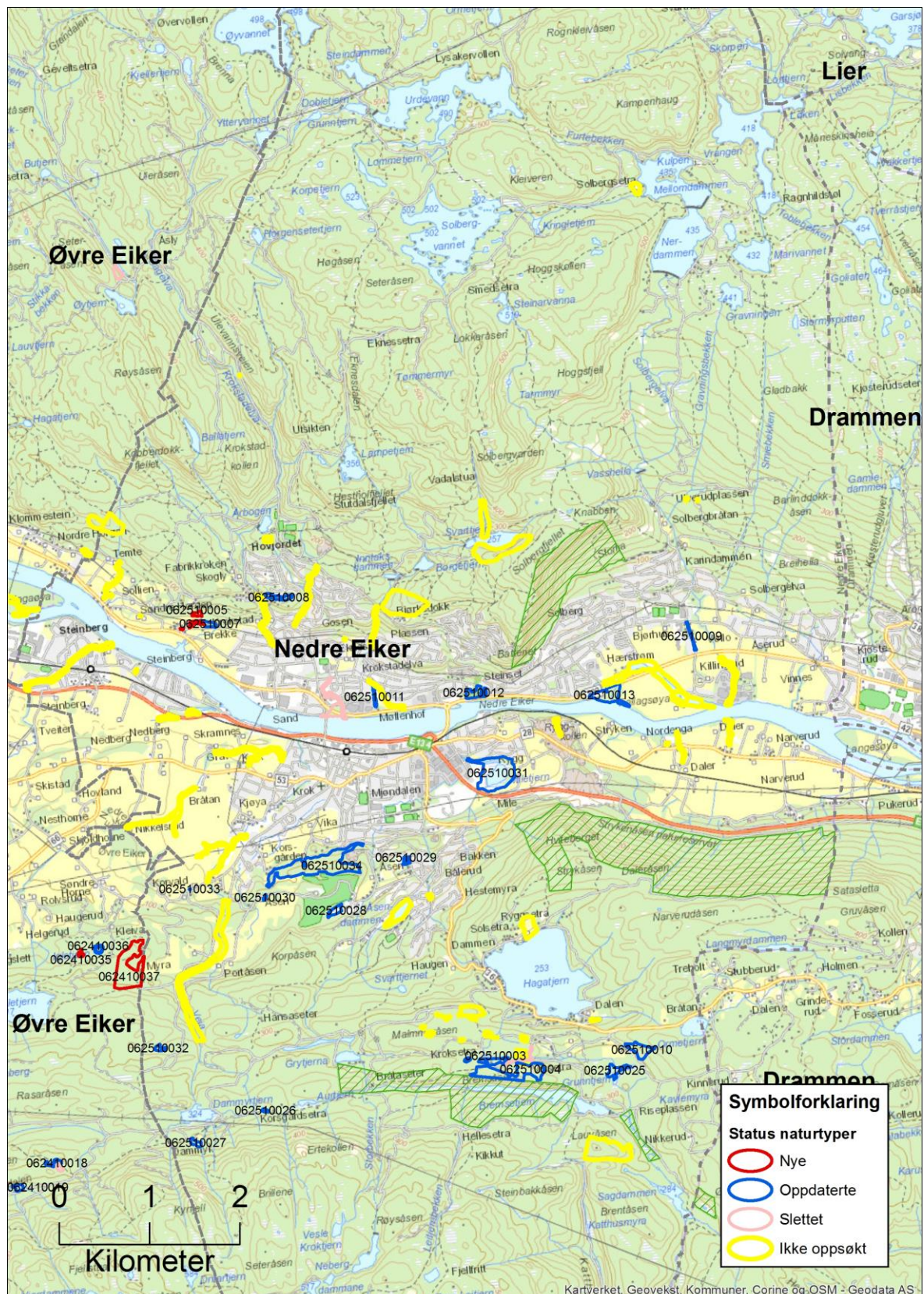
- Kvalitetssikring av naturtyper i Nedre og Øvre Eiker kommuner -

BN nummer	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Reg.dato	Status 2015
BN00047510	Hovet	Rik sump- og kildeskog		C	22.04.2005	Slettet. Erstattet av ny samlelok
BN00062400	Dammyr	Naturbeitemark	Kalkbeiteeng	B	31.08.2015	Oppdatert
BN00087215	Bremsåsen N	Kalkbarskog	Tørr kalkgranskog	A	03.10.2011	Oppdatert
BN00087219	Lopperudtjernet S	Kalkbarskog	Tørr kalkgranskog	B	03.10.2011	Oppdatert
BN00087235	Viksetra V, turvei	Artsrik veikant		B	03.10.2011	Slettet. Stort sett ødelagt veikant etter utvidelse av skiløyper

Tabell 4: Oversikt over alle nyregistrerte naturtypelokaliteter i Røyken og Hurum kommuner. Lokaliteter uthevet i fet skrift er utvalgte naturtyper.

BN nummer	Navn	Naturtype	Utforming	Verdi	Reg.dato
062410001	Hoensevja- Allmannsdalen	Gråor- heggeskog	Flommarksskog	B	25.06.2013
062410007	Gommerud II	Slåttemyr	Rik slåttemyr	A	01.09.2015
062410014	Sørlandsbanen sør Vestfossen	Erstatningsbiotoper på berg og åpen jord	Skjæringer i berg og grunnlendt mark	A	24.07.2007
062410015	Sørlandsbanen ved Flesaker	Erstatningsbiotoper på berg og åpen jord	Skjæringer i berg og grunnlendt mark	C	24.07.2007
062410016	Sørlandsbanen ved Krekling	Engpregete erstatningsbiotoper	Veg- og jernbanekant	C	24.07.2007
062410021	Trollåsen nord I	Kalkbarskog	Urterik kalkfuruskog	B	31.08.2015
062410037	Myra V	Kalkbarskog	Kalkgranskog	A	01.09.2015
062410038	Bakke, eik	Store gamle trær	Eik	A	08.10.2015
062510001	Brekke vest I	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	B	21.09.2015
062510002	Brekke vest II	Åpen kalkmark	Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet	A	21.09.2015
062510005	Brekkebråtan N	Naturbeitemark	Rik beiteeng	A	21.09.2015
062510006	Brekkebråtan II	Naturbeitemark	Rik beitetørreng	A	21.09.2015

Gjennom oppdateringen av naturtypekartet i de to kommunene utgjør de nye lokalitetene 155,7 daa. De endrede lokalitetene utgjør totalt 842,6 daa. mot tidligere 775 daa. De slettede lokalitetene utgjør 94 daa.

Figur 5: Kart over naturtypelokaliteter som er kvalitetssikret gjennom dette prosjektet i 2015 i Nedre Eiker kommune. Nummer på kartet henviser til ID i lokalitetesbeskrivelsene på slutten av denne rapporten (fra kartet er det kun de siste sifrene som brukes i oppstillingen av lokalitetene).

Figur 6: Kart over naturtypelokaliteter som er kvalitetssikret gjennom dette prosjektet i 2015 i Øvre Eiker kommune. Nummer på kartet henviser til ID i lokalitetsbeskrivelsene på slutten av denne rapporten (fra kartet er det kun de siste sifrene som brukes i oppstillingen av lokalitetene).

4.2 Registrerte rødlistearter

Gjennom feltarbeidet i 2015 i Nedre og Øvre Eiker kommuner ble det registrert 13 ulike arter som var rødlistet fordelt på 27 funn.

Tabell 5: Oversikt over registrerte rødlistearter registrert av BioFokus i 2015.

Artsgruppe	Norsk navn	Vitenskapelig navn	Registrant	County	Lokalitet	Rødliste-status
Karplanter	Bakkesøte	Gentianella campestris	Reiso, S.	Nedre Eiker	Viksetra V	NT
Karplanter	Bakkesøte	Gentianella campestris	Reiso, S.	Nedre Eiker	Korsgårdssetra	NT
Karplanter	Bakkesøte	Gentianella campestris	Reiso, S.	Nedre Eiker	Dammyr	NT
Karplanter	Bakkesøte	Gentianella campestris	Abel, K.	Kommune	Svingelen	NT
Karplanter	Bakkesøte	Gentianella campestris	Abel, K.	Øvre Eiker	Svingelen sør	NT
Karplanter	Bakkesøte	Gentianella campestris	Abel, K.	Øvre Eiker	Trollåsen	NT
Karplanter	Barlind	Taxus baccata	Abel, K.	Øvre Eiker	Tørrbekk nordøst	VU
Karplanter	Barlind	Taxus baccata	Abel, K.	Øvre Eiker	Tørrbekk nordøst	VU
Karplanter	Barlind	Taxus baccata	Abel, K.	Nedre Eiker	Grunntjern nordøst	VU
Karplanter	Ertevikke	Vicia pisiformis	Abel, K.	Nedre Eiker	Stalltråkka	EN
Karplanter	Myggblom	Hammarbya paludosa	Abel, K.	Øvre Eiker	Trollåsen, myr	NT
Karplanter	Myggblom	Hammarbya paludosa	Reiso, S.	Nedre Eiker	Korvaldmyra	NT
Karplanter	Myrflangre	Epipactis palustris	Abel, K.	Øvre Eiker	Kleivkastet, myr ovenfor	EN
Karplanter	Myrflangre	Epipactis palustris	Abel, K.	Øvre Eiker	Gommerud	EN
Karplanter	Myrflangre	Epipactis palustris	Reiso, S.	Nedre Eiker	Lopperudmyra	EN
Karplanter	Nikkesmelle	Silene nutans	Abel, K.; Michelsen, F.	Nedre Eiker	Bekkebråtan	NT
Lav	Almelav	Gyalecta ulmi	Reiso, S.	Nedre Eiker	Kårvoll	NT
Lav	Gubbeskjegg	Alectoria sarmentosa	Reiso, S.	Øvre Eiker	Spitelva	NT
Sopper	Bleikdoggnål	Sclerophora pallida	Reiso, S.	Nedre Eiker	Åsen	NT
Sopper	Bleikdoggnål	Sclerophora pallida	Reiso, S.	Nedre Eiker	Kårvoll	NT
Sopper	Glattstorpigg	Sarcodon leucopus	Abel, K.	Øvre Eiker	Trollåsen	NT
Sopper	Lammesopp	Albatrellus citrinus	Reiso, S.	Nedre Eiker	Vikåsen N	VU
Sopper	Rosenkjuke	Fomitopsis rosea	Reiso, S.	Øvre Eiker	Spitelva	NT
Sopper	Rosenkjuke	Fomitopsis rosea	Reiso, S.	Nedre Eiker	Vikåsen N	NT
Sopper	Rynkeskinn	Phlebia centrifuga	Reiso, S.	Øvre Eiker	Spitelva	NT
Sopper	Rynkeskinn	Phlebia centrifuga	Reiso, S.	Øvre Eiker	Spitelva	NT
Sopper	Rynkeskinn	Phlebia centrifuga	Reiso, S.	Nedre Eiker	Vikåsen N	NT

4.3 Kartleggingsstatus

I 2004 ble det gjennomført en naturtypekartlegging i Nedre Eiker kommune av Håvard Kristoffersen (Kristoffersen 2005). Hovedfokus var på byggesonen nord og sør for Drammenselva. I Øvre Eiker har det ikke vært gjennomført noen systematiske kartlegginger, men i 2006 ble det lagd en rapport som sammenstilte eksisterende info om naturtypene i kommunen (Askim 2006). I tillegg er det gjennomført enkelte sporadiske undersøkelser i forbindelse med for eksempel reguleringsplaner, ulike temaplaner for kartlegging av bl.a. hul eik, edelløvsog, slåttemark, bekkekløfter og kroksjøer i begge kommuner. Det har dermed ikke vært gjennomført noen heldekkende og grundig kartlegging i de to kommunene. I og med at oppdraget i 2015 i hovedsak var en oppdatering av eksisterende naturtypelokaliteter vil derfor kartleggingsstatusen fortsatt være mangelfull for begge kommuner. Fravær av naturtyper i enkelte områder betyr derfor ikke at det ikke finnes prioriterte naturtyper der, men bare at det ikke er tilstrekkelig undersøkt. Etterfølgende beskrives status for enkelte hovedtyper.

Ferskvann: Fra Artskart foreligger det en del forekomster av salamandere og mange av disse er ikke fanget opp i eksisterende naturtyper. Det samme gjelder også i noen grad elvemusling.

Leif Åge strand har i 2014 oppsøkt flere dammer i kommunene for å avdekke om det finnes storsalamander i dem. Undersøkelsene er imidlertid mest en artsundersøkelse og har ikke resultert i noen naturtypebeskrivelser. Kalksjøer er også ikke fanget opp i kommunene og med tanke på at mye av kommunene ligger på kalkrik berggrunn bør en kunne forvente at det finnes noen lokaliteter av kalksjøer. Det har generelt vært lite fokus på ferskvannskartlegging i de to kommunene. Det er å forvente en god del flere naturtyper knyttet til ferskvann.

Kulturlandskap: Mye av jordbrukslandskapet i de to kommunene er hardt påvirket av det moderne jordbruket. Dyreantallet er fåtallig og gamle beiter har grodd igjen samtidig som gamle beiter har blitt gjødslet. Gjennom tidligere kartlegginger er det registrert flere kalkrike naturbeitemarker og slåttemarkar og det antas at det finnes flere lokaliteter som ennå ikke er registrert. Enkelte andre naturtyper er å forvente som for eksempel hagemarker. Store gamle trær er mangelfullt fanget opp i kartleggingene som har vært gjennomført.

Våtmark: Det er fanget opp en god del rikmyrer i kommunene, men fortsatt mange som ikke er kvalitetssikret. I og med at det har vært et stort fokus på karplanter tilknyttet myrer i kommunene (blant annet myrflangre og knottblom) er trolig de viktigste myrene kjent gjennom dette arbeidet, men det er sannsynlig at det fortsatt er noen lokaliteter som ikke er fanget opp. Enkelte naturtypelokaliteter rikmyrer kan ha behov for å klassifiseres fra rikmyr og over til den utvalgte naturtypen slåttemyr, eller eventuelt beitemyr. Kilde og kildebekk er bare registrert med en lokalitet og trolig er det flere som ikke er fanget opp.

Åpen naturlig fastmark: Det er noen få lokaliteter i kommunene innen denne hovedtypen og trolig er det ikke mange som er fanget opp.

Skog: Skog er generelt mangelfullt dekket opp i naturtypekartet. Eksisterende lokaliteter baserer seg i stor grad på gamle registreringer med et stort behov for oppdatering. Erfaringene fra kvalitetssikringen i 2015, samt kalkskogskartleggingen som ble gjennomført i 2016 av bl.a. BioFokus viste at det er både eksisterende naturtyper som bør ut av naturtypekartet, samt at det finnes store verdier som ennå ikke er fanget opp i naturtypekartet. Det er de siste årene gjennomført ulike temakartlegginger som for eksempel edelløvskog, kalkskog og bekkekløfter, men ingen av dem har vært heldekkende i kommunene. Det foreligger en del registreringer av MIS lokaliteter (Miljøregistreringer i skog), men disse er i dagens form ikke egnet til å konvertere direkte til naturtyper.

4.4 Lokalitetsbeskrivelser

En kortversjon av alle naturtypebeskrivelsene følger (lokalitetsnummeret kan gjenfinnes på oversiktskartene):

1 Hoensevja-Allmannsdalen

Gråor- heggeskog – Flommarksskog Verdi: B Areal : 22,74200000000001 daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 25.6.2013 på oppdrag fra Multiconsult. Tidligere undersøkt av Even W. Hanssen på oppdrag for Øvre Eiker kommune i 2003 (Hanssen 2003) som en del av foreliggende beskrivelse bygger på. Det ble da avgrenset naturtype deltaområde med verdi C, men dette ligger ikke ute på Naturbase (2013). Også oppsøkt av Hanssen i 2008. Noen artsfunn fra Hanssens undersøkelser ligger på Artskart (2013). Lokaliteten er i 2013 utvidet og verdi oppgradert til verdi B som følge av ny vurdering.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger der Hoenselva renner ut i Drammenselva ca 500 meter oppstrøms Hokksundbrua, og består av det flate flommarksarealet fra utløpet oppstrøms til jernbanebrua, "avbrutt" av Hellefossveien og brua over elva som eneste inngrep av betydning. I tillegg til selve flommarksarealet er også noe av den rike lauvskogen på fastmarka omkring inkludert. Lokaliteten grenser mye mot kulturlandskap og bebyggelse, men også mot annen lauvskog og oppstrøms mot annen naturtypelokalitet. Berggrunn: diorittisk gneis (Dons & Jorde 1978), men hele området dekkes av tjukke løsmasser i form av hovedsakelig elvetransporterte finsedimenter (Alstadsæter & Vallevik 1983). Bioklima-region: boreonemoral-overgangsseksjon (BN-OC).

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Området er flatt, og klassifiseres trolig best som flommark (med mest flommarksskog), men nederst ut mot Drammenselva er det mest delta-karakter. Ved høy vannstand i Drammenselva står trolig hele arealet under vann. Området har en fin vegetasjonssonering, der arealet nedenfor brua har med grusøyrrer ytterst mot hovedelva, videre bakover strandsumper hvor særlig kvass-starr dominerer, grassletter med fukteng (fredløs-mjødurt-type) og flommarkskratt med hegg og ulike vierarter *Salix* spp. Ovenfor Hellefossvei-brua er det mest homogen flommarksskog med variert treslagssammensetning (svartor, gråor, hegg, selje, svartvier og andre *Salix* spp., sparsomt ask, litt osp, og på nordsida noen plantede poppel-trær (usikkert hvilken art)). På fastmark utenfor flommarka er det rik lauv-blandingsskog. Flommarksskogen og flomkrattene er velutviklete, men skogen er generelt ikke spesielt gammel, og virker tydelig påvirket av tidligere tiders bruk (men som nå har vært fraværende i lengre tid). Det er likevel innslag av relativt grove trær, og det finnes en del dødved, i form av både gadd, høgstubber og læger.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er samlet sett relativt rikt, men antall sjeldne/spesielle arter er beskjedent.

Karplantefloraen har et betydelig antall typiske arter for rik lavlands-flommarksskog og åpen flommark/elvekant, samt noen kulturspredde arter, men sjeldne/spesielle arter er ikke påvist. Lavfloraen virker fattig (men skorpelav er knapt undersøkt). Flommarksskogen har en relativt rik sopppunga, både av typiske jordboende arter tilknyttet vier/selje og or, og vedlevende arter. Blant disse er også noen få uvanlige til relativt sjeldne arter, som skarp orekremle (*Russula alnetorum*) og vedsoppene stankseig (*Marasmius foetidus*), skjellkjuke (*Polyporus squamosus*) og den sjeldne vierkjuke (*Ceriporiopsis balaenae=consobrina*) (VU). Hoenselva opp til fossene er ei viktig gyteelv for sjø-ørret (Gregersen 2013). Trolig kan de fleste av fiskeartene i Drammenselva vandre oppover ved høy vannstand.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er i hovedsak intakt, med naturlig vegetasjon og naturlig forstyrrelsesdynamikk. Det er imidlertid også noe inngrep som har en viss negativ innvirkning på naturverdiene. Hellefossveien krysser elva med bru, og i tilknytning til denne er det noe inngrep (bl.a. nylig utbedret noe). Det går også en turvei gjennom området oppover langs elva fra pumpehuset ved Hellefossveien oppover til Allmannsdalen – Sundmoen.

Fremmede arter: Ikke undersøkt, men flere finnes sikkert. Noen poppeltrær (art ikke avklart) vokser på nordsiden av elva like oppstrøms brua.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av den i hovedsak intakte "grønne korridoren" langs Hoenselva, og er den nederste av flere sammenhengende naturtypelokaliteter langs elva opp til Søndre Varlo. Ferdig

Verdivurdering: Dette er et velutviklet og i hovedsak intakt flommarksområde, med variert flommarksvegetasjon med soneringen fra sterkt elvestrømpåvirkete grusøyrrer, via åpne gras- og flomsletter, til vierkjerr og sluttet flommarksskog. Flommarksskog er rødlistet naturtype (kategori NT). Slike miljøer er uvanlige, særlig såpass intakte områder i lavlandet, og selv om artsamangfoldet ikke utmerker seg med spesielle/sjeldne arter, vurderes området som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil være optimalt for å bevare naturverdiene. Det er ikke behov for skjøtsel. Tekniske inngrep i tilknytning til Hellefossveien, strandsonen langs Drammenselva (inkl. evt. tilrettelegging for fiske) og turveien, bør holdes på et minimum.

.....
.....

2 Hoenselva ved Hoen

Viktig bekkedrag – Bekk i intensivt drevet jordbrukslandskap Verdi: C Areal : 52,05700000000002 daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 25.6.2013 på oppdrag fra Multiconsult, og Finn Gregersen (Multiconsult). Tidligere undersøkt av Even W. Hanssen på oppdrag for Øvre Eiker kommune i 2002 og 2003 (Hanssen 2003a, b), som en del av foreliggende beskrivelse bygger på. Hanssen avgrenset flere små naturtypelokaliteter da verdisatt til C (Naturbase 2013: BN00047415, BN00047424, BN00047469, disse skal erstattes av ny beskrivelse). Også oppsøkt av Hanssen og flere andre på enkelte andre besøk seinere. Noen artsfunn ligger på Artskart (2013). Smålokalitetene fra 2002-2003 er i 2013 slått sammen til én samlet lokalitet som omfatter hele elvestrekningen, fordi dette økologisk og forvaltningsmessig er en sammenhengende enhet.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs nedre del av Hoenselva, og omfatter en ca 1,4 km lang strekning fra jernbanebrua opp til Svensedammen. Lokaliteten er stort sett smal, grensende mest mot bebyggelse, veier og andre inngrep, dels også mot fulldyrket kulturlandskap og trivielle skogpartier. Elva faller ujevnt, og danner en del stryk og småfusser, samt Hoensfossen ved den gamle Eiker Mølle, som er (til Eiker-bygdene å være) ganske høye fossefall med 7 meters fritt fall. Enkelte steder er det svakt utviklet bekkekløft-topografi. I nedre deler er elva roligere. Berggrunn: diorittisk gneis (Dons & Jorde 1978), skråningene har ulike marine løsmasser og i nedre deler også elvetransporterte sedimenter (Alstadsæter & Vallevik 1983). Det er markerte terrassekanter på breelavsetninger både på nordsiden og sørsiden av elva. Bioklima-region: boreonemoral-overgangsseksjon (BN-OC).

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Vegetasjonen i området er generelt markant kulturpåvirket. Det meste av arealet langs elva dekkes av ulike rike lauvskogstyper med stor treslagsblanding. Vegetasjonen veksler mellom lågurtskog, høgstaudekog, gråor-heggeskog, litt flommarks- og sumpskog, og vannkantvegetasjon. Det er gråor-hegg-(ask-)skog på fuktig mark (størst areal ved fossefallene i Kantum), små flommarksskogs-arealer nederst, noen små og smale (noen få meters bredde) felt med rik sumpskog (bl.a. svartor), og på brattere terreng lågurtblandingsskog med bl.a. mye spisslønn og lokalt grandominans (sørsiden nedenfor Hoensfossene). En liten sumpskog ved Kantum med grov svartor og gråor er forringet av flomforebygging, men har fortsatt naturverdi. På sørsiden av elva i øvre del finnes en liten svartor-kildskog med mye skavgras. "Ren" edellauvskog er ellers dårlig utviklet, men vegetasjonen viser klare fellestrekk med rik edellauvskog, og med lavere kulturpåvirkning ville kanskje betydelige deler av området vært edellauvskogsdominert. Hoensfossene (tre separate fossefall) er ganske imponerende i flomperioder, med et fritt fall på ca 7 meter. Omkring disse er det mye berg og skrenter. Også videre oppover har elva gravd seg litt ned og danner dels bekkekløft-topografi med små bergskrenter. Skogbeltet langs elva er ganske smalt, stedvis i nedre del er det fulldyrket åker praktisk talt helt inntil elva. Allmannsdalen har tidligere vært et stort sammenhengende beiteområde, hvor en god del i dag er gjengrodd, men i nyere tid er en del hestebeiter gjenopptatt, hovedsakelig på sørsiden av elva (triviell vegetasjon). På nordsiden av elva ved Mellom-Hoen er det beitebakker med noe bedre kontinuitet (hest og sauebeite). Slik beitet ravinelandskap er sjeldent i kommunen. Vegetasjonen er imidlertid temmelig triviell og preget av høyt beitetrykk (Hanssen 2003).

Skogen er i hovedsak middelaldrende til ung, og sterkt preget av ulike former for tidligere og nyere bruk. Bl.a. ved Hoensfossen er det ungt lauvkratt under kraftlinjegata (skogen holdes kontinuerlig nede). Strukturen er gjerne flersjiktet og med stor treslagsblanding, men gamle trær og grove trær er fraværende, og det er lite dødved foruten noe helt nydannet vindfall og tynnvirke. Mindre skogpartier i øvre del er litt eldre, med enkelte grøvre trær bl.a. av svartor.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er samlet sett som forventet i slike rike elvenære lavlandsskoger, dvs. ganske rikt og variert som følge av variert naturgrunnlag, rikt jordsmonn og gunstig lavlandsklima, men sjeldne/spesielle arter er omtrent fraværende (noe som i hovedsak må tilskrives sterk tidligere og nyere kulturpåvirkning og bruk). Karplantefloraen må anses som temmelig variert og relativt rik, pga. varierte og rike vegetasjonssamfunn, mange kulturlandskapstilknyttede arter, samt en del "møllearter" som har spredt seg fra gamle Eiker Mølle. Hanssen (2003) nevner 167 karplantearter på strekningen fra Skotselvsveien ned til utløpet i Drammenselva, men ingen av disse er spesielt sjeldne. Også mosefloraen er trolig ganske rik og variert, kanskje særlig ved Hoensfossene. Dette er imidlertid dårlig dokumentert (Hanssen (2003) sjekket moser ved Hoensfossene, men påviste ikke spesielle/sjeldne arter). Lav- og soppfloraen virker ganske ordinær, selv om artsantallet særlig av jordboende sopp er ganske høyt, ikke minst tilknyttet selje/vier og or bl.a. nedenfor Svensedammen (Hanssen 2003, Artskart 2013). Begerfingersopp (*Artomyces pyxidatus*) skal være påvist på gråorstamme ved Hokksund mølle i 1997 (Artskart 2013), men arten er nesten utelukkende knyttet til osp og det kan dreie seg om en feilbestemmelse. Hanssen (2003) nevner at det pga. forurensning er lite vannlevende og vanntilknyttede insekter i elva, og dermed også

dårlig næringsgrunnlag for vannfugl. Det er imidlertid i nyere tid observert vintererle ved Hoensfossene. Isfugl ble sett i Hoenselva ved Røren i 1975 (Artskart 2013). Hoenselva opp til fossene er ei viktig gyteelv for sjø-ørret (Gregersen 2013). Trolig kan de fleste av fiskeartene i Drammenselva vandre oppover ved høy vannstand.

Bruk tilstand og påvirkning: Hoenselva er sterkt preget av omfattende tidligere, nyere og pågående bruk/påvirkning. Nedenfor gamle Eiker Mølle ligger Kantum, navneforenkling av Kvantum som viser på kvantumsagene som lå ved elva. På begynnelsen av 1900-tallet ble elva bygget ut for elektrisk kraft, med oppdemming av Svensedammen og rørgate herfra forbi Mølla, ned til kraftverk ved elva mellom Sundt og Mellom-Hoen. I nyere tid er det anlagt kraftlinje over elva ved Hoensfossene. Dagens bruk er omfattende, men varierende. Flere fyllinger finnes langs elva, de største på sørsiden ved Hydro-TEXACO-stasjonen nedenfor Mølla. En del av elveleiet er fylt ut og det er forurensningsproblemer. Det er også foretatt en del forbygninger langs elva, dels av mindre privat karakter. I nedre del krysser jernbanebrua elva (stor stålkonstruksjon høyt oppe, liten påvirkning), i øvre del krysser to veier elva og den naturlige elvekantsonen er her svært smal. Hogster er gjort flere steder i nyere tid, både i form av kraftlinje-rydding, vedhogst og andre motiver. Nedre deler grenser mot aktive landbruksarealer (kornåker, beitemark). En turvei går langs sørsiden av elva nederst. Det er også turvei langs nordsiden av elva i øvre del. Det har foregått, og foregår fortsatt, utkastning av hageavfall og søppel flere steder (noe som bl.a. resulterer i spredning av fremmede og svartelistede arter, og forurensning).

Fremmede arter: Ikke spesielt undersøkt, men en del er påvist, bl.a. russekål (HI), kanadagullris (SE), blåhegg (SE). Det er en del hageutkast bl.a. ved Hydro-TEXACO stasjonen, og her finnes bl.a. kjempespringfrø (SE).

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av den i hovedsak intakte "grønne korridoren" langs Hoenselva, som omfatter flere naturtypelokaliteter opp til Søndre Varlo, og ligger mellom to B-naturtypelokaliteter (flommarks/delta nederst mot Drammenselva, og Svensedammen oppstrøms).

Verdivurdering: Hoenselva er en relativt intakt grønn elvekorridor med hovedsakelig ulike rike, høyproduktive lauvskogstyper. Elvestrekningen har ganske variert karakter, bl.a. med et i Eiker-sammenheng ganske høyt fossefall. De rike skogtypene gråor-heggeskog og rik sumpskog finnes på mindre arealer (sistnevnte rødlistet naturtype kategori NT). Skogen er imidlertid ganske ung, området er betydelig påvirket av ulike inngrep (som har hatt og har klar negativ innvirkning på naturverdiene), og sjeldne/spesielle arter mangler. Som naturtypelokalitet betraktet vurderes området derfor som lokalt viktig (verdi C). Det understrekes at området har en viktig funksjon som grønn korridor, og det kan være at viltverdiene er høyere enn naturtypeverdiene.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil være optimalt for å bevare naturverdiene. Det er trolig ikke behov for skjøtsel, men derimot bør gamle fyllinger, fjerning av søppel og hageutkast etc. ryddes/fjernes, og tiltak for å forbedre vannkvalitet gjennomføres. Videre utkast og forurensning må opphøre. Ytterligere tekniske inngrep bør holdes på et minimum, men bruk og vedlikehold av allerede etablerte ferdselsveier og turstier vurderes som uproblematisk. Med oppryddingstiltak og forbedret vannkvalitet vil det også kunne være mulig å restaurere gamle badeplasser langs elva (som ikke vil være til nevneverdig negativ innvirkning på naturverdiene).

.....
.....

3 Svensedammen i Hoenselva

Dam – Verdi: B Areal : 13,137 daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 25.6.2013 på oppdrag fra Multiconsult og Finn Gregersen (Multiconsult) 2013. Tidligere undersøkt av Even W. Hanssen på oppdrag for Øvre Eiker kommune i 2002 (Hanssen 2003), og da avgrenset som naturtype dam med verdi C (Naturbase 2013: BN00047507, denne skal erstattes av ny beskrivelse). Noen artsfunn fra Hanssens undersøkelser ligger på Artskart (2013). Lokaliteten er i 2013 litt utvidet og verdi oppgradert til verdi B som følge av ny vurdering og nye artsfunn. Se også Gregersen (2013) som bl.a. har en grundigere beskrivelse av amfibier og fisk.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Hoenselva vest for Hoen, og består av selve Svensedammen samt flommarksmiljøene på sør- og vestsiden av dammen og et stykke oppstrøms, dessuten en smal kantsone av flommarksskog. Lokaliteten er avgrenset mot bebyggelse på nord- og sørsiden, bekkedalen med lauvskog på ikke-flompåvirket mark oppstrøms og nedstrøms (andre naturtypelokaliteter). Berggrunn: diorittisk gneis (Dons & Jorde 1978), men området er stort sett dekket av finkornete sedimenter som elva har lagt opp i og oppstrøms dammen. Bioklima-region: boreonemoral-overgangsseksjon (BN-OC).

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Svensedammen er en stor, kunstig dam som ble anlagt på begynnelsen av 1900-tallet for produksjon av elektrisk kraft. Siden da har det foregått sedimentering der elva har lagt igjen sand- og siltbanker som med tiden har utviklet seg til et velutviklet og variert flommarkssystem over en litt lengre strekning fra dammens vestre ende og et stykke oppstrøms. Her er det våtmarks-mosaikk med meanderende elveløp, elvebrinker, sand- og mudderbanker, flomdammer, vierkratt (bl.a. spredte mandelpil-busker) og åpne flom-enger, siv- og starrsummer, samt noe flommarksskog og gråor-heggeskog med gråor og vier-

arter i kantene. Sedimenteringen har ført til at vestre del av dammen i dag er fylt opp, mens nordre og østre del av dammen er dypere og det er fortsatt et ganske stort åpent vannspeil. Det er flere mindre bestand av sjøsivaks, sverdlilje og dunkjevle i vannkanten, sennegrass-ump, mannasøtgras-bestand og mye elvesnelle (i spredning). Demningen er intakt, men noe skrantende. Det er sterk sedimentasjon og gjengroing, og med tiden vil trolig hele dammen fylles opp om det ikke gjøres aktive tiltak.

Artsmangfold: Våtmarks- og flommarksfloraen er godt utviklet, med mange typiske arter for slike miljøer. Nevnes kan bl.a. sjøsivaks, skogsivaks, sverdlilje, dunkjevle, elvesnelle, langstarr, guldusk, fredløs, bekkekarse, springfrø, maigull, bekkeveronica, bekkeblom, bekkestjerneblom, saftstjerneblom (trolig), og i flomdammene er det stedvis mye vanlig andemat og noe sprikevasshår. En del mandelpil-busker (VU) samt småslirekne (NT) er de mest interessante påviste artene. Kryptogamfloraen (sopp, lav, moser) virker ganske ordinær. Området har trolig en rik insektfauna, bl.a. øyestikkere (men ingen sjeldne/spesielle er påvist, og dårlig vannkvalitet inntil ganske nylig har sikkert virket negativt inn på insekt- og vannedyrfaunaen). Det er påvist rikelig småsalamander (NT) og buttsnutefrosk i flomdammene (Gregersen 2013). Det ble observert sportegn etter bever flere steder.

Bruk tilstand og påvirkning: Selv om dammen er kunstig anlagt, har vegetasjonen et stort sett naturlig preg, og området er lite påvirket av inngrep i nyere tid. Vannkvaliteten har imidlertid vært dårlig i lang tid, men er trolig i klar forbedring. Området ble tidligere mye brukt som bade- og friluftsområde av folk i nærmiljøet, men preges nå av gjengroing. Ei kraftlinje krysser dammen.

Fremmede arter: Ikke nærmere undersøkt, men flere finnes sikkert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av den i hovedsak intakte "grønne korridoren" langs Hoenselva, og er en av flere sammenhengende naturtypelokaliteter langs elva opp til Søndre Varlo.

Verdivurdering: Svensedammen og partiet oppstrøms utgjør et velutviklet og variert våtmarksmiljø med åpen dam, aktiv flommark, meanderende småelv, flomdammer, sand- og mudderbanker, vierkratt, siv- og starrsump, åpne flom-enger, og et tilhørende relativt rikt arts mangfold. Her er også flere rødlistede naturtyper: flommarksskog (NT), mandelpilkratt (NT), kroksjøer, meandere og flomløp (EN). Selv om miljøet er kunstig skapt for ca 100 år siden er dette et verdifullt naturområde, og vurderes som viktig (verdi B).

Skjøtsel og hensyn: Flommarksmiljøet i sør- og vestenden av dammen og oppstrøms bør underlegges fri utvikling (ingen inngrep) for best mulig å bevare naturverdiene. Sedimenteringen er imidlertid betydelig, og på litt sikt vil dammen gradvis fylles igjen, noe som vil redusere naturverdiene. Det bør derfor gjennomføres fjerning av sedimenter fra dammen for å opprettholde vannspeilet på nåværende nivå. Dette må gjennomføres skånsomt (masseopptak kun på enkelte punkter av dammens dypere partier, høst/vinter (hvis praktisk mulig), mest mulig av naturlig vegetasjon må stå urørt, og det er svært viktig at tekniske inngrep minimeres (bl.a. må flommarka i sør- og vestenden av dammen og oppstrøms ikke berøres av inngrep)). I tillegg bør vannkvaliteten i vassdraget forbedres så mye som mulig. Evt. etablering av fisk i dammen vil være en trussel mot bl.a. salamander, og det bør vurderes å holde dammen fri for fisk (hvis praktisk mulig – bl.a. er det elvemusling oppstrøms, og elvemuslingen er avhengig av ørret).

.....
.....

4 Hoenselva oppstrøms Svensedammen

Viktig bekke drag – Verdi: B Areal : 60,55299999999997 daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 25.6.2013 på oppdrag fra Multiconsult og Finn Gregersen (Multiconsult) 2013. Tidligere undersøkt av Even W. Hanssen (Hanssen 2003), som avgrenset tre små naturtypelokaliteter i området (Naturbase 2013: BN00047504, BN00047505, BN00047510, disse skal erstattes av ny beskrivelse). Disse tre lokalitetene er etter 2013-kartleggingen inkludert i en større samlet lokalitet, og verdi oppgradert til B som følge av ny kunnskap og ny vurdering.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs Hoenselva fra Svensedammen oppstrøms til Søndre Varlo, og består av en ca 700 m lang strekning langs elva. Elvedalen er her ganske markert (ravine), med høye skråninger opp på sørsiden og slakere på nordsiden, men ganske flat og bred dalbunn med vide elvesletter. I øvre del er det tendenser til bekkekløfttopografi, med noe bergvegger. Elva renner for det meste i småstryk, men flater ut i nedre del, og danner der meanderende, stilleflytende elveløp. Lokaliteten er avgrenset mot fulldyrket kulturlandskap på sidene, ung plantegranskog oppstrøms, og mot Svensedammen naturtypelokalitet nedstrøms. Berggrunn: diorittisk gneis (Dons & Jorde 1978), men området er stort sett dekket av finkornete marine sedimenter som er ravinert. Bioklima-region: boreonemoral-overgangssekasjon (BN-OC).

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Elvedalen dekkes i hovedsak av ulike typer rik og frodig lauv-blandingsskog med stor treslagsblanding (spisslønn, gråor, selje, osp, bjørk, litt ask, hegg, rødhyll, gran, sparsomt furu, enkelte småplanter eik). Minre partier er grandominert. Skråningene har gjerne mosaikker av lågurtskog og høgstaudekog, mens det på de flatere elveslettene i dalbunnen i tillegg står en del gråor-heggeskog

(flommarkstypen med strutseving) og mindre smale felt rik sumpskog (med bl.a. svartor). Flere steder ved foten av de bratte skråningene er det små kildehorisonter der grunnvann presses fram, med bl.a. skavgras. I brattskråningene (finkornet, sandblandet leire) er det flere steder også aktive utrasingsfelt (leirskredgrop), og mye gråor i suksesjonsskog i tilknytning til slike. I øvre del, i terreng med bekkekløft-topografi, er det ganske tørr lågurtskog og en del halvrike bergskrenter. I nedre del er det som følge av kulturpåvirkning større, åpne gras-enger i dalbunnen. Skogstrukturen er "rotete", men generelt variert og sjiktet. Mye er 30-50 årig (og delvis yngre) suksesjonsskog dominert av yngre til middelaldrende gråor og bjørk, men det er også en god del eldre-halvgammel skog med stor osp og svartor, høyreist og grov gran og dels furu. Det er mye dødvedansamlinger i elva som følge av utrasninger og småflommer, men ganske lite inne i skogen. Under kraftlinja som krysser området holdes skogen nede, og det er tett, ung lauvsuksesjon.

Artsmangfold: Artsmangfoldet er omtrent som forventet i slike rike elvenære lavlands- og ravineskoger, dvs. ganske rikt og variert som følge av variert naturgrunnlag, rikt jordsmonn og gunstig lavlandsklima, men sjeldne/spesielle arter er omtrent fraværende (noe som i hovedsak må tilskrives sterk tidligere og nyere kulturpåvirkning og bruk). Dette gjelder både karplanter og andre artsgrupper. Det er imidlertid potensial for spesielle arter, kanskje særlig blant moser. Stor ospeildkjuke (*Phellinus populicola*) ble sett på grov osp. Det er sportegn etter bever flere steder. Elvemusling (VU) er tidligere registrert litt lenger oppe i elva (Artskart 2013), og elvestrekningen innenfor lokaliteten synes også godt egnet for arten (men uvisst om vannkvaliteten er tilfredsstillende, og arten er foreløpig ikke påvist her).

Bruk tilstand og påvirkning: Området er tydelig preget av omfattende tidligere og nyere bruk (bl.a. er mye av skogen temmelig ung), men selve elva og naturmiljøet er i hovedsak intakt, bl.a. synes det ikke å være gjort tekniske inngrep av betydning (foruten kraftlinja som krysser over). Det går noen stier ned til elva fra sørsiden i nedre del. Vannkvaliteten har i Hoenselva vært dårlig i lengre tid, men en kjenner ikke til status for dagens tilstand. Det er noe søppel stedvis.

Fremmede arter: Ikke nærmere undersøkt, men flere finnes sikkert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en del av den i hovedsak intakte "grønne korridoren" langs Hoenselva, og er en av flere sammenhengende naturtypelokaliteter langs elva mellom Søndre Varlo og utløpet i Drammenselva.

Verdivurdering: Hoenselva er en relativt intakt grønn elvekorridor med hovedsakelig ulike rike, høyproduktive lauvskogstyper. Elvestrekningen som her er avgrenset er en godt utviklet og ganske variert småelv-ravinedal, med varierte og rike skogsamfunn, intakt elvemiljø (bl.a. fine meanderende partier) (foruten noe dårlig vannkvalitet), større flate elvesletter i dalbunnen, og aktiv ravinering i sidene. Skogen er imidlertid betydelig preget av tidligere tiders bruk, og mangler gammelskogs kvaliteter (selv om det er en god del eldre-halvgammel skog). Høyproduktiv mark gir imidlertid rask selvrestaurering til en mer naturskogs nær tilstand om skogen får stå urørt, og området har meget godt restaureringspotensial i så måte. Samlet sett vurderes området (under noe tvil) som viktig (verdi B). Det kan være at viltverdiene er høyere enn naturtypeverdiene.

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil være optimalt for å bevare naturverdiene, og en forutsetning for selvrestaurering til mer naturskogs nær tilstand. Det er trolig ikke behov for skjøtsel, men søppel bør fjernes, det samme gjelder evt. hageavfall-utkast (ikke observert, men kan hende forekommer). Vannkvaliteten bør forbedres så mye som mulig.

.....
.....

5 Møllabekken

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Boreal kildeskog Verdi: A Areal : 3,359 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase etter naturtypekartlegginger i 2006. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund. Nærmere bestemt rett nordvest for Røkebergjtjerna, ca. 250 meter ned langs Møllabekken. Her gjør Møllabekken en krapp sving og det er noen flate partier langs bekken med sumpskog. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten er avgrenset av hogstflater til alle kanter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av flate partier på begge sider av Møllabekken. Lokaliteten er i all hovedsak dominert av busker eller trær, men langs bekken i sør er det et mindre parti som er mer åpent. Naturtypen legges til rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingen boreal kildeskog. Deler av arealet kunne vært lagt til Skog-/krattbevokst intermediær- og rikmyr i låglandet, men arealet vurderes som såpass smått at det er inkludert i sumpskogen. Naturtypen "grankildeskog" er rødlistet som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011). Tresjiktet er dominert av gran, men stedvis med et stort innslag av bjørk, gråor, hegg, ask og furu. Feltsjiktet er rikt og variert med arter som flaskestarr og bukkeblad i og langs bekken,

mens på sidene er det mjørdurt, sølvbunke, åkersnelle, sumphaukeskjegg, markjordbær, enghumleblom, skogfiol, kranskonvall, mannosøtgras, firblad, teiebær, blåknapp, ballblom, tepperot, bleikstarr, blåtopp, slåttestarr, skogmarihand, breimyrull, skogsalat, liljekonvall og hengeving. Stedvis en del fagermoser i bunnsjiktet.

Artsmangfold: Forrige naturtypekartlegging angir at det ble funnet ett blomstrende eksemplar av knottblom den 17.7.2001 i myrdraget på nordsiden av bekken. Fra artskart foreligger det to mulige funn fra 2001 og 2005 gjort av Even W. Hansen. Sumpskogen er intakt på begge sider av Møllebekken. Øvre Eiker har sammen med Ringsaker og Ringerike et nasjonalt ansvar for å sikre arten.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er intakt.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for rik sumpskog, kildeskog og strandskog scorer lokaliteten lavt på landskapsøkologi, middels på størrelse og småskala variasjon, samt høyt på rødlistede naturtyper og påvirkning. Verdivurdering med tanke på rødlistearter er noe usikker da dagens status for knottblom er usikker, men i og med at lokaliteten er intakt vurderes den som høy. Totalt tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å ivareta selve naturtypen er det best med fri utvikling for å øke verdiene knyttet til død ved og gamle trær. Forekomsten av knottblom kan kreve noe tynning av oppvoksende kratt, men dette bør kun skje etter nøyere vurderinger av skjøtelsbehov.

.....
.....

6 Kleivkastet S

Slåttemyr – Rik slåttemyr Verdi: A Areal : ,56299999999999994 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund og midt mellom Kleivkastet i nord og Røkebergjtjerna i sør. Her ligger det en større rikmyr, men hvor bare en mindre del i øst er inkludert i naturtypen. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten er avgrenset av ungskog mot vest, og hogstflater til alle andre kanter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: På lokaliteten drives det for tiden et skjøtelsarbeid for å ta vare på den truede orkideen myrflangre. En aktiv skjøtsel vil være nødvendig i mange år hvor slått er ett av tiltakene. Naturtypen legges derfor til slåttemyr med utformingen rik slåttemyr. Ved befaringen var vegetasjonen på myra luket rundt alle myrflangrene. Vegetasjonen er frodig og rik. Arter som forekommer er bl.a. enghumleblom, krypsoleie, sumpmaure, skogmarihand, engsnelle, bukkeblad og flaskestarr. Det er noen få busker som står igjen i lokaliteten, men ellers er det sentrale området ryddet for oppvoksende trær og busker. I kanten mot nord og vest er det en tett skjerm med plantet gran. Naturtypen slåttemyr er i den norske rødlista for naturtyper angitt som slåttemyrkant og slåttemyrflate, og er kategorisert som henholdsvis kritisk truet (CR) og sterkt truet (EN). Slåttemyr med verdi A eller B er også en utvalgt naturtype.

Artsmangfold: Det er en bestand av myrflangre (EN) på myra som skjøttes av Buskerud Botaniske Forening. Fra Artskart foreligger det også funn av knottblom på myra fra 2001 og 2005.

Bruk tilstand og påvirkning: Den østre delen av myra er i dag åpen og tilsynelatende intakt, men det har ikke vært lett etter eventuelle grøfter på resten av våtmarka. Mye av det som er våtmark rundt naturtypelokaliteten har trolig vært sumpskog i de senere årene frem til skogen ble hogd i dette partiet for kort tid siden.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til faktaarket for slåttemyr scorer lokaliteten lavt på størrelse, middels på helhetlig kulturlandskap, middels til høyt på lokal forekomst, samt høyt på artsamangfold. Området har ikke vært hevdet på lang tid, men skjøttes i dag som slåttemyr gjennom lusing. Hevd er derfor vanskelig å verdisette. Totalt sett tilsvarer det verdien svært viktig (A-verdi) da området er i hevd i dag, samt at det er forekomst av høyt rødlistede arter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Det pågår for tiden et aktivt skjøtelsarbeid i regi av Buskerud Botaniske Forening for å ivareta både myrflangre og knottblom. Skjøtsel vil i første omgang være håndlusing av konkurrerende vegetasjon rundt myrflangre og knottblom, og etter hvert en overgang til slått. Det bør lages en egen skjøtelsplan for lokaliteten.

.....
.....

7 Gommerud II

Slåttemyr – Rik slåttemyr Verdi: A Areal : ,6810000000000005 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker og ble i den forbindelse splittet opp i tre dellokaliteter. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, øst for Vestfossen og Gommerud og rett vest for Kleivkastet. Her ligger det et våtmarksområde i en forsenkning i terrenget som drenerer vestover. Helt øst i dette området ligger det er mindre parti med rikmyr som for tiden skjøttes av Buskerud Botaniske Forening. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten er avgrenset av gjengroende myr/tett sumpskog til alle kanter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: På lokaliteten drives det for tiden et skjøtselsarbeid for å ta vare på den truede orkideen myrflangre. En aktiv skjøtsel vil være nødvendig i mange år hvor slått er ett av tiltakene. Naturtypen legges derfor til slåttemyr med utformingen rik slåttemyr. Ved befaringen var vegetasjonen på myra luket rundt alle myrflangrene. Vegetasjonen er frodig og rik. Arter som forekommer er bl.a. (fra Finn Michelsen sine notater og egne notater) bukkeblad, skogmarihand, stortveblad, bekkeblom, breiflangre, sumphaukeskjegg, mjørdurt, teiebær, åkersnelle, enghumleblom, sumpmaure, firblad, blåknapp, gulstarr, korsved og myrfiol. Naturtypen slåttemyr er i den norske rødlista for naturtyper angitt som slåttemyrkant og slåttemyrflate, og er kategorisert som henholdsvis kritisk truet (CR) og sterkt truet (EN). Slåttemyr med verdi A eller B er også en utvalgt naturtype.

Artsmangfold: Det er en bestand av myrflangre (EN) på myra som skjøttes av Buskerud Botaniske Forening. Fra Artskart foreligger det også funn av knottblom på myra fra 2014 og 2015.

Bruk tilstand og påvirkning: Våtmarksområdet har gamle grøfter, men vannhusholdningen er stedvis forholdsvis god fortsatt. Mye av det som er våtmark rundt naturtypelokaliteten har trolig vært åpen myr/slåttemyr for mange år siden, men er nå under sterk gjengroing.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til faktaarket for slåttemyr scorer lokaliteten lavt på størrelse, middels på helhetlig kulturlandskap, middels til høyt på lokal forekomst, samt høyt på artsamangfold. Området har ikke vært hevdet på lang tid, men skjøttes i dag som slåttemyr gjennom lusing. Hevd er derfor vanskelig å verdisette. Totalt sett tilsvarer det verdien svært viktig (A-verdi) da området er i hevd i dag, samt at det er forekomst av høyt rødlistede arter i lokaliteten.

Skjøtsel og hensyn: Det pågår for tiden et aktivt skjøtselsarbeid i regi av Buskerud Botaniske Forening for å ivareta både myrflangre og knottblom. Skjøtsel vil i første omgang være håndlusing av konkurrerende vegetasjon rundt myrflangre og knottblom, og etter hvert en overgang til slått. Det bør lages en egen skjøtselsplan for lokaliteten.

.....
.....

8 Gommerud

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Boreal kildeskog Verdi: A Areal : 11,035 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker, og ble i den forbindelse splittet opp i tre dellokaliteter. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, øst for Vestfossen og Gommerud og rett vest for Kleivkastet. Her ligger lokaliteten i en forsenkning i terrenget som drenerer vestover. Lokaliteten er en del av et større våtmarksområde, og ligger nord i dette området. En mindre bekk/gammel grøft renner gjennom området. Lokaliteten er avgrenset av tørrere, skogkledd mark i nord og øst, mens gjengroende myr/tett sumpskog danner grensa i sør. Mot øst grenser den til åker. Berggrunnen består av kalkrike bergarter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Hele området har en svak helling mot vest og med kalkrikt sivevann fra omkringliggende luser. Tresjiktet er i dag variert og med flere åpne høgstaudeenger. Det er noe usikkerhet knyttet til naturtypeangivelse da området bærer preg av å være under gjengroing. Grunnet lite innslag av edelløvtrær som bl.a. ask velges naturtypen rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingene boreal kildeskog, men det kan være at deler av arealet skulle vært ført til varmekjær kildeløvskog. Lokaliteten er mosaikkartet med flere store og åpne felter med høgstaudevegetasjon oppbrutt av krattdominerte partier med blåhegg og salix, samt grandominerte partier. Feltsjiktet er svært frodig med dominans av mjørdurt. Andre arter som forekommer er bl.a. vassoleie, sumpmaure, enghumleblom, krypsoleie, sølvbunke, skogburkne, åkersnelle,

skogsalat, haremat, mannasøtgras, tysbast, hestehov, firblad og vendelrot. I tresjiktet forekommer gran, bjørk, svartor, hegg og gråor. Naturtypen "grankildeskog" er rødlistet som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert, men børstepiggsopp ble funnet på hegg. Fra Artskart foreligger det funn av myrflangre fra 2016 i den nordvestre enden av lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Våtmarksområdet har gamle og aktive grøfter, men vannhusholdningen er stedvis forholdsvis god fortsatt. Mye av det som er våtmark rundt naturtypelokaliteten har trolig vært åpen myr/slåttemyr for mange år siden, men er nå under sterk gjengroing. Enkelte innslag av gran er forholdsvis gamle, men stort sett er det ung skog som dominerer.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for rik sumpskog, kildeskog og strandskog scorer lokaliteten lavt på småskala variasjon, middels på påvirkning, samt høyt på artsamangfold, rødlista naturtyper og størrelse. Totalt tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å utvikle verdiene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling. Det bør imidlertid vurderes om deler av dette har en viktig funksjon for myrflangre og da kan andre tiltak vurderes. Grøfter bør tettes.

.....
.....

10 Hasselbakken

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: B Areal : ,9729999999999998 daa

Innledning: Naturtypen er opprinnelig avgrenset av E.W. Hanssen i 2001. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus i 2016 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Øvre og Nedre Eiker, basert på feltarbeid utført av Anders Thylén og Sigve Reiso i 2012.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i nordenden av Hasselbakken, ca to km nord for Drammenselva og Hokksund sentrum. Den ligger i en sørvestvendt skråning, grensende til skog i øst, mer gjengrodd kraftgate i nord og bebyggelse i sør. Berggrunnen består av skifer og kalkstein. Løsmassene er i hovedsak forvittringsmateriale, med grunne marine avsetninger i nedre deler.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som slåttemark med utforming kalkslåtteeeng. Arealet varierer fra frisk eng til tørreng. Det er i øvre del innslag av løvkratt og bringebær. Feltsjiktet er omvekslende høyvokst og mer lavvokst og med en blandning av naturengarter og gjengroingsarter. Av sistnevnte forekommer bl.a. tistler.

Artsmangfold: Her finnes rikelig med kalkkrevende naturengplanter som engknoppurt, prestekrage, gulmaure, rødknapp, fagerklokke, engnellik, nesleklokke og prikkperikum. I de nedre og mer kortklippede delene vokser i tillegg blåfjær, kransmynte, gullkløver, hårsveve, markjordbær, rundbelg og marianøkleblom. Det er god potensial for insekter i dette sørvendte og urterike miljøet.

Bruk tilstand og påvirkning: Det går en kraftgate gjennom øvre del av området. Det er ingen tradisjonell hevd i dette området, og det er dermed en del gjengroing med høyvokste urter og gress. Det er imidlertid vesentlig mindre innslag av løvkratt og busker enn andre steder under kraftgaten. Nedre deler går gjennom private hager. Her blir engen til dels skjøttet som plen.

Fremmede arter: Det er en del hagebusker i hagedelen av området.

Del av helhetlig landskap: I landskapet finnes spredt små gjengroende rester av kalkrike enger og små kalkknauser med lignende flora.

Verdivurdering: Middels stor slåtteeeng (0,93 daa) med et forholdsvis lavt antall kjennetegnende arter, samt i partier noe gjengroingspreg. Iht. utkast til faktaark for slåttemark (2014) får lokaliteten middels vekt for størrelse, lav vekt for artsamangfold og lav-middels vekt for tilstand/påvirkning. Samlet sett vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi). Gjengroingen er imidlertid kommet langt, og uten tiltak vil verdiene risikere å reduseres forholdsvis raskt.

Skjøtsel og hensyn: Hele området bør skjøttes som eng med sen slått (etter 1. august), og høyet tørkes et par dager på bakken før det fjernes. Busk- og løvkratt ryddes ved behov. I den grad det er sterkt ønske om plen på mindre deler av arealet bør plenslått kun utføres et par ganger i løpet av sesongen, og klippet bør fjernes (helst et par dager etter slått).

.....
.....

11 Oseberg

Slåttemark – Kalkslåtteeeng Verdi: B Areal : 2,9529999999999998 daa

Innledning: Naturtypen er opprinnelig avgrenset av E.W. Hanssen i 2001. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus i 2016 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Øvre og Nedre Eiker, basert på feltarbeid utført av Anders Thylén og Sigve Reiso i 2012.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Oseberg, ca en km nord for Drammenselva og Hokksund sentrum. Den ligger i en sørvendt konveks skråning med mosaikk av skog og rester av kulturmark, omkranset av åkermark. Berggrunnen består av skifer og kalkstein. Løsmassene er i hovedsak forvittringsmateriale, stedvis med grunne marine avsetninger, og ellers enkelte oppstikkende kalkknauser.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som slåttemark med utforming kalkslåtteeng. Arealet varierer fra frisk eng til tørrang. Et par småflekker av åpen kalkmark forekommer også. Det er i partier et lavt tresjikt/busksjikt med ask, borealt løv, bringebær og spredte einer. Feltsjiktet er relativt høyvokst og dominert av gjengroingsarter som vendelrot, hundegras, timotei, hundekjeks, stormaure og firkantperikum. Fortsatt er det imidlertid rikelig med kalkkrevende og varmekjære natureng- og kantarter som rødknapp, fagerknoppurt, gulmaure, engnellik, engknoppurt, gjeldkarve, hjertegras, enghavre, åkermåne, vill-løk, gullkløver, marianøkleblom og dunkjempe.

Artsmangfold: Rik flora av kalkkrevende arter og naturengarter. Av sjeldnere arter forekommer smalfrøstjerne, krattsøleie, legesteinfrø, vårveronika og vårmure (alle NT-2015). Mørk rutevinge (VU) skal være observert i området, og det er generelt god potensial for insekter i dette sørvendte og urterike miljøet.

Bruk tilstand og påvirkning: Området er i sterk gjengroing med løvkratt og høyvokste urter og grass. Det går en høyspentledning over lokaliteten. Det finnes også rester etter en gammel husgrunn.

Fremmede arter: Kanadagullris ble observert med en liten bestand.

Del av helhetlig landskap: I landskapet finnes spredt små gjengroende rester av kalkrike enger og små kalkknauser med lignende flora.

Verdivurdering: Relativt stor slåtteeng (2,9 daa) med et middels antall kjennetegnende arter og flere NT-arter, samt sterkt gjengroingspreg. Iht. utkast til faktaark for slåttemark (2014) får lokaliteten høy vekt for størrelse, middels-høy vekt for artsamangfold og lav vekt for tilstand/påvirkning. Samlet sett vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi). Gjengroingen er imidlertid kommet langt, og uten tiltak vil verdiene risikere å reduseres forholdsvis raskt.

Skjøtsel og hensyn: Før en kan komme til med effektiv slått må det ryddes vekk en del løvkratt. Det bør gjennomføres årlig sen slått (etter 1. august), og høyet tørkes et par dager på bakken før det fjernes. Det kan gjerne følges opp med sensommerbeite etter slåtten. Kanadagullris bør lukes tidlig i juli og deretter flere ganger fram til tidlig høst. Alt rydde- og slåtteavfall fjernes fra lokaliteten.

.....
.....

12 Halshaugen

Slåttemark – Kalkslåtteeng Verdi: A Areal : 9,33 daa

Innledning: Naturtypen er opprinnelig avgrenset av E.W. Hanssen i 2001. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus i 2016 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Øvre og Nedre Eiker, basert på feltarbeid utført av Anders Thylén og Sigve Reiso i 2012.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Halshaugen tett inntil Fv 73 vest for Vestfossen i Øvre Eiker kommune. Området består av kulturmark i en sørvendt skråning. Berggrunnen består av skifer og kalkstein. Løsmassene utgjør i hovedsak av tynne marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som slåttemark med utforming kalkslåtteeng. Betegnelse som slåttemark eller naturbeitemark er imidlertid ikke entydig. Engen har stort sett tørrangpreg, men er ikke spesielt grunnlendt. Det er stedvis noe tresjikt av furu og enkelte gran. Busksjikt mangler stort sett, men det er noe løvoppslag samt bringebær- og rosekratt utenfor beitet. Feltsjiktet, som er relativt tett, består av en blanding av kalkengarter og mer næringskrevende, høyvokste arter. Eksempler på sistnevnte er reinfann og tistler.

Artsmangfold: Relativt rik kalkengflora med arter som rødknapp, blodstorkenebb, engknoppurt, fagerknoppurt, gjeldkarve, krattsøleie (NT-2015), engnellik, hjertegras, markmalurt, sølvmynte, gulmaure, enghavre, dunhavre, prikkperikum, nikkesmelle (NT), smalkjempe, gullkløver og marianøkleblom. Et par bestander av dragehode (VU) finnes også innenfor lokaliteten. Både kammarmjelle (EN) og vårveronika (NT) vokste her tidligere, men er ikke dokumentert siden midten av 1990-tallet.

Bruk tilstand og påvirkning: Mesteparten av området blir i dag beitet med hest, mens øvrig del ikke er i aktiv hevd. Som innmark har arealet tidligere trolig vært brukt til slått, mens beite nok har vært mest aktuelle hevdform de siste tiårene. Engen gir i partier et noe gjødselspreg, og det er i tillegg stedvis einstape på innmarsj. De østre delene er relativt sterkt gjengrodd med furu.

Fremmede arter: Et par busker av rødhyll vokser i området. Tysk mure finnes også spredt.

Del av helhetlig landskap: I landskapet finnes spredt med små gjengroende rester av kalkrike enger og små kalkknauser med rik flora.

Verdivurdering: Stor slåtteeng/naturbeitemark (9,3 daa) med et stort antall kjennetegnende arter og flere rødlistearter, samt til dels noe gjengroings- og gjødslingspreg. Aktiv hevd med beite. Iht. utkast til faktaark for slåtteeng (2014) får lokaliteten høy vekt for størrelse og arts mangfold og middels vekt for tilstand/påvirkning. Samlet sett vurderes lokaliteten som svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Beite kan fortsette som i dag, men bør utvides for å ta med området i vest. Alt av gran, løvkratt, bringebær og einstape bør fjernes. Det bør i tillegg tynnes noe i furubestanden, spesielt i østre del. Alt ryddeavfall må fjernes fra området. For å fjerne noe næring bør området i tillegg slås innimellom, ca hvert annet til tredje år, og spesielt etter at det har vært ryddet i tresjiktet. Ved slått må høyet tørkes et par dager på bakken før det fjernes.

.....
.....

13 Flesaker SØ

Slåtteeng – Kalkslåtteeng Verdi: B Areal : ,7089999999999996 daa

Innledning: Naturtypen er opprinnelig avgrenset av E.W. Hanssen i 2001, og er oppdatert av Sweco i 2013. Dragehodeforekomsten har vært kjent siden 1980-tallet og er blitt fulgt opp jevnlig. Avgrensning og beskrivelse er oppdatert av BioFokus i 2016 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Øvre og Nedre Eiker, basert på feltarbeid utført av Anders Thylén og Sigve Reiso i 2012.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Flesaker nord for Fiskumvannet i Øvre Eiker kommune, rett øst for trafostasjonen. Den utgjør sørvestsiden av en liten kolle. Berggrunnen består av skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som slåtteeng med utformingen kalkslåtteeng. Området består hovedsakelig av en åkerholme som tidligere kan ha vært både slått og beitet. Slåtteeng er valgt fordi det ligger nærmest mest relevante forvaltning i dag. Det er i tillegg inkludert noe areal med artsrik vegkant. Dominerende vegetasjonstype iht. Fremstad er tørr meget baserik eng i lavlandet (G6). I området finnes spredte trær, mest unge oppslag, av ask og boreale løvtrær. I tillegg er det noe buskkratt av bringebær, nyperose, rødhyll og syrin. Feltsjiktet består av en blanding av kalktørrrengarter og mer nitrogenkrevende gjengroingsarter som reinfann og hundegras.

Arts mangfold: Området har en rik engflora med arter som dvergmispel, gullkløver, fagerknoppurt, rødknapp, gjeldkarve, engnellik, engknoppurt og dunhavre. Nikkesmelle (NT 2015) er funnet i nordre del. Dragehode (VU) er funnet i en mindre forekomst inntil veien og et par større forekomster på selve åkerholmen.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er tidligere blitt slått og/eller beitet, men har ikke vært i hevd på mange år. Den ligger under høyspentlinje nær trafostasjonen, og er del av ryddesonen under linja.

Fremmede arter: Rødhyll og syrin (begge HI, høy risiko på norsk svarteliste 2012) finnes spredt i området.

Del av helhetlig landskap: I landskapet finnes spredt med små gjengroende rester av kalkrike enger og små kalkknauser med rik flora.

Verdivurdering: Middels stor slåtteeng (0,7 daa) med et relativt stort antall kjennetegnende arter (inkludert et par rødlistearter), samt i partier tydelig gjengroingspreg. Iht. utkast til faktaark for slåtteeng (Miljødirektoratet 2014) får lokaliteten middels vekt for størrelse, middels vekt for arts mangfold og lav-middels vekt for tilstand/påvirkning. Samlet sett vurderes lokaliteten som viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Hele området bør skjøttes som eng med sen slått (etter 1. august), og høyet tørkes et par dager på bakken før det fjernes. Dragehode-plantene bør ikke slås, i hvert fall ikke årlig. Bestanden bør avmerkes i felt før slått, slik at en kan prøve å slå rundt (men så tett innpå som mulig). Busk- og løvkratt bør ryddes i en startfase og senere ved behov, men typiske Oslofjord-arter som dvergmispel og enkelte rosebusker spares. Alt ryddeavfall må fjernes fra lokaliteten. Dette er viktig også ved rydding ift. kraftlinja.

.....
.....

14 Sørlandsbanen sør Vestfossen

Erstatningsbiotoper på berg og åpen jord – Skjæringer i berg og grunnlendt mark Verdi: A Areal : 1,4370000000000001 daa

Innledning: Lokaliteten ble oppdaget i forbindelse med Jernbaneverkets biologisk mangfold-prosjekt etter feltarbeid av Anders Thylén i år 2000. Lokaliteten er lagt inn i Naturbase av BioFokus ved Anders Thylén i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Øvre og Nedre Eiker i 2016.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs med Sørlandsbanen sør for Vestfossen stasjon i Øvre Eiker. Den utgjør en sørøstvendt skråning i løs, kalkrik skifer. Skråningen er nok opprinnelig en skjæring i fjellet, men har i dag et nokså naturlig preg.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som erstatningsbiotop på berg og åpen jord med utforming skjæring i berg og grunnlendt mark. Området har preg av kalkrik åpen til halvåpen rasmark og fjellknauser, og naturverdiene er knyttet til disse åpne og tørkeutsatte partiene. Vegetasjonstype kan karakteriseres som rasmark av tørr gras-urt-utforming (F1a). Det er i øvre deler en del furu, og ellers spredt tresetting av ask, hegg og rogn. Det er spredt busksjikt av nyperoser, einer og trollhegg. Feltsjiktet er usammenhengende.

Artsmangfold: Det er et forholdsvis rikt feltsjikt av basekrevende tørrbakkearter som fagerknoppurt, gullkløver, engtjæreblom, flekkgriseøre, gulmaure, gjeldkarve, gul gåseblom, prestekrage, tårnurt, lakrismjelt, hvitmaure, filt-kongsslys, mørk kongsslys, prikkperikum, åkermåne, hvit bergknapp og hårsveve. Det står en liten bestand av krypbeinurt (EN-2015) i nordøstre del ganske nær jernbanesporet. Åpent, urterikt og forholdsvis solrikt miljø på løs skifer innebærer at lokaliteten også har potensial for insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skjæringen ble trolig etablert ved bygging av Sørlandsbanen rundt 1870. Lokaliteten har nok vært mer åpen før, og det er en del gjengroing både med buskkratt og gjengroingsarter som einstape, bladfaks og bringebær. Jernbaneverket driver regelmessig vegetasjonsrydding langs sporet, men status i dag er usikker da lokaliteten ikke er besøkt siden 2007.

Fremmede arter: Bladfaks vokser i glisne bestand ned mot jernbanelinja.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere åpne kantsoner med rik og kalkkrevende vegetasjon både langs jernbanelinjen og forøvrig i landskapet.

Verdivurdering: Liten lokalitet med 15-18 tyngdepunkter for tørreng/rikt berg og forekomst av en truet art med svært få intakte forekomster nasjonalt. Relativt mye egnet substrat, men noe negativ påvirkning i form av gjengroing og fremmede arter. Iht. utkast til faktaark for naturtypen (Miljødirektoratet 2014) får lokaliteten lav vekt for størrelse, middels-høy vekt for arts-mangfold og middels vekt for tilstand/påvirkning. Verdien for lokaliteten vurderes å være i grenseland mellom B og A, men med fokus på forekomst av en svært sjelden EN-art settes verdien til svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes regelmessig i både tre- og busksjikt, spesielt oppslag av løvtrær og ungfuru. Spredning av bringebær og rosekratt bør begrenses. Alt hogstavfall bør fjernes fra området, og det må ikke legges igjen hauger med flis eller spres flis i området. En del eldre furutrær og deler av naturlig buskkratt bør spares. Einstape og bladfaks kunne gjerne blitt bekjempet/fjernet. Det må i forbindelse med all aktivitet, drift og vedlikehold vises forsiktighet ved voksestedet for krypbeinurt. Det burde vært foretatt en befaringsfor å sjekke status for forekomsten.

.....
.....

15 Sørlandsbanen ved Flesaker

Erstatningsbiotoper på berg og åpen jord – Skjæringer i berg og grunnlendt mark Verdi: C Areal : 2,8719999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten ble oppdaget i forbindelse med Jernbaneverkets biologisk mangfold-prosjekt etter feltarbeid av Anders Thylén i år 2000. Lokaliteten er lagt inn i Naturbase av BioFokus ved Anders Thylén i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Øvre og Nedre Eiker i 2016.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs med Sørlandsbanen ved Flesaker i Øvre Eiker. Den utgjør en sørøstvendt skråning i løs, kalkrik skifer. Skråningen er til dels naturlig og til dels laget som en skjæring i fjellet.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som erstatningsbiotop på berg og åpen jord med utforming skjæring i berg og grunnlendt mark. Området har preg av forholdsvis kalkrik åpen til halvåpen rasmark og fjellknauser, og naturverdiene er knyttet til disse åpne og tørkeutsatte partiene. Vegetasjonstype kan til dels karakteriseres som rasmark av tørr gras-urt-utforming (F1a), urterik kant (F4) og stedvis noe bergsprekk og bergvegg. Substrat og vegetasjon varierer mellom relativt rike partier og fattige partier med bærlyng. Det er i øvre deler en del furu og einer, og ellers en del oppslag av ask, boreale løvtrær og bringebær. Feltsjiktet er til dels usammenhengende.

Artsmangfold: Det er i partier en relativt rik flora av base- og varmekrevende arter som engknoppurt, fagerknoppurt, tårnurt, bergskrinneblom, engtjæreblom, sølvmaure, gjeldkarve, gullkløver, lakrismjelt, flerårsknavel, prikkperikum, bakkefiol, mørk kongsslys, rødknapp, hårsveve, prestekrage, svartburkne, lodnebregne og olavsskjegg. Åpent, urterikt og forholdsvis solrikt miljø på løs skifer innebærer at lokaliteten også har potensial for insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er tidligere ryddet en del vegetasjon i forbindelse med oppsetting av nytt grensegjerde. En del hodstavfall og rester av gammelt gjerde ligger igjen. Det er i partier, spesielt i grøfta mot jernbanesporet, mye oppslag av løvkratt. Jernbaneverket driver regelmessig vegetasjonsrydding langs sporet, men status i dag er usikker da lokaliteten ikke er besøkt siden 2007.

Fremmede arter: Rødhyll forekommer i området.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere åpne kantsoner med rik og kalkkrevende vegetasjon både langs jernbanelinjen og forøvrig i landskapet.

Verdivurdering: Smal og langstrakt lokalitet med stedvis relativt rik flora og totalt ca 20 tyngdepunkter for tørreng/rikt berg. En del egnet substrat, men noe negativ påvirkning i form av gjengroing og fremmede arter. Iht. utkast til faktaark for naturtypen (Miljødirektoratet 2014) får lokaliteten middels vekt for størrelse, samt lav-middels for artsmangfold og tilstand/påvirkning. Med vekt på at forekommende arter er forholdsvis vanlige i landskapet setes verdien til lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det bør ryddes regelmessig i både tre- og busksjikt, spesielt oppslag av løvtrær og ungfuru. Spredning av bringebær og rosekratt bør begrenses. Alt hogstavfall bør fjernes fra området, og det må ikke legges igjen hauger med flis eller spres flis i området.

.....
.....

16 Sørlandsbanen ved Krekling

Engpregete erstatningsbiotoper – Veg- og jernbanekant Verdi: C Areal : 1,766 daa

Innledning: Lokaliteten ble oppdaget i forbindelse med Jernbaneverkets biologisk mangfold-prosjekt etter feltarbeid av Anders Thylén i år 2000. Lokaliteten er lagt inn i Naturbase av BioFokus ved Anders Thylén i forbindelse med kvalitetssikring av naturtyper i Øvre og Nedre Eiker i 2016.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger langs med Sørlandsbanen ved Krekling i Øvre Eiker. Den utgjør en nordvestvendt skråning tett inntil jernbanesporet. Mot sørvest fortsetter skråningen i brattere fjellskjæring i kalkrik skifer, med potensielt artsrike partier. Lokaliteten kunne evt. vært utvidet i den retningen, men kvalitetene her er ikke grundig undersøkt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kartlagt som engpreget erstatningsbiotop med utforming vei- og jernbanekant i mosaikk med erstatningsbiotop på berg og åpen jord med utforming skjæring i berg og grunnlendt mark. Naturen veksler mellom engkanter, fjellskjæringer i kalkrik skifer og ryddet edelløvsog. **Artsmangfold:** Området har en relativt rik flora med arter som storklokke, trollbær, skogvikke og marianøkleblom. En liten bestand av enghaukeskjegg (NT-2015) vokser også her. I engkant i nordre del er det registrert krattsleie (NT), men usikkert om innenfor avgrensningen.

Bruk tilstand og påvirkning: Skjæringen ble trolig etablert ved bygging av Sørlandsbanen rundt 1870. I deler av lokaliteten er det en del oppslag av ask og andre løvtrær, men Jernbaneverket driver regelmessig vegetasjonsrydding i sideterrenget langs banen. Status i dag er usikker da lokaliteten ikke er besøkt siden 2007. Jernbaneverket sprøyter også sporet behovs- og målrettet, men enghaukeskjegg har likevel klart seg tett innpå sporet.

Fremmede arter: Det er ikke registrert fremmede arter i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Det finnes flere åpne kantsoner med rik og kalkkrevende vegetasjon både langs jernbanelinjen og forøvrig i landskapet. Ved Krekling stasjon er det et naturmiljø med flere kvaliteter, med bl.a. et bekkedrag med kantskog med rikt fugleliv.

Verdivurdering: Smal og langstrakt lokalitet med stedvis relativt rik flora og 1-2 rødlistearter (NT). En del egnet substrat, men noe negativ påvirkning i form av gjengroing. Iht. utkast til faktaark for naturtypen (Miljødirektoratet 2014) får lokaliteten middels vekt for størrelse, samt lav for artsmangfold og tilstand/påvirkning. Samlet vurderes lokaliteten som lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Oppslag av løvkratt og busker bør ryddes regelmessig. Ved vegetasjonsrydding bør alt hogstavfall fjernes fra lokaliteten. Ved voksestedet for enghaukeskjegg kunne vegetasjonen med fordel vært slått ca hvert 3. år. Det bør ikke sprøytes utenfor kabelkanalen.

.....
.....

17 Hamre, vest for

Kalkbarskog – Ekstremtørr kalkfuruskog Verdi: B Areal : 4,157 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus)

den 12.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, nordøst ved Eikeren ved Hamre. Her er det en bratt og sørvestvendt, glissent skogkledd lise med bergvegger og rasmark. Jordsmonnet er skrint og det er mest stein og åpent berg. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten grenser stort sett mot yngre skog, men også mot en hyttetomt i nordøst og veg i nordvest.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen legges til kalkbarskog med utformingen ekstremtørr kalkfuruskog, og med mindre deler i nedre kant som tilhører kalkedellauvskog med utformingen kalklindeskog. Vegetasjonen er svært sparsom og vegetasjonen i oktober ga i utgangspunktet få indikasjoner på at det er kalkrikt, men både berggrunnskart og tidligere artsfunn tyder i alle fall på at det er baserikt. Lav, mose og lyng som røsslyng, tyttebær og noe blåbær dominerer, og med et sparsomt innslag av prikkperikum, blåklokke, svever, sisselrot, liljekonvall, svartburkne, olavsskjegg, engtjæreblom. Noe frodigere i øvre kant mot øst med arter som skogsalat, markjordbær, stankstorkenebb, brunrotog bringebær. Tresjiktet er dominert av furu. I nedre del er det noe lind og ellers et sparsomt innslag av gran, bjørk, rogn, ask, lønn og hassel. Naturtypen "kalklindeskog" er rødlistet som sårbar (VU) og "Kalkrik lavfuruskog" som nær truet (NT) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert, men fra Artskart foreligger det funn av ertevikke (EN) i lokaliteten (2006). Soppsesongen var forholdsvis dårlig pluss at registreringstidspunktet var noe sent slik at det ikke ble registrert noen sopp, men potensialet vurderes likevel som brukbart for enkelte sjeldne og rødlista sopp.

Bruk tilstand og påvirkning: Furuskogen er småvokst, men forholdsvis gammel. Dimensjonene ligger mye rundt 20-25 cm i brysthøydiameter. Lindestammene er også småvokst, men et par eldre lindesokler finnes. Det hogges litt i øvre del, trolig på grunn av utsiktsønsker fra hytte i overkant.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Det er forslaget til faktaark for kalkbarskog som har vært førende for verdisettingen, men forslaget til faktaark for kalklindeskog er også brukt. Lokaliteten scorer lavt til middels på habitatkvalitet, middels på størrelse og påvirkning, samt middels til høyt på artsamangfold. Totalt sett tilsvarer dette verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene. For å videreutvikle kvalitetene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling.

.....
.....

18 Svingelen

Naturbeitemark – Kalkbeiteeng Verdi: A Areal : 7,272999999999997 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av innmeldte opplysninger fra Even W. Hanssen fra 1996. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund. Her er det en gammel setervoll rundt Svingelen som er sterkt preget av gjengroing. Berggrunnen består av kalkrike bergarter og er stedvis grunnlendt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark med utformingen rik beitetørreng, men med enkelte mindre partier i forsenkningene rundt med rik beiteeng. Vegetasjonstypen hører mest til tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6). Naturtypen er rødlistet som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper fra 2011. Feltsjiktet er stedvis rikt, men mye av arealet er dominert av gjengroingsartene einstape og bringebær, samt en del oppslag av busker som bjørk, einer og gran. Kortvokst eng finnes som en mosaikk i denne gjengroende enga. Rundt selve hytta er feltsjiktet mer artsfattig. Arter som ble registrert i 2015 er bl.a. bakkesøte, katterot, smalkjempe, jonsokkoll, blåfjær, gulmaure, dunkjempe, kransmynte, gulaks, fingerstarr, tiriltunge, skogmarihand, skoggråurt, markjordbær, groblad, blåkoll, tepperot, ryllik, firkantperikum, nyseryllik, teiebær, stormaure, blåklokke og fjellblom.

Artsmangfold: På kollene øst for hytta var det mye engbakkesøte (NT). Fra Artskart foreligger det flere eldre funn (1997) av beitemarksopp på setervollen, slik som slåtterødspore (VU), melrødspore (NT), rombesporet rødspore (VU) og rødskevokssopp (NT). Tidligere kjent forekomst av søstermarihand på vei inn til setra, men sist sett i 1991 av Jan Otto Eek. Planten er grundig ettersøkt i 1996 og 1997 uten å finne den.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er ikke kjent, men området beites nå sporadisk av storfe. Trolig har dette vært beitet i lang tid. Området bærer sterkt preg av gjengroing.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til faktaarket for naturbeitemark scorer lokaliteten lavt til middels på tilstand, samt høyt på rødlistearter, størrelse og artsmangfold. Til tross for sterk gjengroing er verdiene knyttet til artsmangfold, størrelse og rødlistearter såpass store slik at verdien totalt sett blir svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: I og med at området bærer sterkt preg av gjengroing vil en fjerning av oppvoksende busker være en prioritert oppgave hvis en skal ta vare på den artsrike enga rundt hytta. I tillegg bør einstape bekjempes ved å slå av toppene på einstapa tidlig i sesongen.

.....
.....

19 Krambudalen Ø

Rikmyr – Skog- og krattbevakst intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB) Verdi: A Areal : 6,008 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund og øst i Krambudalen. Her er det en mindre myr nord for Såsenvegen med noe sumpskog rundt. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten er avgrenset av ungsog mot vest, nord og øst. Mot sør grenser den mot Såsenveien.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en sentral del med forholdsvis åpen myr, men med økende krattmengde utover på sidene. Naturtypen for denne delen er rikmyr med utformingen skog- og krattbevakst intermediær- og rikmyr i låglandet. Den søndre delen av lokaliteten har et større innslag av gran og med en kilde som kommer ut i dagen helt øst i lokaliteten. Kildebekken som fortsetter fra kildeutspringet strekker seg i kanten mellom sumpskogen og myra. Naturtypen for den søndre delen er rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingen boreal kildeskog, samt kilde. Naturtypen "svak kilde og kildeskogsmark" er rødlistet som nær truet (NT) og "rikere myrkantmark i låglandet" som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011). I lokaliteten ble det i 2015 registrert bl.a. skogmarihand, gulstarr, stjernestarr, engsnelle, mjørdurt, sumphaukeskjegg, krattfiol, hestehov, blåveis, hvitmaure, sølvbunke, tepperot, ballblom, enghumleblom, hvitbladtistel, hårstarr, slåttstarr, stjernestarr, kornstarr, jåbom, stortveblad, teiebær, bekkeblom, tysbast, hjertegras, flaskestarr, harerug, firblad, breimyrull og brudespore. I bunnsjiktet var det en del fagermoser. Ved kildefremspringet er det kildemose, tuffmoser, bekkemark, tettegras og myrsnelle.

Artsmangfold: Ifølge Fagernæs (1983) ble det funnet knottblom (EN) her i 1957, men det er ikke rapportert om nyfunn siden da. Lokaliteten ble oppsøkt av Even Woldstad Hansen den 6.7.1993 og 2.7.2001 uten at knottblom ble sett. Øvre Eiker har sammen med Ringsaker og Ringerike et nasjonalt ansvar for å sikre arten. Både ved kilden og på myra er det rikelig med fjelltistel *Saussurea alpina*, en uvanlig art på Eiker. Hjortetrøst er ifølge den opprinnelige beskrivelsen et hyppig innslag i høgstaudevegetasjonen, men den ble ikke gjenfunnet i 2015, men det ble ikke rettet noen stor innsats på å lete etter den.

Bruk tilstand og påvirkning: Det er hogd flere steder helt inn til myra. Det er tidvis en del tråkk fra storfe i området, men det kan tyde på at tråkkskader i moderat omfang kan være positivt for knottblommen (erfaringer Finn Michelsen har fra andre knottblomlokaliteter).

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Verdivurderingen er i hovedsak gjort i henhold til forslaget til faktaark for rikmyr, men de andre faktaarkene for rik sumpskog og kilde er tatt hensyn til når den totale verdien er vurdert. I henhold til forslaget til faktaark for rikmyr scorer lokaliteten lavt på rødlistearter (grunnet at knottblom ikke er gjenfunnet), middels på størrelse og lokal forekomst, samt høyt på rikhetsindikatorer og tilstand. Totalt tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Trolig ingen behov for skjøtsel, men en bør ta vare på intakte kantsoner rundt myra for å begrense næringsavrenning fra hogstflater inn på myra.

.....
.....

20 Bryllupsmyr

Rikmyr – Åpen intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB/MB) Verdi: A Areal : 16,15800000000001 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus)

den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund. Her ligger det en myr i en forsenkning nordøst for Trollåsen. Det er en smal stripe med sumpskog rundt. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten grenser mot skog til alle kanter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en forholdsvis stor og åpen myr som faller inn under naturtypen rikmyr med utformingen åpen intermediær- og rikmyr i låglandet. Naturtypen "rikere myrflate i låglandet" er rødlistet som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011). De sentrale deler av myra består av en blanding av minerogene forsengkninger og enkelte ombrotrofe tuer. Enkelte partier har en del flaskestarr og takrør. Ellers ble det i 2015 registrert bl.a. sveltull, bukkeblad, rosetorvmose, blåtopp, myggblom, tepperot, røsslyng, smalsoldogg, tettegras, breimyrull, skavgras, gulaks, dvergjamne, mjødurt, skogmarihand, kornstarr, slåtestarr, småsivaks, engsnelle, hvitmaure, stjerneatarr, stortveblad og gul trompetkantarell. I sørøst drenerer myra ut i lavere terreng og vi får inn en frodig og kratbevokst parti med svartor og gråor og med blåveis einstape, tyrihjel, firblad og fagermoser i felt- og bunnsjiktet.

Artsmangfold: Myggblom (NT) ble funnet i 2015. Voksested for den kritisk truede arten knottblom. 2-3 eksemplarer av knottblom ble funnet i 1986 av Bjarne Mathiesen og Even W. Hanssen. Myra ble oppsøkt 6.7.1993 og 7.8.2001 uten at knottblom ble funnet. 20 ex skal være funnet i 2008 (EWH pers.medd.). Lokaliteten er oppsøkt jevnlig siden da og med et økende antall funn av knottblom (2009 - 41stk, 2010 - 76stk, 2012 - 79 stk, 2013 - 67 stk). I 2015 ble det registrert 151 planter av knottblom på myra (Finn Michelsen). Bryllupsmyr fremstår i nyere tid derfor som en av de viktigste lokalitetene for knottblom i Norge. Øvre Eiker har sammen med Ringsaker og Ringerike et nasjonalt ansvar for å sikre arten. Finn Mihelsen har også registrert almestjertvinge (VU) i lokaliteten i 2015.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er intakt. Tidligere befaringer rapporterer om noe gjengroing med årene.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for rikmyr scorer lokaliteten høyt på rødlistearter, rikhetsindikatorer, tilstand og størrelse, samt middels på lokal forekomst. Totalt tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi) og myra fremstår som en av de viktigste lokalitetene for knottblom i Norge.

Skjøtsel og hensyn: Trolig ingen behov for skjøtsel, men en bør ta vare på intakte kantsoner rundt myra for å begrense næringsavrenning fra hogstflater inn på myra.

.....
.....

21 Trollåsen nord I

Kalkbarskog – Urterik kalkfuruskog Verdi: B Areal : 8,278000000000005 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund. Her ligger det et lite parti med en sørøstvendt barblandingsskog på kalkgrunn nord for Trollåsen og nordvest for Bryllupsmyr. Lokaliteten grenser mot ungskog mot vest og nord, mens rikmyra Bryllupsmyr danner grensa mot sørøst.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen hører inn under kalkbarskog med utformingen urterik kalkfuruskog. Naturtypen (Lågurt-lyngfurukalkskog) er rødlistet som nær truet (NT) i henhold til den norske rødlista for naturtyper (2011). Vegetasjonstypen er dominert av kalklauvurtsskog med utformingen mesofil furu-utforming. På kollene er det furudominans, mens grana blir mer vanlig ned i lisdene. Ellers et fåtallig innslag av bjørk og med en god del einer i busksjiktet. Feltsjiktet er forholdsvis rikt og beitepåvirket. Arter som forekommer er bl.a. teiebær, blåveis, blåfjær, tyttebær, tepperot, kattefot, einstape, bleikstarr, skogmarihand, firblad, skogfiol og tysbast.

Artsmangfold: Det ble registrert tre funn av glattstorpigg (NT) i lokaliteten i 2015. Det er et godt potensial for flere funn av rødlistede markboende sopp. Det ble også funnet flere ubestemte ramariaer i lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen består av forholdsvis gammel barblandingsskog med dimensjoner opp mot 40 cm i brysthøydiameter. De eldste trærne utgjøres av furu. Noen få spredte læger av død ved, men mest midlere og ferske nedbrytningsstadier.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslag for faktaark for kalkbarskog scorer lokaliteten middels på artsamangfold, habitat-kvalitet, størrelse, samt middels til høyt på påvirkning. Samlet tilsvarer dette verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å utvikle verdiene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling.

.....
.....

22 Trollåsen nord II

Rikmyr – Skog- og krattbevakst intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB) Verdi: A Areal :

3,926000000000002 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av innmeldte opplysninger fra Even W. Hanssen fra 1996. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund. Her ligger det en liten, krattbevakst myr i en forsenkning nord for Trollåsen. Berggrunnen består av kalkrike bergarter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en liten myr som faller inn under naturtypen rikmyr med utformingen skog- og krattbevakst intermediær- og rikmyr i låglandet, og med en kantsone rundt som hører mer til rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingen boreal kildeskog. Rikmyr velges som hovedtype fremfor den rike sumpskogen da det er rikmyra som har de største, dokumenterte naturverdiene. Naturtypen "rikere myrkantmark i låglandet" er rødlistet som sterkt truet (EN) og "grankildeskog" som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011). De sentrale deler av myra er noe åpen, men mengde kratt øker raskt ut på siden før skogen overtar i ytterkant. I feltsjiktet på myra forekommer stortveblad, gulstarr, breimyrull, myrklegg, dvergjamne, engsnelle, bukkeblad, tepperot, blåtopp, rosetorvmose, tettegras, elvesnelle, skogmarihand, sveltull. I kantene i sumpskogen er det mer mjødurt, hvitbladtistel, einstape, sumphaukeskjegg, blåveis, sølvbunke, hestehov, enghumleblom, engsnelle, firblad, kranskonvall og fagermoser. Skogen er forholdsvis ung og med trær som gran, furu, bjørk, gråor og svartor. Gul trompetkantarell ble funnet i sumpen. Myra i den nordre delen av lokaliteten har mer nøysom vegetasjon.

Artsmangfold: Det ble registrert knottblom (EN) der i 2013 av Even W. Hanssen. Øvre Eiker har sammen med Ringsaker og Ringerike et nasjonalt ansvar for å sikre arten.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er intakt.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Verdivurderingen er i hovedsak gjort i henhold til forslaget til faktaark for rikmyr, men faktaarket for rik sumpskog er tatt hensyn til når den totale verdien er vurdert. I henhold til forslaget til faktaark for rikmyr scorer lokaliteten lavt på størrelse, middels på lokal forekomst, samt høyt på rødlistearter, rikhetsindikatorer og tilstand. Totalt tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Trolig ingen behov for skjøtsel, men en bør ta vare på intakte kantsoner rundt myra for å begrense næringsavrenning fra hogstflater inn på myra.

.....
.....

23 Røkebergstjern nordvest

Rikmyr – Skog- og krattbevakst intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB) Verdi: A Areal : 3,589 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase etter naturtypekartlegginger i 2006. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund. Rett nordvest for Røkebergstjerna ved utløpet av Møllabekken ligger det en liten, krattbevakst myr på begge sider av Møllabekken. Berggrunnen består av kalkrike bergarter.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av en liten myr som faller inn under naturtypen rikmyr med utformingen skog- og krattbevakst intermediær- og rikmyr i låglandet, og stedvis med en kantsone rundt som hører mer til rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingen boreal kildeskog. Naturtypen "rikere myrkantmark i låglandet" er rødlistet som sterkt truet (EN) og "grankildeskog" som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011). På begge sider av bekken er de sentrale deler av myra noe åpen, men mengde kratt øker raskt ut på siden før skogen overtar i ytterkant. Myra på sørsiden er mer fuktig enn nordsiden og under befaringen var det mye åpne vannflater på myra. Feltsjiktet i lokaliteten har en del elvesnelle, bukkeblad, flasketarr, slåtestarr og myrhatt. Ellers forekommer arter som bl.a. kornstarr, blåtopp, tepperot, stjernestarr, skogmarihand, mjødurt, breimyrull, myrklegg, tettegras, sumphaukeskjegg og hårstarr. I nordøst er det et parti

med rikere kildesig. Det er en del vierkratt i kantene rundt myra, og spredte busker ute på myra. Ellers en del bjørk og gran i kantene.

Artsmangfold: Forrige naturtypekartlegging angir at Fagnæs (1983) har funnet 1 eksemplar av knotblom (EN) i 1983. Under feltarbeid 28.7. 1993 ble det funnet et sterilt eksemplar. Ved reinventering 17.7. 2001 ble ingen eksemplarer sett. Fra artskart foreligger det to mulige funn fra 2001 og 2005 gjort av Even W. Hansen. Myra er intakt på begge sider av Møllebekken. Øvre Eiker har sammen med Ringsaker og Ringerike et nasjonalt ansvar for å sikre arten.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er intakt.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for rikmyr scorer lokaliteten lavt på størrelse, middels på lokal forekomst, samt høyt på rikhetsindikatorer og tilstand. Verdivurdering med tanke på rødlistearter er noe usikker da dagens status for knottblom er usikker, men i og med at lokaliteten er intakt vurderes den som høy. Totalt tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Trolig ingen behov for skjøtsel, men en bør ta vare på intakte kantsoner rundt myra for å begrense næringsavrenning fra hogstflater inn på myra.

.....
.....

24 Hamre, sørvest

Kalkbarskog – Kalkgranskog Verdi: B Areal : 6,538999999999997 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 12.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, nordøst ved Eikeren ved Hamre. Her er det en bratt og vestvendt, skogkledd lise med noe bergvegger og noe rasmark. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten grenser stort sett mot yngre skog og hogstflate.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen legges til kalkbarskog med utformingen kalkgranskog. I nord er grenser naturtypen til kalkedellauvskog, men det er trolig mest på grunn av tidligere hogstpåvirkning. Tresjiktet er variert med gran som dominerende treslag, men med et godt innslag av furu, lind, ask, hassel og osp, løvinnslaget er størst i nord. Vegetasjonen er stedvis glissen og med mye åpen jord/stein. Veksling mellom kalklågurskog og bærlyngskog. Arter som forekommer er blåveis, brunrot, svever, liljekonvall, skogsalat, blåbær, blåkløkke, svartburkne, ormetelg, sisselrot, knollerte knapp, leddved, kransmynte, markjordbær, tyrttebær, legeronika, prikkperikum, taggbregne og teiebær. Naturtypen "Lågurt-grankalkskog" er rødlistet som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert, men den forrige kartleggingen nevner et gammelt funn av ertevikke (EN), men som ikke ble gjenfunnet i 2001 og 2015. Soppsesongen var forholdsvis dårlig pluss at registreringstidspunktet var noe sent slik at det ikke ble registrert noen sopp, men potensialet vurderes likevel som brukbart for enkelte sjeldne og rødlista sopp.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er ikke spesielt grov og gammel. Enkelte grantrær er opp mot 30 cm i brysthøydiameter, mens det meste av løv er undgt til middelaldret. Det er stort sett spredt med død ved, men helt i sør er det en større ansamling med granlæger. Det er dominans av ferske læger, men noen få midlere nedbrutte. En del av dette er et resultat av vindfelling i kantsonen mot hogstflate i sør.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for kalkbarskog scorer lokaliteten middels på artsamangfold (ertevikke er trolig utgått), habitat kvalitet, størrelse og påvirkning. Totalt sett tilsvarer dette verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene. For å videreutvikle kvalitetene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling.

.....
.....

25 Huldrebu SV

Kalkbarskog – Sesongfuktig kalkfuruskog Verdi: A Areal : 10,901 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra rapporten Sjeldne og truede planter i Øvre Eiker kommune fra 2001, samt befaringer i 2001. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 12.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, nordøst ved Eikeren, nærmere bestemt nordøst for Tørrbekk og sørvest for Huldrebu. Her er det en bratt og sørvestvendt, glissent tresatt lisse med noe åpne sva og frodigere forsenkninger. Berggrunnen består av granitt, men kalkrikt sigevann renner ned gjennom lokaliteten. Lokaliteten grenser stort sett mot yngre skog, samt eldre, glissen og fattig furuskog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen legges til kalkbarskog med utformingen sesongfuktgi kalkfuruskog. Tresjiktet er nesten totalt dominert av furu, og stort sett med små busker av osp og bjørk. Einer dominerer i busksjiktet. Vegetasjonen veksler fra røsslyngdominerte partier til kalkrike sig med høgstaude-lågurt vegetasjon. Det er en god del innslag av bart fjell. Arter som forekommer er liljekonvall, blåknapp, stankstorkenebb, gullris, skogfiol, rødflangre, svarterte knapp, katterot, småsmelle, flekkgrisor, bergmynte, blåveid, knollerte knapp, kantkonvall, teiebær, tepperot og en god del einstape. Naturtypen "Lågurt-lyngfurukalkskog" er rødlistet som nær truet (NT) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert, men det er en kjent lokalitet for rød skogfrue (EN). Dato for siste observasjon er ikke kjent da det hverken står noe om dette i Artskart eller forrige naturtypebeskrivelse.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er forholdsvis gammel og med dimensjoner mye rundt 30 cm i brysthøydiameter. Alder er trolig mye rundt 150 år og eldre. Det er lite død ved. En gammel traktorveg deler lokaliteten i to.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for kalkbarskog scorer lokaliteten middels på størrelse, middels til høyt på artsamangfold, samt høyt på habitat kvalitet og påvirkning. Totalt sett tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene. For å videreutvikle kvalitetene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling.

.....
.....

26 Gortjern

Rikmyr – Åpen intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB/MB) Verdi: A Areal : 19,54 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av info fra Even W. Hanssen i 2001. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Det er kun de nordøstre deler av myra som er besøkt i 2015 med fokus på typeangivelse av naturtypen. Myra bør undersøkes nærmere med tanke på dokumentasjon av artsamangfold.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, inne på skogsområdene sør for Mjøndalen-Hokksund. Her ligger det en myr rundt Gortjern i Krambudalen. Det er også mindre partier med kildeskog langs bekker og starrsump ute i vannet. Berggrunnen består av kalkrike bergarter. Lokaliteten grenser mot skog i sør og skogsbilveg i nord.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten består av et tjern med rikmyr rundt. Langs bekkebragget i øst er det også noe kildeskog. Naturtypen legges hovedsakelig til rikmyr med utformingen åpen intermediær- og rikmyr i låglandet. Naturtypen "rikere myrflate i låglandet" er rødlistet som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011). I tillegg er det mindre parti med rik sumpskog, kildeskog og strandskog med utformingen boreal kildeskog. "Grankildeskog" er rødlistet som sårbar (VU). Langs tjernet er det sjøsvaks, nøkkerose og tjønnaks. På myrene rundt tjernet er det sveltull, blåtopp, tepperot, myrklegg, blåknapp, flaskestarr, bukkeblad, stjernestarr, jåblom og gulstarr. Hjertergras kommer inn på noe tørrere partier. Ut i øst er det et mindre parti med kildeskog hvor tresjiktet er dominert av furu og med mye hegg i busksjiktet. Ellers vier og gran. I feltsjiktet er det arter som mjødukt, blåtopp, tepperot, teiebær, hengeaks, blåknapp, jåblom, hvitmaure, hengeving, sumphaukeskjegg, ballblom, nyseryllik, hvitbladtistel, krossved, liljekonvall, firblad, sløke, bulaks, sølvbunke, åkersnelle, gullris, firkantperikum og flaskestarr.

Artsmangfold: Fra Artskart foreligger det funn av småmyrull (EN) og nebbstarr (NT). Det er et stort potensial for flere sjeldne arter hvorav knottblom er en av dem.

Bruk tilstand og påvirkning: Lokaliteten er intakt.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for rikmyr scorer lokaliteten middels på størrelse og lokal forekomst, samt høyt på arts mangfold (rødlistearter og rikhetsindikatorer). Totalt tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene.

.....
.....

27 Ertebekkdalen under Slettfjell

Gammel barskog – Gammel granskog Verdi: C Areal : 4,5650000000000004 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase på bakgrunn av feltundersøkelser av Even W. Hanssen i 1995. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 12.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten var opprinnelig kartlagt på bakgrunn av at det var høgstauderik granskog med sigevann og småbekker. Grunneier har inngått biotopskjøtselavtale med fylkesmannens landbruksavdeling for denne biotopen med tilgrensende arealer. Området er etter befaringene i 2015 redusert kraftig i størrelse grunnet at innslaget av høgstaudeskog var noe lavt, pluss at skogen var for påvirket av tidligere hogster.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Øvre Eiker kommune, nordøst ved Eikeren, nærmere bestemt nord for Tørrbekk og oppunder Slettfjell i en bratt og vestvendt lise. Fra den opprinnelige lokaliteten er det beholdt et mindre parti helt i øvre kant mot bergveggene hvor det er eldre granskog i rasmarka under Slettfjell. Berggrunnen består av granitt, men rikt sigevann gir noe rikere vegetasjon. Lokaliteten grenser stort sett mot yngre skog og bergvegger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen legges til gammel barskog med utformingen gammel granskog. Tresjiktet er dominert av gran, men med et variert innslag av bjørk, gråor, svartor, rogn, selje, hassel og ask. Vegetasjonen er sparsom da det er en del blokkmark. Arter som forekommer er bl.a. ormetelg, myske, stankstorkenebb og markjordbær. I nedre del hvor det er litt frodigere kommer det inn arter som blåveis, knollerteknapp, kransmynte, kranskonvall og tysbast.

Arts mangfold: Ingen rødlistearter ble registrert. Fra artskart foreligger det eldre funn (slutten av åtti-tallet) av børstebunpigg (VU) og stavklokke (NT) fra området, men det er usikkerhet til nøyaktig plassering.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er forholdsvis gammel og med dimensjoner mye rundt 25-30 cm i brysthøydiameter, men enkelte opp mot 45 cm. Det er noe død ved, men mest ferske læger av gran, selje og rogn. Nedre del er mer påvirket enn øvre del.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for gammel barskog scorer lokaliteten lavt på habitatkvalitet, arts mangfold, påvirkning og størrelse, samt middels på rikhet/bonitet. Totalt sett tilsvarer dette verdien lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene. For å videreutvikle kvalitetene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling.

.....
.....

35 Igletjern V

Rikmyr – Skog- og krattbevokst intermediær- og rikmyr i låglandet (BN-SB) Verdi: A Areal : 2,4609999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er tidligere kartlagt av E. W. Hanssen i 1993. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelsen og avgrensingen er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en mindre langsmal rikmyr langs fuktsig rundt en fattigmyr, vest for Igletjern i skogstraktene nordøst for Åletjern, i Øvre Eiker. Berggrunnen i området er skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er kratt og skogbevokst, men virker å ha nokså høy vannstand og derfor være nokså stabil mhp videre gjengroing (trolig svak gjengroing). Derfor vurdert ut i fra mer begrensede hevdbehov som rikmyr og ikke slåttemyr. Utforming er satt til skog-krattbevokst rikmyr i låglandet. Dominerende grunntype er vurdert som "kalkrik myrkant og kildemyr" som inngår i den rødlistede "rikere myrflate i låglandet" oppført som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Arts mangfold: Karplanter som flaskestarr, bukkeblad, nubbestarr, breiull, blåtopp, skogmarihånd, myrflangre (EN) (rikelig), myrklegg, kornstarr, stortveblad er notert. Fra Artskart er også knottblom (EN) kjent fra området, senest i

2012. I busk og tresjiktet finnes i hovedsak bjørk og orekratt. Ifølge Hanssen (2011) var det over 400 individer med myrflangre (EN) på myra i 2010 og bestanden ble regnet som stabil.

Bruk tilstand og påvirkning: Det ble ikke sett ferske spor etter skjøtsel på lokaliteten. Trolig er myra, spesielt de tørrere kantsonene i svak gjengroing. Trolig kan det med fordel ryddes kratt år om annet, videre skjøtelsbehov bør overvåkes. Vannstanden er høy, og lite preget av grøfting i dag.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Liten rikmyr med knottblom og rike forekomster av myrflangre. Nokså god tilstand, mulig svak gjengroing. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt på artsmangfold, noe som isolert gir høyeste verdi svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages skjøtselplan for lokaliteten, orkideforekomstene og gjengroingstilstanden overvåkes.

.....
.....

36 Igletjern, myrkanth

Rikmyr – Åpen intermedier og rikmyr i lavlandet Verdi: A Areal : 4,389000000000002 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er tidligere kartlagt av E. W. Hanssen i 1993, tidligere del av en større naturtype som nå er delt opp i to mindre enheter. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en rik myrkanth rundt Igletjern i skogstraktene nordøst for Åletjern, i Øvre Eiker. Berggrunnen i området er skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er vurdert som rikmyr, av utforming åpen rikmyr i lavlandet. Myra varierer en del i rikhet og har også betydelige fattige innslag. Dominerende grunntype er vurdert som "kalkrik myrflate" som inngår i den rødlistede "rikere myrflate i låglandet" oppført som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Arter som torvmoser, hvityng og tranebær står på fattige partier. Langs rikere vannsig også skogmarihånd, sveltull, engstarr, kornstarr, myrhatt, kjevlestarr, småsivaks, bukkeblad og innslag av sjeldne arter som myggblom (NT), myrteig (EN) og knottblom (EN).

Bruk tilstand og påvirkning: Kantsonene mot skog gror trolig noe igjen, spesielt mot nord (grøftet?), forøvrig virker myra stabil mhp gjengroing. Trolig kan det med fordel ryddes kratt år om annet, videre skjøtelsbehov bør overvåkes.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Rikmyr med flere høyt rødlistede arter. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt på artsmangfold, noe som isolert gir høyeste verdi svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages skjøtselplan for lokaliteten, forekomstene av rødlistearter og gjengroingstilstand bør overvåkes.

.....
.....

37 Myra V

Kalkbarskog – Kalkgranskog Verdi: A Areal : 107,55500000000001 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 1.9.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er kun stikkprøvemessig undersøkt.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter slakt østhellende kalkbarskog vest for Myra langs grensen til Nedre Eiker, i Øvre Eiker. Lia har flere grunnlendte kalkrygger, med mellomliggende friske søkk med mer jordsmonn. Berggrunnen i området er skifer og kalkstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til kalkbarskog, av utforming kalkgranskog i mosaikk med urterik kalkfuruskog (mest i sør). Langs friske søkk også overganger mot fuktigere mark med bjørk, ask og gråor. Dominerende grunntype er lågurtkalkskog som inngår i den rødlistede "lågurt-grankalkskog" som er oppført som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Vegetasjonen på furudominerte rygger er dominert av liljekonvall. Grandominerte areal her mer mose og lyngdominans med spredte krevende arter som blåveis og taggbregne langs grunne rygger.

Karplantefloraen er ikke undersøkt i detalj. Skogen har først og fremst et potensial for krevende kalksopper knyttet til gran og furu. Spesielt langs de mange grunne kalkryggene. Dette bør undersøkes.

Bruk tilstand og påvirkning: Eldre skog dominerer, både gamle gran og furutrær står spredt, som gir god rotkontinuitet. Forøvrig fleraldret skog, trolig i en fase av fortetting. Noe død ved av gran forekommer stedvis langs søkk, mest ferske og middlere nedbrytningsstadier.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Stort areal med eldre kalkbarskog, potensial for krevende markboende sopp. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt på habitatkvalitet og areal, noe som gir høyeste verdi svært viktig (A). Bør undersøkes for kalksopp for endelig verdisetting.

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene. For å videreutvikle kvalitetene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling.

.....
.....

38 Bakke, eik

Store gamle trær – Eik Verdi: A Areal : ,20899999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 08.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en gammel eik i skrent mot veien ved Bakke i Skotselv, Øvre Eiker. Eikastår på marine avsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til store gamle trær, av utforming eik. Sommerek med nokså vid krone og nokså grov bark opp mot 4 cm dype sprekker. Stammen måler 440 cm i omkrets.

Artsmangfold: Ingen interessante arter ble notert.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent og eksponert til på i en bratt sørøstvendt eng mot vei som tidvis slås, tilstanden jf eksponering vurderes som god. Det ble ikke sett døde grener eller stammedeler av betydning, heller ikke tegn til hulhet. Men treets størrelse og alder gir et visst potensial for skult hulhet i stammen.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Vital grov eik som står åpent og eksponert til. Størrelsen på treet og begynnende sprekkebark gir høy score, manglende forekomst av død ved trekker noe ned. Vurderes noe under tvil som svært viktig A, der størrelse er vektlagt.

Skjøtsel og hensyn: Holde det åpent rundt treet, la død ved og hulheter få utvikle seg fritt. Treet må ikke beskæres unødvendig. Grove grener som faller ned bør enten få lov til å bli liggende eller flyttes til egnet eksponert plass i nærheten.

.....
.....

39 Sandbekkbråten

Rik sumpskog, kildeskog og strandskog – Rik løvsumpskog Verdi: C Areal : 3,0880000000000001 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 08.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av E. W. Hanssen i 1996, der mye av lokaliteten er ødelagt siden den tid. Avgrensing og beskrivelse er oppdatert. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en liten bjørkesump ved Sandbekkbråten, i Skotselv Øvre Eiker. Berggrunnen i området er fattig gneis, dekket med elveavsetningsmateriale.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er av intermediær utforming men vurdert som innenfor definisjonen til, rik sumpskog, utforming rik løvsumpskog. Dominerende grunntype er vurdert til "intermediær myr og sumpskog" som inngår i den rødlistede "rikere myrkant i låglandet" oppført som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: I sumpen dominerer bjørk tresjiktet, sammen med noe vierkratt og ung gran. Enkelte furu står i kanten. Sumpen har mye torvmoser, men også innslag av myrkongle, skogsivaks og sølvbunke.

Bruk tilstand og påvirkning: Middelaldrende bjørk på 15-20 cm i diameter dominerer, med innslag av ung gran og vier. Det finnes flere ferske rotvelter, ellers lite død ved. Noe åpent vannspeil finnes i sør. Det finnes også noe søppel i kanten av lokaliteten.

Fremmede arter: Sibirkornell finnes i sumpen.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Liten rest av sumpskog av intermediaær type og med middelaldrende-ung skog. Vurdert til lokal verdi både på bakgrunn av størrelse, rikhet og tilstand.

Skjøtsel og hensyn: Sikre naturlig vannhusholdning. Skogen trenger ikke skjøtsel for å videreutvikle kvaliteter knyttet til biologisk mangfold.

.....
.....

40 Spiten

Naturbeitemark – Frisk eller tørr, middels baserik eng beitet Verdi: A Areal : 2,2469999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 08.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er tidligere kartlagt av E. W. Hanssen i 1996. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter et par små sandige og tørre beitemarker langs Rakkestadsetervegen ved Spiten i Øvre Eiker. Berggrunnen i området er fattig gneis, dekket med breelvvavsetninger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er vurdert som naturbeitemark av utforming tørr middels baserik eng. Dominerende grunntype er vurdert til "intermediaær eng med sterkt hevdpreg", som inngår i den rødlistede "kulturmarkseng" som er oppført som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Kjente arter fra engene er markjordbær, ryllik, hårsveve, finnskjegg, kjerteløyentrøst, tepperot, jonsokkoll, sølvmore, gulaks, harestarr, engnellik, tveskjeggveronika, legeveronika, samt de to rødlistede høstmariøkkele (VU) og huldrenøkkele (CR) (opp mot 20 individer sett i 2014) (Artskart 2016) er kjent fra enga i øst. Det er også potesial for disse på vestre del. Begge engene har også godt potensial for krevende beitemarksopp.

Bruk tilstand og påvirkning: De åpne engarealene er åpne og er godt nedbeitet, trolig mest av storfe. Kanskje også sau går i området. Noe gjengroing langs kantene med furu som bør ryddes.

Fremmede arter: Ingen kjent.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: To små rester av beitemark i god hevd og med forekomst av kritisk truet plante. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt for artsamangfold og tilstand, noe som gir verdi svært viktig A.

Skjøtsel og hensyn: Fortsett beitehevd, bør rydde skog/oppslag av skog og kratt for å holde det åpent og for å utvide åpen beiteeng.

.....
.....

41 Spitelva

Skogsbekkekløft – Lavlands-granbekkekløft på Østlandet Verdi: B Areal : 50,274999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er nykartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 08.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er tidligere kartlagt av E. W. Hanssen i 1996. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en nokså trang og marker bekekløft med eldre barskog et kort stykke langs Spitelva, der elva svinger ved Spiten i Øvre Eiker. Kløfta har et tynt dekke av grove morenemasser i bunn og langs sidene. Berggrunnen er fattig gneis.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert som skogsbekkekløft, av utforming lavlands-granbekkekløft på Østlandet. Dominerende grunntyper er svak lågurtskog med overganger mot lågurtskog.

Artsmangfold: Gran dominerer tresjiktet med spredte innslag av boreale løvtrær, opp lia også noen spredte furu. Bunnsjiktet er mosedominert med spredte småbregner og lyng, i sørskrånningen også innlag av rikere lågurtmark med bl.a. blåveis. I trekronene ble gubbeskjegg (NT) notert, på død ved råtevedsoppene rynkeskinn (NT) og rosenkjuke (NT). På stammen av eldre gran også gammelgranlav.

Bruk tilstand og påvirkning: Eldre og nokså ensaldret granskog i begynnende sammenbrudd dominerer. Fersk død ved og gadd er vanlig forekommende, spredt også middels nedbrutte stokker. Godt nedbrutte læger og gamle grove trær mangler.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Markert humid lavlandsbekkekløft med eldre skog og død ved. Godt utviklingspotensial for biomangfold. I henhold til faktaark for naturtypen scorer kløfta middels på topografi, størrelse og skogtilstand. Vurdert som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Sikre naturlig vannføring. Skogkvalitetene trenger ikke skjøtsel for å ivareta de biologiske verdiene.

.....
.....

1 Brekke vest I

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: B Areal : 0,5939999999999997 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kim Abel (BioFokus) og Finn Michelsen den 21.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Nedre Eiker kommune, vest for Krokstadelva og rett vest for Brekke gård. En sørvendt og tørkeutsatt lise i nedkant av noen boliger. Berggrunnen er kalkrik og grunnlendt. I vest og øst grenser den mot arealer med tykkere jordsmonn, mot sør til en bratt skrent og veg, og mot nord til hageareal.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen ligger i grenseland mellom åpen kalkmark og slåttemark/naturbeitemark. Enga er åpen og med forholdsvis svak hevd over lang tid, noe som har medført at feltsjikt og jordsmonn har bygd seg opp over tid. Med skjøtsel vil imidlertid enga raskt bli kvitt mye av dødgraset og tørkestresset vil trolig være nok til å holde enga åpen over lengre tid. Naturtypen legges derfor til åpen kalkmark med utformingen åpen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Feltsjiktet er rikt og med flere arter typisk for både åpen kalkmark og slåttemark. Arter som forekommer er dunkjempe, fagerknoppurt, gulmaure, smalkjempe, gullkløver, bakkemynte, stormaure, nakkebær, harekløver, bergmynte, ryllik, markjordbær, gjeldkarve, sølvmyre, firkantperikum, engnellik, tiriltunge, lintorskemunn, rundbelg, engtjæreblom, stemorsblom, ormehode, hvitbergknapp, småstorkenebb, smørbukk og marianøkleblom. Naturtypen er rødlistet som sårbar (Åpen grunnlendt kalkmark i boreonemoral sone - VU) i den norske rødlista for naturtyper fra 2011.

Artsmangfold: Nikkesmelle (NT, 2015) ble registrert i 2015. Fra Artskart foreligger det funn av legesteinfrø (NT, 2015) fra 2014.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er ikke kjent, men trolig har området vært beitet før den siste bebyggelsen kom rundt enga. Enga er ikke i bruk i dag, men det er mulig at den holdes åpen ved at oppvoksende busker fjernes. Enga bærer preg av gjengroing og mye dødgras i bunnsjiktet.

Fremmede arter: Hagelupin, hviddodre og bladfaks er registrert i lokaliteten.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere viktige kulturlandskapslokaliteter rundt Brekke gård, samt de sørvendte skråningene videre bortover mot Hokksund.

Verdivurdering: I henhold til faktaarket for åpen kalkmark scorer lokaliteten lavt på størrelse, lavt til middels på tilstand, samt middels på artsamangfold og påvirkning. Totalt sett tilsvarer det verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å hindre opphopning av dødgras og økende gjengroing bør enga slås på sensommeren når de fleste plantene har fått frødd seg. Det vil trolig si midten av juli, litt avhengig av hvor tørr sommeren er. Alt grasavfallet må fjernes fra enga etter å ha bakketørket et par dager. Slåtten bør de første tre-fire årene gjennomføres en gang i året, men trolig vil det være tilsikkelig å slå sjeldnere enn det etter den innledende "restaurerings"fasen. For eksempel hvert andre til tredje år. Oppvoksende busker må fjernes fra enga, men i kantsonene kan en spare blomsterrike busker.

.....
.....

2 Brekke vest II

Åpen kalkmark – Grunnlendt kalkmark i Oslofeltet Verdi: A Areal : ,9250000000000004 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kim Abel (BioFokus) og Finn Michelsen den 21.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Nedre Eiker kommune, vest for Krokstadelva og rett vest for Brekke gård. En sørvendt og tørkeutsatt lise mellom Brekke gård i øst og boliger i vest. Berggrunnen er kalkrik og grunnlendt. I vest grenser den mot hager og bolig, mot nord til naturbeitemark og mot sør til skog.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen hører under åpen kalkmark med utformingen grunnlendt kalkmark i Oslofeltet. Enga er åpen og tørkeutsatt, med tyndt jordsmonn, noe som har medført at gjengroingen har gått sakte. Feltsjiktet er rikt og med flere arter typisk for åpen kalkmark. Nedre deler er dominert av hårsveve og nakkebær, men ellers innslag av bl.a. nikkesmelle, blåfjær, tiriltunge, dunkjempe, smalkjempe, engtjæreblom, markjordbær, gul-, hvit- og stormaure, eng- og fagerknoppurt, bakkemynte og sølvmyre.

Naturtypen er rødlistet som sårbar (Åpen grunnlendt kalkmark i boreonemoral sone - VU) i den norske rødlista for naturtyper fra 2011.

Artsmangfold: Av rødlistearter forekommer det en god forekomst med klapregresshoppe (VU). Av karplanter er det registrert nikkesmelle (NT). Fra Artskart foreligger det funn av kurvsandbie (VU) og gulljordsbie (NT) fra 2010.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er ikke kjent, men trolig har området vært beitet før den siste bebyggelsen kom rundt enga. Produksjonen på enga er trolig for liten til at den har hatt betydning som slåtteområde, men har trolig fungert som en del av et større beite rundt Brekke gård. Enga er ikke i bruk i dag og er under gjengroing av busker.

Fremmede arter: Det forekommer noen fremmede mispler i lokaliteten, samt tysk mure. Syrin forekommer rikelig i øvre deler. Gravbergknapp kommer inn fra vest.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere viktige kulturlandskapslokaliteter rundt Brekke gård, samt de sørvendte skråningene videre bortover mot Hokksund.

Verdivurdering: I henhold til faktaarket for åpen kalkmark scorer lokaliteten lavt på størrelse, middels på tilstand og påvirkning, samt høyt på artsamangfold. Totalt sett tilsvarer det verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det viktigste tiltaket vil være å fjerne oppvoksende busker og trær. Avfallet må ikke deponeres i lokaliteten. Enkelte blomsterrike busker kan spares. En slått har trolig ingen stor effekt på enga grunnet stort tørkestress, men hvis feltsjiktet bygger seg opp over tid kan en slått gjennomføres med noen års mellomrom. Det bør ikke beites i området på grunn av stor fare for store tråkkskader.

.....
.....

3 Lopperudtjernet S

Kalkbarskog – Tørr kalkgranskog Verdi: B Areal : 13,05 daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 3.10.2011 ifbm. MIF sine planer om utvidelse og oppgradering av lysløypa.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten består av en øst-vestgående rygg sør for Lopperudtjernet, omkring hytta Pensacola, grensende mot turveien i vest og ungskog/hogstflater i øst og sør.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Området har velutviklet kalkskog. Det er mest urte- og moserik kalkgranskog med innslag av spredt furu, mens det utover på ryggen mot øst er tørrere og mer ren kalkfuruskog.

Artsmangfold: Dårlig dokumentert. Det var svært lite sopp å finne ved inventeringstidspunktet (av interessante arter kun melsneglehatt (*Limacella glioderma*) sett), men området holder utvilsomt en rik jordboende soppfunga, inkludert (mange) rødlistearter.

Bruk tilstand og påvirkning: I sørøst er noe areal frøtrestillingshogd (relativt tett tresetting fortsatt) kalkfuruskog også inkludert. Skogen er for det meste halvgammel, mer eller mindre sjiktet, men stort sett uten biologisk gamle trær og med lite død ved.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten ligger nær kalkskogsområdene i tilknytning til Bremsåsen naturreservat, bare atskilt av turveien.

Verdivurdering: Dette er velutviklet, eldre kalkgranskog og kalkfuruskog (naturtyper rødlistet som hhv. VU og NT), med stort potensial for sjeldne arter særlig av sopp. Lokaliteten vurderes foreløpig som viktig (verdi B) (men antakelig er A riktigere, noe høyere artsdokumentasjon må avgjøre).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil være optimalt for best mulig ivaretagelse av naturverdiene. Lysløypa/turveien bør ikke utvides slik at den reduserer lokaliteten.

.....
.....

4 Bremsåsen N

Kalkbarskog – Tørr kalkgranskog Verdi: A Areal : 86,48900000000004 daa

Innledning: Undersøkt av Tom H. Hofton (BioFokus) 3.10.2011 ifbm. MIF sine planer om utvidelse og oppgradering av lysløypa.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten utgjør et større parti med eldre skog i nordhellingene på Bremsåsen, mellom Bremsåsen naturreservat i sør og hogstflater og ungskog ned mot turveien i nord og mot øst og vest.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Nesten hele området dekkes av meget velutviklet kalkskog. Urte- og moserik, vekselfuktig kalkbarblandskog med varierende andel furu og gran er vanligst, mens tilnærmet rene utforminger av kalkgranskog og kalkfuruskog er sjeldent. Barlind finnes spredt. Et lite parti på en bergnabbe skiller seg ut ved å være fattig lavfuruskog.

Artsmangfold: Området har en rik funge av mykorrhizasopp knyttet til furu og gran, inkludert mange rødlistearter. Dette er foreløpig ikke grundig dokumentert, men påvist er bl.a. lammesopp (*Albatrellus citrinus*), gul trompetsopp (*Craterellus lutescens*), fiolgubbe (*Gomphus clavatus*), fagerbrunpigg (*Hydnellum geogenium*), glattstorpigg (*Sarcodon leucopus*), vrangstorpigg (*Sarcodon lundellii*), kronebegersopp (*Sarcosphaera coronaria*), svartspettet musserong (*Tricholoma atroscamosum*), kjempemusserong (*Tricholoma colossus*). Karplantefloraen er også rik, men det usikkert om det hittil er påvist sjeldne arter i dette området (mange slike angitt som "Bremsåsen" og unøyaktig koordinatfestet (Artskart 2011)).

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen er halvgammel til middelaldrende, ofte godt sjiktet og gjerne med halvgrove furutrær over et under- og mellomsjikt av gran. Grana er gjennomgående yngre enn furu, men her og der står en del eldre trær også av gran. Det er relativt lite dødved, det meste er nyere vindfall av furu. Flere dels velbrukte stier går gjennom området.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten grenser til Bremsåsen naturreservat i sør. I nord grenser området til ei lita kalkmyr, og i nordvest, sør for Lopperudtjernet på nordsiden av turveien, ligger et parti velutviklet kalkskog.

Verdivurdering: Dette er et stort område med eldre, meget godt utviklet kalkskog med furu og gran (naturtyper rødlistet som NT og VU), som har store naturverdier og et rikt arts mangfold (særlig av jordboende sopp, men utvilsomt også av karplanter), og er klart svært viktig (verdi A). Det er en styrke at området grenser til Bremsåsen naturreservat (forsterkning av naturverdier pga. stort samlet areal med kalkskog).

Skjøtsel og hensyn: Fri utvikling (ingen inngrep) vil være optimalt for best mulig ivaretagelse av naturverdiene. Skjøtsel vurderes som ikke nødvendig.

.....
.....

5 Brekkebråtan N

Naturbeitemark – Rik beiteeng Verdi: A Areal : 4,328999999999997 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kim Abel (BioFokus) og Finn Michelsen den 21.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er også oppsøkt av Kim Abel den 02.07.2015. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er opprinnelig en del av et større kulturmarksområde som er registrert i Naturbase, men er nå delt opp i flere mindre lokaliteter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Nedre Eiker kommune, vest for Krokstadelva og nord for Brekke gård. Her ligger lokaliteten i en sørvendt lise omkranset av skog mot vest, nord og øst. Mot sør er det en smal kantsone med skog mellom denne lokaliteten og en gammel åker som nå brukes som beite. Berggrunnen er kalkrik og det er stedvis forholdsvis grunnlendt. Beitemarka er også stedvis fuktig på grunn av fuktsig fra lisen i overkant, mens andre partier er mer tørkeutsatt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark med utformingen rik beiteeng. Vegetasjonstypen hører nærmest til vekselfuktig, baserik eng (G11), men også med partier med tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6). Naturtypen er rødlistet som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper fra 2011. Feltsjiktet er rikt og stedvis frodig. I øvre del var det ved befaringen mye prestekrage og rødknapp. Ellers også en del stormaure, engsoleie, ryllik, smalkjempe, gulaks, rødkløver, oksetunge, geitskjegg, grasstjerneblom, fagerknoppurt, prikkperikum, blåklokke og engsmelle.

Artsmangfold: Dette er eneste stedet på Brekkebråtan at det er registrert vårveronika (NT) (Finn Michelsen pers med.). Fra Artskart foreligger det funn av krusfrø (NT, 2015), legesteinfrø (NT, 2015) og villkornell (NT, 2015) fra lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er ikke kjent, men området brukes nå som hestebeite. Ved befaring i starten av juli 2015 var det ennå ikke sluppet ut hester på dette beitet og blomsterfloraen var rik og forholdsvis variert. Trolig har dette vært beitemark i lang tid. Stedvis er det mye tråkkslitasje slik at det er noe bar jord, spesielt i nedre deler. I øvre deler det noe gjengroing med ung bjørk.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere viktige kulturlandskapslokaliteter rundt Brekke gård, samt de sørvendte skråningene videre bortover mot Hokksund.

Verdivurdering: I henhold til faktaarket for naturbeitemark scorer lokaliteten middels på rødlistearter, høyt på størrelse, arts mangfold, tilstand og påvirkning. Totalt sett tilsvarer det verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å ivareta den rike blomsterfloraen anbefales det at beitet først blir utnyttet fra sensommer og ut høsten. Det vil si fra ca. 15.juli. Eventuelt at det også beites svakt tidlig i beitesesongen. Da får karplantene mulighet til å sette frø før området beites ned. Ved beitesesongens slutt bør feltsjiktet være godt nedbeitet slik at mengden dødgras er minimal til neste sesong. Oppvoksende busker og trær bør fjernes fra lokaliteten. Hvis det er mangel på beiteområder under vår-sommer er det også mulig å bytte om fra år til år mellom de ulike

beiteområdene slik at ett år får noen områder "hvile" under sommermånedene, mens det et annet år beites. Viktig at de enkelte beitenene får "hvileår" jevnlig slik at karplantene får frødd seg.

.....
.....

6 Brekkebråtan I

Naturbeitemark – Rik beitetørreng Verdi: A Areal : 4,261999999999996 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 02.07.2015 og den 21.09.2015, samt Finn Michelsen den 21.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er opprinnelig en del av et større kulturmarksområde som er registrert i Naturbase, men er nå delt opp i flere mindre lokaliteter.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Nedre Eiker kommune, vest for Krokstadelva og nord for Brekke gård. Her ligger lokaliteten på en slak kolle avgrenset av beiteskog i sør, bebyggelse i vest, gammel åker som nå brukes som beite i nord, samt slåttemark i øst. Berggrunnen er kalkrik og det er forholdsvis grunnlendt. Beitemarka er tørkeutsatt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er naturbeitemark med utformingen rik beitetørreng. Vegetasjonstypen hører til tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6). Naturtypen er rødlistet som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper fra 2011. Feltsjiktet er rikt, men nedbeitet ved befaringen den 21.09.2015.

Karplantefloraen har en blanding av skogarter og engarter, noe som er et resultat av lengre tids gjengroing. Arter som forekommer er bl.a. marinøkkel, trefingersildre, harekløver, gullkløver, bakkemynte, kattefot, blåveis, rødknapp, gjeldkarve, ryllik, markjordbær, skogstorkenebb, nakkebær, legeveronika, dunkjempe og svever.

Artsmangfold: Fra Artsobservasjoner foreligger det funn av krypbeinurt (EN, 2015), melrødspore (NT, 2015), tyrkerrødspore (NT, 2015), svartblå rødspore (NT, 2015), lutvokssopp (NT, 2015), mørkskjellet vokssopp (VU, 2015), sauevokssopp (VU, 2015), krusfrø (NT, 2015), legesteinfrø (NT, 2015), stjernetistel (NT, 2015), nikkesmelle (NT, 2015), vårmure (NT, 2015) og krattsøleie (NT, 2015). Det er en viss usikkerhet til om disse artene er funnet i denne lokaliteten eller om de er funnet i nabolokaliteter, hele denne lokaliteten har potensial for å huse alle disse artene.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er ikke kjent, men området brukes nå som hestebeite. Ved befaring i september 2015 var feltsjiktet godt beitet ned og det var mye busker på beitet.

Fremmede arter: Fra Artsobservasjoner foreligger det funn av vinterkarse, kanadagullris, rødhyll, syrin, brokkurt, tysk mure og ugrasklokke.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere viktige kulturlandskapslokaliteter rundt Brekke gård, samt de sørvendte skråningene videre bortover mot Hokksund.

Verdivurdering: I henhold til faktaarket for naturbeitemark scorer lokaliteten høyt på rødlistearter, størrelse, artsamangfold, tilstand og påvirkning. Totalt sett tilsvarer det verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å ivareta den rike blomsterfloraen anbefales det at beitet først blir utnyttet fra sensommer og ut høsten. Det vil si fra ca. 15.juli. Eventuelt at det også beites svakt tidlig i beitesesongen. Da får karplantene mulighet til å sette frø før området beites ned. Ved beitesesongens slutt bør feltsjiktet være godt nedbeitet slik at mengden dødgras er minimal til neste sesong. Oppvoksende busker og trær bør fjernes fra lokaliteten. Eventuelle større, solitære trær kan få lov til å bli stående, samt eldre, høyvokst einer. Hvis det er mangel på beiteområder under vår-sommer er det også mulig å bytte om fra år til år mellom de ulike beiteområdene slik at ett år får noen områder "hvile" under sommermånedene, mens det et annet år beites. Viktig at de enkelte beitenene får "hvile" år jevnlig slik at karplantene får frødd seg.

.....
.....

7 Brekkebråtan

Slåttemark – Rik slåtteeeng Verdi: A Areal : 7,198999999999998 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 02.07.2015 og den 21.09.2015, samt Finn Michelsen den 21.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er opprinnelig en del av et større kulturmarksområde som er registrert i Naturbase, men er nå delt opp i flere mindre lokaliteter. Det foregår et større restaureringsarbeide på dette arealet av Buskerud Botaniske Forening.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Nedre Eiker kommune, vest for Krokstadelva og nord for Brekke gård. Her ligger lokaliteten i en slak lise og under en kraftlinje. Lokaliteten er avgrenset av skog i nord, kratt mot øst, skog og kratt i en smal kantsone mot gammel åker mot sør og naturbeitemark mot vest. Berggrunnen er kalkrik og grunnlendt og dermed også svært tørkeutsatt.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Valg av naturtype er basert på hvilken type skjøtsel som lokaliteten har best utbytte av. Tradisjonelt har trolig området vært viktigere som beite, men på grunn av det unike mangfoldet på enga er det bedre å styre skjøtselen over til et slåtteregime, noe som gir gode muligheter til å drive en selektiv skjøtsel. Naturtypen er derfor lagt til slåttemark med utformingen rik slåtteeng, men deler av arealet tilhører også åpen kalkmark med utformingen åpen kalkmark i Oslofeltet. Vegetasjonstypen hører til tørr, meget baserik eng i lavlandet (G6). Naturtypen er rødlistet som sårbar (VU, 2011) i den norske rødlista for naturtyper. Feltsjiktet er rikt, men stedvis glissent på grunn av nakent berg. Dominerende er eng- og fagerknoppurt, hvit- og gulmaure, flekkgisøre, gjeldkarve, dun- og smalkjempe, engtjæreblom, gullris, marianøkleblom, prikkperikum, bergmynte og hjertegras.

Artsmangfold: Det er gjort en omfattende artskartlegging fra området gjennom de siste år. Fra Artsobservasjoner foreligger det funn av slettsnok (NT), billen *Cryptocephalus hypochoeridis* (VU), krypbeinurt (EN), vedbeinurt (EN), ormetunge (VU), barlind (VU), stjernetistel (NT), vårmure (NT), blåbringebær (NT), krusfrø (NT), grønn busthirse (NT), småasal (NT), villkornell (NT), sangsikade (NT), vortebiter (NT), klapregresshoppe (VU), slåpetornstjertvinge (NT), melrødspore (NT), rundmorkel (DD), jordbærsandbie (VU), kurvsandbie (VU), *Arachnospila minutula* (NT), gresshumle (NT) og gulljordsbie (NT) (i henhold til rødlista fra 2015). For noen av sopp- og insektsartene er det en viss usikkerhet til om disse artene er funnet i denne lokaliteten eller om de er funnet i nabolokaliteter, hele denne lokaliteten har potensial for å huse alle disse artene. I tillegg forekommer det flere rødlistearter som flueblom (NT), legesteinfrø (NT), nikkesmelle (NT) og krattssoleie (NT). Lista er ikke komplett da det forekommer flere registrerte rødlistearter.

Bruk tilstand og påvirkning: Tidligere bruk er ikke kjent, men trolig har området vært en del av et større beite for mange år siden. Det har vært under gjengroing i lang tid inntil det ble startet et omfattende restaureringsprosjekt i området i 2014. Før det har nok området til en viss grad holdt seg åpent på grunn av tørkestress og linnjerydding slik at gjengroing har gått tregt.

Fremmede arter: Fra Artsobservasjoner foreligger det funn av blåhegg, sprikemispel, blankmispel, kanadagullris, sørlig stormaure, syrin og askeskuddbeger.

Del av helhetlig landskap: Lokaliteten er en av flere viktige kulturlandskapslokaliteter rundt Brekke gård, samt de sørvendte skråningene videre bortover mot Hokksund.

Verdivurdering: Lokaliteten fremstår som svært artsrik og i aktiv bruk. Det dokumenterte artsmangfoldet plasserer denne lokaliteten som en av de mest verdifulle kulturlandskapslokalitetene i Nedre og Øvre Eiker. I henhold til faktaarket for naturbeitemark scorer lokaliteten høyt på rødlistearter, størrelse, artsmangfold, tilstand og påvirkning. Totalt sett tilsvarer det verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Buskerud Botaniske Forening har nedlagt et stort dugnadsarbeid i 2014 - 2016 for å restaurere denne tidligere gjengroende lokaliteten, og vil drive aktiv skjøtsel av området framover.

.....
.....

8 Mikkelsåsen

Kalkbarskog – Ekstremtørr kalkfuruskog Verdi: B Areal : 11,343 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 02.07.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker.

Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt som sørvendte berg og rasmarker.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger vest i Nedre Eiker kommune i den sørvendte lisida ned mot Krokstadelva. Her ligger lokaliteten langs et bratt heng med bergegger, rasmark, bergknauser og furuskog. Lokaliteten er avgrenset av yngre skog i nord og vest, mens vegen Stalltråkka markerer grensa mot øst og sør. Berggrunnen er kalkrik og lokaliteten er sterkt soleksponert.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen tilhører kalkbarskog med utformingen ekstremtørr kalkfuruskog. Det er partier med noen bergvegger og rasparter, men det vurderes som at det er en del av kalkfuruskogen. Vegetasjonstypen hører til kalklavurtskog (B2) med utformingen xerofil furu-utforming (B2a). De helt nedre delene av lokaliteten mot vegen er mer åpen grunnet hogst og er dominert av løv som selje og rogn og med noe lønn og osp. Ellers er lokaliteten dominert av furu med noe innslag av gran og et sparsomt innslag av lind. Naturtypen (Lågurt-lyngfurukalkskog) er rødlistet som nær truet (NT, 2011). Feltsjiktet varierer noe gjennom lokaliteten, men stort sett er det tørr og sterkt soleksponert kalkfuruskog med et sparsomt innslag av arter som rødfangre, fingerstarr, smørbutikk, svartbukkne, murbukkne og ulike svever. På litt frodigere partier kommer det inn arter som einstape, leddved, knollerteknapp, markjordbær, hvitveis, bringebær, legeveronika, stormarimjelle, blåveis, skogvikke, stankstorkenebb og skogsalat.

Artsmangfold: Helt i nedre del mot vegen ble det funnet ertevikke (EN), men de få plantene som ble funnet var i den lysåpne sonene mellom vegskulderen og skogen. Ellers er det ikke kjent noen andre rødlistearter for lokaliteten, men den har potensial for bl.a. rødlistearter av markboende sopp, insekter og karplanter.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen består av eldre furuskog med noe innslag av eldre grantrær. Furutrærne ligger mye rundt 30-40 cm i brysthøydiameter. Det er lite død ved. Nedre del av lokaliteten er mer hogstpåvirket og har yngre skog av løv.

Fremmede arter: Det er ikke registrert noen fremmede arter i selve lokaliteten. Vegkantene i sør har potensial for å huse fremmede arter.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslag for faktaark for kalkbarskog scorer lokaliteten middels på artsamangfold, habitat-kvalitet, størrelse, samt høyt på påvirkning. Samlet tilsvarer dette verdien viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: For å utvikle verdiene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utviking.

.....
.....

9 Killingrudalléen

Parklandskap – Alléer Verdi: B Areal : 4,360999999999998 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase i 2004 av Kristoffersen, H. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 21.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Nedre Eiker kommune i et boligfelt mellom Riksvei 283 og Gamle Riksvei på Solbergelva. Lokaliteten består av en lindeallée på ca 300 meter langs en boligvei og med trær på begge sider av veien. Mot vest er det hager og boliger, mens det mot øst er en åker i tillegg til noen få biliger.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen legges til parklandskap med utformingen alléer. Alléen utgjøres av lind. Vegetasjonen rundt stammene består stort sett av gressplen.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble registrert. Lite moser og lav på stammene.

Bruk tilstand og påvirkning: Lindetrærne er tidligere styvet og de groveste trærne er opp mot 60-70 cm i brysthøydiameter, men de fleste ligger rundt 40 cm. Stammene har mange "kuler" etter tidligere styvinger. Det er nå lenge siden trærne sist ble styvet og de øvre stammene er blitt forholdsvis grove. Alder på trærne er ikke spesielt høy, men enkelte begynner å bli grove. Trærne er vitale og det er få synlige tegn til hulheter i stammene.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Til tross for at alder på trærne ikke er spesielt høy er det en stor og velutviklet lokalitet med mange trær. Lokaliteten vurderes da til å være viktig (B-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Siden det er såpass lenge siden trærne har blitt styvet er det noe usikkerhet knyttet til om det er gunstig å gjenoppta styvingen. Personer med god kunnskap om trærnes tåleevne bør kontaktes før en eventuelt styver de. Oppvoksende buske rog kratt må holdes nede rundt trærne.

.....
.....

10 Helgerudåsen

Kalkbarskog – Kalkgranskog Verdi: A Areal : 27,4 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase i 2004 etter feltbefaringer av H. Kristoffersen. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 13.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger i Nedre Eiker kommune, sør for Hagatjern og rett øst for Grunntjern i den stedvis bratte og sørvestvendte lisiden av Helgerudåsen. Her ligger det et parti med eldre barskog på kalkrik berggrunn. Lokaliteten grenser mot ungskog mot nord, øst og sør, mens en grusveg markerer grensen mot vest. Grensene mot yngre skog er noe diffus.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen hører inn under kalkbarskog med utformingen kalkgranskog. Mindre partier kommer inn under utformingen ekstremtørr kalkfuruskog. Naturtypen lågurt-grankalkskog er rødlistet som sårbar (VU) og kalkrik lavfuruskog som nær truet (NT) i henhold til den norske rødlista for naturtyper (2011). Vegetasjonstypen er dominert av kalklauvurtskog med utformingen mesofil furu-utforming og noe xerofil furu-utforming. Stort sett dominerer gran, men stedvis er det også et stort innslag av furu. Ellers et variert innslag av løvtrær som bl.a. hassel, ask, lønn, selje og osp. Feltsjiktet er rikt, men med varierende

dekning. Av mer krevende arter kan nevnes blåveis, rødflangre, leddved, korsved, vårerteknapp, krattfiol og bergmynte.

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert. Det er heller ikke kjent noen rødlistearter fra området i Artskart, men den gamle naturtypebeskrivelsen nevner at lokaliteten har mange ulike orkidéarter, blant annet marisko (NT), nattfiol, vårorkis og skogmarihånd. Nøyaktig funnsted for marisko er ikke kjent, men informasjonen kommer fra Jan Otto Eek. Det er enkelte forekomster av barlind (VU) i lisdien.

Bruk tilstand og påvirkning: Skogen består av eldre barblandingsskog med lite død ved. Enkelte grove trær opp mot 40-50 cm i brysthøydiameter.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: I henhold til forslaget til faktaark for kalkbarskog scorer lokaliteten middels på habitat kvalitet og påvirkning, samt høyt på artsamangfold (basert på potensial) og størrelse. Totalt sett tilsvarer dette verdien svært viktig (A-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene. For å videreutvikle kvalitetene knyttet til gamle trær og død ved anbefales fri utvikling.

.....
.....

11 Prestestalleen

Parklandskap – Alléer Verdi: C Areal : 4,29 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase i 2004 etter feltbefaringer av H. Kristoffersen. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 13.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Krokstadelva i Nedre Eiker kommune, langs veien Prestestalleen som fører inn til Møllenhoff. Her står det rekker med gamle trær på begge sider av veien inn til Møllenhoff. Trærne står på areal som skjøttes som eng/plen. Mot øst grenser dette mot åker, mens det mot vest grenser mot boligkvarter og industriareal.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen hører inn under parklandskap med utformingen alléer. Av de trærne over 60 cm i brysthøydiameter er det fire hengebjørk (230cm, 215cm, 235cm, 235cm), tre ask (245cm, 280cm, 220cm) og en lønn på ca 245cm. I tillegg er det flere mindre eksemplarer av bjørk, ask, eik, lønn og osp.

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Alléen er stort sett vital selv om enkelte trær har noen sårskader på stammer. Det er også kuttet en del lavere grener på trærne. Mange av trærne har grov sprekkebark. Ingen tydelige hulheter er registrert.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Trærne er ikke spesielt gamle til tross for forholdsvis grove dimensjoner. Det er få tegn på hulheter og lite død ved. Det er på den annen side en forholdsvis stor samling med grove trær med et potensial for å huse sjeldne arter på sikt. Lokaliteten vurderes til å være lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å la trærne få tilstrekkelig lystilgang ved å holde vedlike fristillingen av trærne. Ingen nye trær bør få lov til å vokse seg opp i kronene på de gamle trærne og stammer bør ikke skygges ut av oppvoksende kratt. Død ved bør i det lengste få lov til å bli på treet. I tilfelle fare for nedfall er det en fordel om de døde grenene (grove grener) blir lagt i nærheten på en solrik plass slik at insekter og sopp knyttet til død ved fortsatt kan ha et levested.

.....
.....

12 Nedre Eiker kirkegård

Parklandskap – Kirkegårder Verdi: C Areal : 17,6 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase i 2004 etter feltbefaringer av H. Kristoffersen. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 13.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger ved Nedre Eiker kirkegård øst for Krokstadelva i Nedre Eiker kommune. Her er det et større parkareal med en del store gamle trær, samt en del mindre trær. Parkarealet klippes jevnlig med gressklipper. Trærne står solitært, soleksponert og spredt på kirkegården.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen hører inn under parklandskap med utformingen kirkegårder. Alle trærne over 200 cm i brysthøydiameter er lønn og det ble registrert 11 ulike trær over denne dimensjonen (215cm, 230cm, 225cm, 230cm, 250cm, 240cm, 215cm, 230cm, 200cm, 255cm, 205cm). I tillegg er det inkluderte flere mindre trær vest i området som fremtidsstrær.

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert. Det er generelt veldig lite å finne på trærne, men potensialet er godt på sikt etter hvert som trærne utvikler hulheter og død ved. På ett tre ble stor lindelav funnet.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne er ikke spesielt gamle selv om de er forholdsvis grove. Det er få tegn til hulheter og det er lite til ingenting av død ved. Bareken på enkelte av trærne er middels grov og opp mot 3 cm dyp. Det er kuttet mange lave grener på trærne.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Trærne er ikke spesielt gamle til tross for forholdsvis grove dimensjoner. Det er få tegn på hulheter og lite død ved. Det er på den annen side en forholdsvis stor samling med grove trær med et potensial for å huse sjeldne arter på sikt. Lokaliteten vurderes til å være lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det er viktig å la trærne få tilstrekkelig lystilgang ved å holde vedlike fristillingen av trærne. Ingen nye trær bør få lov til å vokse seg opp i kronene på de gamle trærne og stammer bør ikke skygges ut av oppvoksende kratt. Død ved bør i det lengste få lov til å bli på treet. I tilfelle fare for nedfall er det en fordel om de døde grenene (grove grener) blir lagt i nærheten på en solrik plass slik at insekter og sopp knyttet til død ved fortsatt kan ha et levested.

.....
.....

13 Herstrømmøya

Hagemark – Rik hagemark med boreale trær Verdi: C Areal : 42,67499999999997 daa

Innledning: Lokaliteten er opprinnelig lagt inn i Naturbase i 2004 etter feltbefaringer av H. Kristoffersen. Lokaliteten er sist kartlagt av Kim Abel (BioFokus) den 13.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten ligger sør for Solbergelva ved Fallagsøya, mellom riksveg 283 og Drammenselva. Her ligger det et flatt sletteparti langs med Drammenselva som har vært en del av et kulturlandskapsområde for en del år siden. Det er tykke løsmasser med sand i området.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er vanskelig å legge til en spesifikk naturtype da deler er sterkt kulturpåvirket og hvor de dokumenterte naturverdiene er mangelfulle. Hovedgrunnen til å kartlegge lokaliteten som en naturtype er at det er ett av få skogkledde, noe flompåvikede områder på elveavsetninger langs Drammenselva som er igjen. Det er viktig å ta vare på disse siste restene av elvenære skoger. Sett ut ifra verdiene hadde det vært naturlig å kartlegge området som boreonemoral blandingsskog, men på grunn av at store deler består av et kulturpåvirket område med store gamle trær og med oppvoksende ungsog oppbrutt av enkelte åpne partier kartlegges lokaliteten som en hagemark med utformingen rik hagemark med boreale trær. Deler av dette har vært slått for inntill noen år siden og det har tidligere vært en danseslette her (Vidar Rolfsrud 16.12.04. pers. medd.). Før dette igjen er det sannsynlig at det har vært en del av et beiteområde. Øst i området er det også en tidligere sidearm av Drammenselva som nå er avsnørt. Denne delen er kartlagt som kroksjøer, flomdam og meanderende elveparti. Vegetasjonen er variert fra svak lågurt, lågurt og noe høgstaudemark. Ut mot elva er det noe tørrbakkepreg i elvesidene. Tresjiktet er variert med mye gran og bjørk, samt furu i den ytterste delen mot elva. I øst er det mye hegg i busksjiktet. Ellers noe innslag av bl.a. osp, lønn og ask.

Artsmangfold: Ingen rødlistearter ble registrert.

Bruk tilstand og påvirkning: Enkelte trær er forholdsvis grove, men ikke spesielt gamle. Tresjiktet er stort sett preget av ungt oppslag som et resultat av opphørt hevd. Det er et lite innslag av død ved. Skogen i øst har mindre hagemarkspreg enn den i vest.

Fremmede arter: Ingen fremmede arter er registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: De største verdiene knyttet til lokaliteten er mest det fremtidige potensialet som en høyproduktiv, flompåvirket skog på elveavsetninger. I og med at dagens tilstand er mer preget av gjengroing settes verdien til lokalt viktig (C-verdi).

Skjøtsel og hensyn: Det beste for naturverdiene er om området får lov til å utvikle seg fritt slik at vi får utviklet en naturlig, noe flompåvirket skog på elveavsetninger. I og med at deler av området bærer sterkt preg av tidligere kulturpåvirkning kan en opprettholde engene sentralt i området ut mot elva. Da trengs det jevnlig slått.

.....
.....

24 Lopperudmyra

Slåttemyr – Rik slåttemyr Verdi: A Areal : 2,1819999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelsen er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en liten og delvis skogbevakst rikmyr vest for Lopperudvollen, nord for Bremsåsen naturreservat i Nedre Eiker. Myra er omkranset av barskog med innslag av bjørk. Berggrunnen i området er kalkstein, leirstein og sandstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er på bakgrunn av hevdbehov og slåttebegunstiget artsmangfold vurdert som slåttemyr, utforming rik slåttemyr. Dominerende grunntype er vurdert som "kalkrik myrflate" som inngår i den rødlistede "rikere myrflate i låglandet" og "slåttemyrflate" begge oppført som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Karplanter som blåtopp, engstarr, myrhatt, jåblom, bukkeblad, tepperot, brudespore, skogmarihånd, dvergjamne, blåtopp, kornstarr, gulstarr, hjertegras og myrflangre er notert i 2015. Fra tidligere er også hårstarr, skogsiv, nattfiol og sveltull funnet på myra. Myrflangre (EN) har en god bestand sentralt på myra innenfor et skjøttet areal på rundt 20m2. Her står det estimert opp mot 100 individ av arten. Dette stemmer bra med Hanssen (2011) som estimerer rundt 125 individer.

Bruk tilstand og påvirkning: Botanisk forening har skjøttet lokaliteten gjennom bl.a. rydding av skog, tetting av grøft og slått/fjerning av grass. Dette har bedret forholdene for myrflangre betraktelig. Videre skjøtsel av samme type anbefales, også utenfor myrflangreforekomstene slik at det på sikt kan omfatte hele myra.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Liten rikmyr med middels tilstand som følge av skjøtsel på deler av arealet og med rik forekomst av myrflangre (EN). I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt på artsmangfold, noe som isolert gir høyeste verdi svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Bør lages skjøtselplan for lokaliteten. Generelt videre rydding av skog og kratt, slått av gresstuer og tilbakeføre naturlig vannhusholdning.

.....
.....

25 Viksetermyra

Låglandsmyr i innlandet – Annen låglandsmyr i innlandet Verdi: B Areal : 14,946 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso og Kim Abel (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Myra er kun overfladisk undersøkt i 2015 med fokus på bedre avgrensning.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en myr nord for Grunntjern, sørøst for Viksetra i Nedre Eiker. Berggrunnen i området er kalkstein, leirstein og kalkstein, men har liten innvirkning på floraen i myra.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er vurdert som lavlandsmyr i innlandet av utforming annen lavlandsmyr i innlandet. Dominerende grunntype er vurdert til "intermediær myrflate" som inngår i den rødlistede "rikere myrkanthet i låglandet" som er oppført som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Vegetasjonen er overveiende fattig, med lyng og torvmosedominans, stedvis betydelig oppslag av takrør. Karplantefloraen forøvrig er ikke undersøkt i detalj. Furu og bjørk står spredt på myra. Engmarihånd er tidligere kjent fra myra (Hanssen 2002), men ikke sett ved befaring og lite potensial for den her i dag.

Bruk tilstand og påvirkning: Indre deler av myra virker å være i svak gjengroing med bl.a. takrør. Trolig som følge av grøfting mot dyrkamark lenger nord og sannsynlig opphørt beite/slått (men har ikke preg av slåttemyr i dag).

Fremmede arter: Ingen kjent.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Større myrparti langs vann av fattig/intermediær type. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten middels på påvirkning og middels på areal noe som gir verdi viktig (B).

Skjøtsel og hensyn: Bør hindre videre uttørring ved å unngå videre grøfting nord for myra. Tette gamle grøfter kan være positivt.

.....
.....

26 Korsgårdssetra

Naturbeitemark – Frisk næringsrik "gammeleng" beitet Verdi: C Areal : 1,6910000000000001 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter setervollen på Korsgårdssetra øst for Dammyrtjern i Nedre Eiker. Berggrunnen i området er kalkstein og skifer. Små grunne kalkknauser finnes ved seterbygninger, forøvrig noe dypere og mer næringsrikt jordsmonn.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er vurdert som naturbeitemark av utforming frisk næringsrik gammeleng. Lokalt rundt oppstikkende kalkknauser også innslag av kalkbeiteeng. Dominerende grunntype er vurdert til "intermediær eng med svakt preg av gjødsling", med innslag av "sterkt kalkrik eng med svakt hevdpreg". Begge inngår i den rødlistede "kulturmarkseng" som er oppført som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: På små og svært begrensede areal langs grunne partier står arter som hjertegras, blåfjær, bakkesøte, rødknapp, gulmaure, kjerteløyentrøst, hvitmaure, blåklokke, gulaks, fagerknoppurt, markjordbær, hårsveve, legeveronika, engsoleie, gjerdevikke, dunkjempe, småengkall, engknoppurt, tepperot og følblom. Arealet forøvrig er mer artsfattig og preget av hundegras, rødkløver, ryllik, firkantperikum, grasstjerneblom og timotei. Rundt kalkknausene finnes artsrik urteflora med bl.a. bakkesøte (NT). Søstermarihånd er kjent fra lokaliteten og den er sist sett i juni 2016 av Siri Anna Kluck Lottrup fra Nedre Eiker kommune. Den ble ikke sett ved befarig i 2015. Grunne areal kan huse krevende beitemarksopp, urterike partier har potensial for rødlistede insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Vollen beites av frittgående dyr, det ble bl.a. sett spor etter storfe som gir de åpne engarealene et beitet og relativt velhevdet preg. Området er allikevel i gjengroing, da hovedsaklig av skog og kratt oppslag, samt skygge fra omkringliggende skog som er negativt for lyskrevende og urterik flora. Det går en traktorvei over vollen.

Fremmede arter: Ingen kjent.

Del av helhetlig landskap: En av flere kulturmarksrester på "skauen" sør i kommunen.

Verdivurdering: Marginal rest av arstrik beitemark, forøvrig nokså trivielle engareal. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten middels for tilstand, men vurdert som lavt for størrelse og for parametre knyttet til artsangfold. Vurderes som lokalt viktig (C), der aktivt beite er vektlagt som positivt og som grunnlag for registrering.

Skjøtsel og hensyn: Bør rydde skog rundt vollen for mer soleksponering, positivt om de mer næringsrike arealene på dypere jord slås år om annet i tillegg til beite. Rydde kratt rundt kalkknausene. Unngå gjødsling.

.....
.....

27 Dammyr

Naturbeitemark – Kalkbeiteeng Verdi: B Areal : 6,3730000000000002 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av A. Norderhaug i 2006. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter nordvendte tørrbakker ved gården Dammyr sør for Dammyrtjern i Nedre Eiker. Berggrunnen i området er kalkstein og skifer, dekket med morenemateriale av varierende tykkelse.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er vurdert som naturbeitemark av utforming kalkbeiteeng. Dominerende grunntype er vurdert til "sterkt kalkrik eng med svakt hevdpreg", som inngår i den rødlistede "kulturmarkseng" som er oppført som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Noterte arter på engene er hjertegras, bleikstarr, fagerknoppurt, prestekrage, blåfjær, gulaks, hvitmaure, hundegras, sølvbunke, følblom, firkantperikum, blåkoll, ballblom, rødknapp, gullris, engknoppurt, finnskjegg, bakkesøte, smalkjempe, kjerteløyentrøst, marianøkleblom, engkvein, katterot, gjeldkarve, smyle, markjordbær, rødknapp, tiriltunge og vill-lin. Engene huser artsrik urteflora med bl.a. bakkesøte (NT). Engene har godt potensial for krevende beitemarksopp, samt urterike partier har potensial for rødlistede insekter.

Bruk tilstand og påvirkning: Påvirkningen er varierende. Trolig er hele arealet tidligere slåttemark som i dag beites. Bakken rett bak husene er inngjerdet og har mindre hevdpreg enn arealet utenfor, det er noe usikkert om dette arealet er slått eller beitet. Utenfor gjerdet i vestre halvdel er det tydelig beitepreg fra storfe. Gjengroingen er tydelig på begge steder, mest som oppslag langs kantene. Også noe tilgroing av einer, gran og bjørk på åpne engareal. Gårdsveien krysser gjennom engarealet.

Fremmede arter: Ingen kjent.

Del av helhetlig landskap: En av flere kulturmarksrester på "skauen" sør i kommunen.

Verdivurdering: Middels store og delvis beitede kalkengareal i svak gjengroing. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt for areal, middels for tilstand og artsmangfold. Vurderes som viktig (B), der aktivt beite er vektlagt som positivt.

Skjøtsel og hensyn: Bør rydde skog i kansonene for utvidelse og mer eksponering av engene. Kan evt slå inngjerdet areal som alternativ til beite. Rydde skog og krattoppslag på engarealene, enkelte einerkratt kan bevares. Unngå gjødsling.

.....
.....

28 Korpen N

Slåttemyr – Rik slåttemyr Verdi: B Areal : 9,97899999999992 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en større og delvis skogbevokst rikmyr nord for Korpen like bak klubbhuset på Portåsen golfbane i Nedre Eiker. Berggrunnen i området er kalkstein, leirstein og sandstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er på grunn av hevdbehov og slåttebegunstiget artsmangfold vurdert som slåttemyr av utforming rik slåttemyrt. Dominerende grunntype er vurdert som "kalkrik myrflate" som inngår i den rødlistede "rikere myrflate i låglandet" og "slåttemyrflate" begge oppført som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Karplanter som myrhatt, sverdlilje, takrør, engmarihånd, småsivaks, melkerot, myrklegg, harerug, skogmarihånd, jåblom, hvitlyng, sveltull, engstarr, mjødukt, flaskestarr og kjevlestarr. Langs kanten også sig med stortveblad og bekkeblom. Oppslag av bjørk og vier (bl.a. istervier) er vanlig. Nokså stor bestand av engmarihånd er av størst interesse og indikerer tidligere kulturpåvirkning. Det er tidligere kjent liten salamander fra området, trolig er lokaliteten ennå attraktiv for amfibier.

Bruk tilstand og påvirkning: Myra er i kraftig gjengroing med bjørk og vierkratt, samt takrør. Trolig er myra også drenert, som sammen med opphørt hevd (beite/slått) i tidligere tider har ført til dagens gjengroingstilstand. Skjøtsel bør settes i gang snarest for å tilbakeføre opprinnelig vannhusholdning og for å gjenåpne myrarealet.

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Større rikmyr/slåttemyr med rik forekomst av engmarihånd. I sterk gjengroing, i ferd med å tape sin verdi som slåttemyr. I henhold til faktaark for naturtypen scorer myra middels på areal og tilstand, noe som gir verdi viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages en skjøtelsesplan for lokaliteten. Krattoppslag bør ryddes på myra og grøfter tettes for å gjenskape opprinnelig vannhusholdning. Myra kan også med fordel tidvis slås for å bekjempe dominerende arter som eksempelvis takrør.

.....
.....

29 Hagatjernveien V

Store gamle trær – Spisslønn Verdi: B Areal : 3,657 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter flere grove edelløvtrær vest for Hagatjernveien i Nedre Eiker.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til store gamle trær. Lønn er vanligste treslag og representert med rundt 21 trær, deretter ask representert med 13. Innen avgrensningen finnes også et par kastanjer.

Artsmangfold: Ingen spesielle arter ble sett på trærne.

Bruk tilstand og påvirkning: Trær på rundt 40 cm i diameter dominerer, enkelte lønn er opp mot 50 cm, enkelte ask opp mot 60 cm. 3 ble notert med hulhet, flere med døde tredeler. Flere trær har spor etter tidligere beskæring/styving. Trolig er flere av trærne rester etter en tidligere allé som har stått i åpent kulturlandskap. I dag står trærne i tett ungskog av bl.a. hassel, hegg og rogn.

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Over 30 middels grove edelløvtrær i kulturlandskap i gjengroing. Noen med hulheter og død ved som er positivt. Negativt med tett gjengroing av ungskog rundt som gir dårlig tilstand. Vurdert under tvil som viktig B, med dagens tilstand.

Skjøtsel og hensyn: Bør forsøke gradvis fristilling av de gamle trærne over flere år slik at de blir mer eksponert. La all død ved få ligge/stå og utvikle seg fritt.

.....
.....

30 Åsen

Store gamle trær – Ask Verdi: A Areal : 1,1859999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 31.08.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelse og avgrensing er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en flere grove edelløvtrær i en allé langs gårdsveien til Åsen gård i Nedre Eiker.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til store gamle trær, av utforming ask og lønn. Totalt inngår 12 grove trær i avgrensingen. Ask er vanligste treslag og er representert med de grøveste trærne, der bl.a. 5 ask og en lønn måler rundt 90 cm i diameter (ca 300 cm i omkrets). Ved tunet står også en sjelden grov og hul ask estimert til rundt 200 cm i diameter. Hul ask på denne dimensjonen er svært sjeldent og av høy verdi. Også lønn av middlere dimensjoner på rundt 40 cm er representert. En ask på rundt 70 cm i diameter var hul med vedmull ved basis.

Artsmangfold: Bleikdoggnål (NT) ble sett på barken av ask, de hule trærne har stort potensial for krevende insekter og bør undersøkes for slike.

Bruk tilstand og påvirkning: Trærne står åpent og eksponert til, tilstanden vurderes som god. Ifølge tidligere naturtypebeskrivelse er den grove asken nær tunet administrativt fredet (Foss et. al 1987).

Fremmede arter:

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Grove gamle asker og lønn langs gårdsvei, der stammen på en hul ask måler opp mot 200 cm i diameter. Også en mindre ask er dokumentert med hulhet. Trærne scorer høyt både på størrelse, hulhet og tilstand, og vurderes derfor til høyeste verdi svært viktig A.

Skjøtsel og hensyn: Holde trærne åpne og eksponerte, la døde tredeler få utvikle seg fritt. Evt døde trær bør i fremtiden få stå/ligge i området.

.....
.....

31 Miletjern

Rik kulturlandskapssjø – Næringsrik utforming Verdi: A Areal : 122,152 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelse og avgrensing er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter Miletjern med kantsoner av skog øst for Mjøndalen i Nedre Eiker. Tykke lag med marin leire preger arealet, berggrunnen under er kalkstein, leirstein og sandstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til rik kulturlandskapssjø, av næringsrik utforming. Avgrensingen inkluderer også kantsoner av skog i sonering fra vierkratt og gråor-heggeskog langs vannet til gradvis tørrere høgstaudekog med gråor, bjørk, samt selje, hassel, ask og lønn.

Artsmangfold: Av vannkantvegetasjon ble bl.a. dunkjevle, selsnepe, kvass-starr, vassgro, nyseryllik, sennegrass, elvesnelle, guldusk, kløurt, vendelrot, kattehale og fredløs notert. På tørrere leirmark enghumleblom, bringebær, stornesle, hundekveke og strutseving. Tjønnskaks, andemat, nøkkeroser og vasspest ble sett i vannmassene. Tjernet er først og fremst en viktig våtmarkslokalitet for fugl, både som hekkelokalitet og ved trekk. Slik beskrives verdien av Drammen ringmerkningsgruppe v M. Halmrast (2005): Miletjern med omkringliggende områder har stor verdi som hekkebiotop for en rekke forskjellige fuglearter. Registreringsarbeidet som har pågått siden midten av 80-tallet viser at 43 arter er påvist eller antatt hekkende. Dette er et meget høyt antall tatt i betraktning at lokaliteten er svært begrenset i utstrekning. Av arter som årlig hekker ved Miletjern kan nevnes knoppsvane, stokkand, sivhøne (VU), sothøne (VU), sivspurv (NT), rødvingetrost, rødstrupe, hagesanger og rørsanger. Av litt spesielle arter som ikke er konstantert hekkende, men som etter all sansynlighet hekker ved Miletjern er nattergal (NT), rosenfink (VU) og buskskvett.

Miletjern har også stor betydning for trekkfugler som følger Drammensvassdraget under vår- og høsttrekket. Antall vadefugler er beskjedent grunnet manglende strandsone med mudderflater hvor disse artene finner sin føde. Skogsnipe, strandsnipe, enkeltbekkasin og grønnstilk er eksempel på vadefuglarter som hvert år observeres ved vannet. Store flokker med stær og låvesvale samler seg ved vannet i august/september hvor de benytter sivskogen rundt vannet som overnattingsplass. Andre arter som regelmessig finnes i relativt stort antall på høsttrekket er blåstrupe, tornskate, munk og hagesanger. Av sjeldne arter må nevnes kvartbekkasin og hauksanger. Det er flere gamle funn av evjeslirekne rundt tjærnet, sist fra 1995 (Artskart 2016). Arten er avhengig av tråkk og beite, og er trolig utgått fra lokaliteten. Lokaliteten med kantsoner har også potensial for krevende våtmarkstilknyttede insekter. Ifølge Lars Ove Hansen fra Naturhistorisk museum er det flere interessante insektsfunn fra Miletjern hvorav ikke alt er publisert. Blant annet funn av en parasittveps ny for vitenskapen (*Aclista larsovei*).

Bruk tilstand og påvirkning: Tjærnet er i tydelig gjengroingsprosess, trolig etter tidligere beitebruk. I vest holdes partier av kansonen åpen som plen med spredte bjørker for friluftsliv. Skogen er stort sett småvokst og ung/middelaldrende, men død ved har begynt å produseres i de mest produktive vier og orekrattene langs vannet. Hester står i nærheten øst for lokaliteten, det ville vært positivt om de kunne få beite langs langs vannet jf. behov for åpne beitede areal for både vadefugl og evjeslirekne, samt motarbeide videre gjengroing.

Fremmede arter: Vasspest notert, finnes trolig også kanadagullris og russekål o.l. Kjempespringfrø litt oppstrøms i innløpsbekken.

Del av helhetlig landskap: Viktig del av Drammensvassdraget mhp fugl.

Verdivurdering: Rik kulturlandskapssjø i gjengroing. Fremdeles svært viktig for fugl. Vurdert som svært viktig A.

Skjøtsel og hensyn: Det bør lages en skjøtselsplan for lokaliteten, med fokus på å gjeninnføre beitedyr langs vannet og manuell skjøtsel jf gjengroing. Også registrering og bekjempelse av fremmede arter.

.....
.....

32 Korvaldmyra

Slåttemyr – Rik slåttemyr Verdi: A Areal : 4,687999999999997 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt av H. Kristoffersen i 2004. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Beskrivelsen og avgrensingen er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter Korvaldmyra, en mindre rikmyr vest for Veia, sørvest i Nedre Eiker. Myra er omkranset av barskog, bjørk og orekratt. Berggrunnen i området er kalkstein og skifer.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Lokaliteten er på bakgrunn av hevdbehov og slåttebegunstiget arts mangfold vurdert som slåttemyr, utforming rik slåttemyr. Dominerende grunntype er vurdert som "kalkrik myrflate" som inngår i den rødlistede "rikere myrflate i låglandet" og "slåttemyrflate" begge oppført som sterkt truet (EN) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Arts mangfold: Karplanter som bukkeblad, blåtopp, tepperot, flaskestarr, engstarr, brunskjene (VU) (vanlig), engmarihånd, breiull, dvergjamne og myggblom (NT) er notert. Ifølge Hanssen (2011) finnes også myrflangre (EN) med få eksemplarer på myra. Det er kjent ca 10 skudd med myrflangre fra myra i 2010, men ingen ble sett i 2015 (ikke nøye ettersøkt, kan være oversett). Myrflangre er ifølge Hanssen (2011) plantet ut på lokaliteten på 1990-tallet og ser ut til å klare seg. Myggblom (NT) og brunskjene (VU) finnes vanlig i partier.

Bruk tilstand og påvirkning: Myra blir beitet av storfe, synes mest som tråkk i kantene. Tidvis slått vil trolig bedre forholdene for orkideer som myrflangre, engmarihånd og myggblom, og anbefales. Slått og kantsonerydding vil også motvirke gjengroing og dominans av arter som eks blåtopp. Ifølge Kristoffersen (2004) er myra også grøftet noe som også øker gjengroingen. Det anbefales også restaurere tilbake myras naturlige vannhusholdning.

Fremmede arter: Ingen notert

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Liten rikmyr med middels/god tilstand, men i svak gjengroing. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt på arts mangfold, noe som isolert gir høyeste verdi svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Bør lages skjøtselsplan for lokaliteten. Generelt også rydding av skog og kratt, slått av gresstuer og tilbakeføre naturlig vannhusholdning.

.....
.....

33 Korvald Søndre

Store gamle trær – Alm Verdi: B Areal : ,1029999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 01.09.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Lokaliteten er opprinnelig kartlagt i 2004 av Kristoffersen, H. Både beskrivelse og avgrensning er oppdatert. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter en gammel alm ved innkjøringen til Korvald Søndre, i Mjøndalen, Nedre Eiker.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til store gamle trær, av utforming alm. Treet er hult og måler 170 cm i omkrets.

Artsmangfold: Bleikdoggnål (NT) og almelav (NT) ble sett på barken av Treet.

Bruk tilstand og påvirkning: Treet står åpent og eksponert til, tilstanden vurderes som god.

Fremmede arter: Ingen registrert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Middels grov hul alm, med rødlistede epifytter. God tilstand. Vurdert som viktig B.

Skjøtsel og hensyn: Holde det åpent rundt treet, la død ved få utvikle seg fritt på stedet.

.....
.....

34 Vikkollen

Kalkbarskog – Kalkgranskog Verdi: A Areal : 160,13999999999999 daa

Innledning: Lokaliteten er kartlagt av Sigve Reiso (BioFokus) den 8.10.2015 i forbindelse med kvalitetssikring av naturtypekartet i Nedre og Øvre Eiker. Oppdragsgiver er Fylkesmannen i Buskerud i samarbeid med kommunene. Lokaliteten er tidligere kartlagt av Kristoffersen i 2011. Beskrivelse og avgrensning er oppdatert.

Beliggenhet og naturgrunnlag: Lokaliteten omfatter kalkbarskog i den østvendte lia rundt Vikkollen ved Mjøndalen, i Nedre Eiker. Lia er grunnlendt, berggrunnen er kalkstein, leirstein og sandstein.

Naturtyper utforminger og vegetasjonstyper: Naturtypen er vurdert til kalkbarskog, av utforming kalkgranskog selv om skogen også har betydelig innslag av furu, og pr i dag nærmest har et preg av barblandingsskog. Lia er østvendt og noe skyggefull og vil trolig få økt grandominans med tiden. Langs kantene mot åpen mark langs kantene også smale striper med løvdominans med bl.a. hassel og lønn. Kalkgranskog er valgt som følge av at de fleste påviste biomangfoldverdiene i skogen er knyttet til gran. Dominerende grunntype er lågurtkalkskog som inngår i den rødlistede "lågurt-grankalkskog" som er oppført som sårbar (VU) i den norske rødlista for naturtyper (2011).

Artsmangfold: Vegetasjonen er dominert av lågurtarter, stedvis også mosedekke, stedvis fattigere lyngmark. Foruten furu og gran er bjørk vanlig, stedvis også busker av lønn og hassel. Noterte arter forøvrig er leddved, krossved, liljekonvall, tystbast, trollhegg, rødflangre, teiebær, blåveis, blåbær og tyttebær. Lammesopp (VU) ble sett under gran ved feltarbeidet i 2015, fra tidligere (Artskart.no) er de grantilknyttede orangemusserong (NT), grangråkjuke (NT), fiolgubbe (NT) og kopperrød slørsopp (NT), samt en rekke mer eller mindre krevende markboende sopper kjent fra området. I tillegg er saprotrofen kjerneklubbe (NT) og messingrørsopp (DD) tilknyttet hassel funnet. På død ved av gran ble også råtevedsoppene rosenkjuke (NT) og rynkeskinn (NT) sett i 2015, tidligere også granrustkjuke og klengekjuke (VU). Tidligere naturtypebeskrivelse angir også flueblom (NT) fra lokaliteten.

Bruk tilstand og påvirkning: Eldre skog dominerer, ofte med et toppsjikt av furu med et flersjiktet undersjikt av gran. Furu opp mot 50 cm i diameter er notert. Død ved forekommer spredt til vanlig av gran (noen få furu), hovedsaklig av ferske og middlere nedbrytningsstadier. Det går flere stier i området og det er spor etter tidligere aktivitet fra den tidligere hoppbakken, landbruksdrift mm

Fremmede arter: Ingen notert.

Del av helhetlig landskap:

Verdivurdering: Stort areal med eldre kalkbarskog, ikke av den rikeste kalkutformingen, men med en sjelden kombinasjon av både rødlistede markboende kalkarter og vedboende gammelskogsarter. I henhold til faktaark for naturtypen scorer lokaliteten høyt på artsamangfold, noe som isolert gir høyeste verdi svært viktig (A).

Skjøtsel og hensyn: Det er ikke behov for skjøtsel for å ivareta/videreutvikle de biologiske kvalitetene.

Litteratur

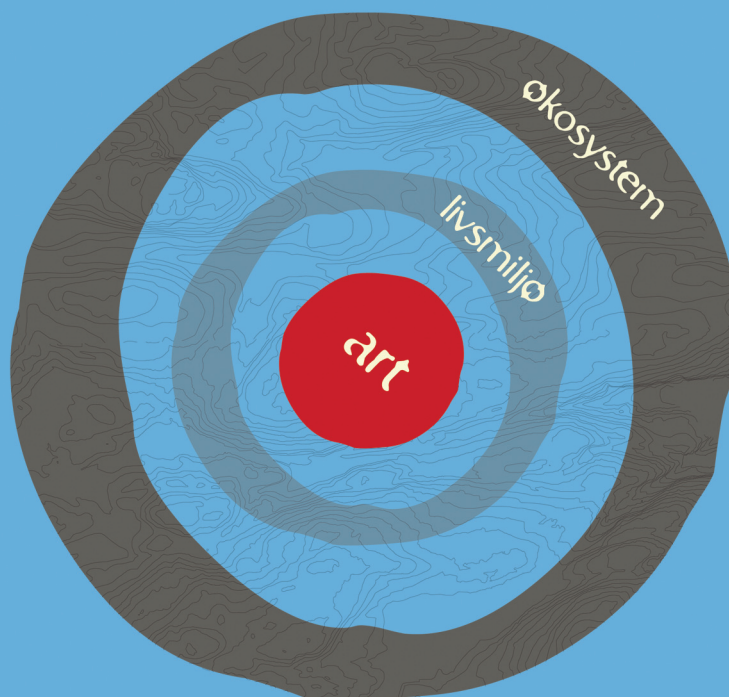
- Artsdatabanken & GBIF Norge. 2016. Artskart. Internettportal for artssøk.
<http://artskart.artsdatabanken.no/>
- Askim, K. R. 2006. Naturtype- og viltkartlegging i Øvre Eiker kommune.
- Direktoratet for Naturforvaltning. 2007. Kartlegging av naturtyper - verdisetting biologisk mangfold, rev. utg. DN-håndbok 13.
<http://www.dirnat.no/content.ap?thisId=500031188&language=0>
- Kristoffersen, H. 2005. Kartlegging og verdisetting av viktige områder for biologisk mangfold i Nedre Eiker kommune.
- Miljødirektoratet. 2016. Naturbase. <http://kart.naturbase.no/>

Vedlegg 1 – Rødlistekategorier arter

Rødlistekategorier		
EX	Utdødd	En art er utdødd når det er svært liten tvil om at arten er globalt utdødd.
EW	Utdødd i vill tilstand	Arter som ikke lenger finnes frittlevende, men der det fortsatt finnes individ i dyrehager, botaniske hager og lignende.
RE	Regionalt utdødd	En art er regionalt utdødd når det er svært liten tvil om at arten er utdødd fra aktuell region (her Norge). For at arten skal inkluderes må den ha vært etablert reproduserende i Norge etter år 1800.
CR	Kritisk truet	En art er kritisk truet når best tilgjengelig informasjon indikerer at ett av kriteriene A-E for kritisk truet er oppfylt. Arten har da ekstremt høy risiko for utdøing.
EN	Sterkt truet	En art er sterkt truet når best tilgjengelig informasjon indikerer at ett av kriteriene A-E for sterkt truet er oppfylt. Arten har da svært høy risiko for utdøing.
VU	Sårbar	En art er sårbar når best tilgjengelig informasjon indikerer at ett av kriteriene A-E for sårbar er oppfylt. Arten har da høy risiko for utdøing.
NT	Nær truet	En art er nær truet når den ikke tilfredsstiller noen av kriteriene for CR, EN eller VU, men er nære ved å tilfredsstille noen av disse kriteriene nå, eller i nær framtid.
DD	Datamangel	En art settes til kategori datamangel når usikkerhet om artens korrekte kategoriplassering er svært stor, og klart inkluderer hele spekteret av mulige kategorier fra og med CR til og med LC.
LC	Livskraftig	En art tilhører kategorien livskraftig når den ikke oppfyller noen av kriteriene for kategoriene CR, EN, VU eller NT, og ikke er satt til kategoriene DD, NA eller NE.
NE	Ikke vurdert	En art tilhører kategorien ikke vurdert når det ikke er gjort noen vurdering for arten. Dette kan for eksempel skyldes dårlig utredet taksonomi, svært dårlig kunnskapsgrunnlag eller mangel på tilgjengelig kompetanse.
NA	Ikke egnet	En art tilhører kategorien ikke egnet når den ikke skal bedømmes på nasjonalt nivå. Dette gjelder her i hovedsak fremmede arter (arter kommet til Norge ved hjelp av mennesket eller menneskelig aktivitet etter år 1800) eller er tilfeldige gjester.

Vedlegg 2 – Rødlistekategorier naturtyper i Norge

Rødlistekategorier		
EX	Forsvunnet globalt	En naturtype er forsvunnet globalt når det er svært liten tvil om at naturtypen er globalt forsvunnet.
RE	Forsvunnet	Forsvunnet (RE). Naturtyper som ikke lenger finnes i Norge. Marktypen eksisterer ikke lenger regionalt og vil ikke kunne gjenoppstå naturlig og/eller nøkkelartene i naturtypen er regionalt utdødd og sannsynlighet for reetablering er liten.
CR	Kritisk truet	En naturtype er kritisk truet (CR) når best tilgjengelig informasjon indikerer at minst ett av kriteriene 1,2 eller 4 for kritisk truet er oppfylt. Risikoen for at naturtype forsvinner fra Norge i løpet av de kommende 50 år er ekstremt høy.
EN	Sterkt truet	En naturtype er sterkt truet (EN) når best tilgjengelig informasjon indikerer at minst ett av kriteriene 1, 2 eller 4 for sterkt truet er oppfylt. Risikoen for at naturtypen forsvinner fra Norge i løpet av de kommende 50 år er svært høy.
VU	Sårbar	En naturtype er sårbar (VU) når best tilgjengelig informasjon indikerer at minst ett av kriteriene 1-4 for sårbar er oppfylt. Risikoen for at naturtypen forsvinner fra Norge i løpet av de kommende 50 år er høy.
NT	Nær truet	En naturtype er nær truet (NT) når best tilgjengelig informasjon indikerer at minst ett av kriteriene 1-4 for nær truet er oppfylt. Naturtypen tilfredsstiller ingen av kriteriene 1-4 for CR, EN eller VU, men er nær ved å tilfredsstille noen av disse kriteriene nå eller i nær framtid.
DD	Datamangel	En art settes til kategori datamangel når usikkerhet om artens korrekte kategoriplassering er svært stor, og klart inkluderer hele spekteret av mulige kategorier fra og med CR til og med LC.
LC	Livskraftig	En art tilhører kategorien livskraftig når den ikke oppfyller noen av kriteriene for kategoriene CR, EN, VU eller NT, og ikke er satt til kategoriene DD, NA eller NE.
NE	Ikke vurdert	En art tilhører kategorien ikke vurdert når det ikke er gjort noen vurdering for arten. Dette kan for eksempel skyldes dårlig utredet taksonomi, svært dårlig kunnskapsgrunnlag eller mangel på tilgjengelig kompetanse.
NA	Ikke egnet	En art tilhører kategorien ikke egnet når den ikke skal bedømmes på nasjonalt nivå. Dette gjelder her i hovedsak fremmede arter (arter kommet til Norge ved hjelp av mennesket eller menneskelig aktivitet etter år 1800) eller er tilfeldige gjester.

BioFokus er en ideell stiftelse som skal tilrettelegge informasjon om biologisk mangfold for beslutningstakere, samt formidle kunnskap innen fagfeltet bevaringsbiologi. BioFokus ønsker å bidra til en kunnskapsbasert forvaltning av norsk natur.

En kunnskapsbasert forvaltning forutsetter god dokumentasjon av de arealene som skal forvaltes. BioFokus legger derfor stor vekt på feltarbeid for å sikre oppdaterte og relevante data om botanikk, zoologi, økologi, samt avgrensning og verdisetting av områder.

Høy kompetanse er en forutsetning for å kunne registrere og presentere biologisk mangfold-data på en god måte. BioFokus sine medarbeidere er derfor godt skolert innenfor en rekke artsgrupper og har en bred økologisk forståelse for de ulike naturtypene som de arbeider med, det være seg skog, kulturlandskap eller ferskvann. Digitale verktøy som databaser, GIS og bilde-behandling er viktige redskaper i vårt arbeid for å anskueliggjøre naturverdier på en best mulig måte.

Stiftelsen utgir to digitale rapportserier som heter BioFokus-rapport og BioFokus notat,
<http://www.biofokus.no/Publikasjoner/publikasjoner.htm>

Gaustadalléen 21
0349 OSLO
Org.nr: 982 132 924
post@biofokus.no
www.biofokus.no

ISSN 1504-6370
ISBN 978-82-8209-546-4

BioFokus-rapport 2016-16